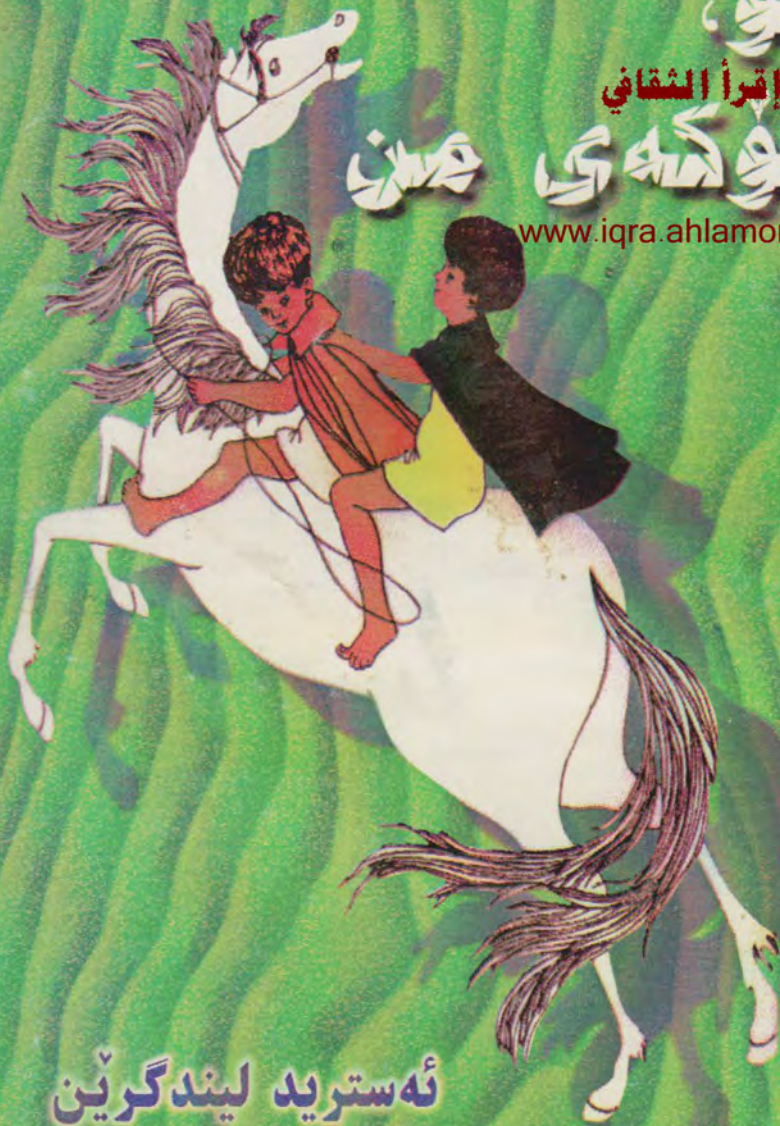

میسوری

منتدی اقرأ الشقانی

میسوری گه ی

www.iqra.ahlamontada.com

ئه سترید لیند گرین

ئه نوهر قادر محهمه د
له سویدییه وه کردوو یه تی به کوردی

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆنى پىگە

(مىنى ئىراقى ئىفانى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى پىگە:

<https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada>

بۆ سەردانى پىگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

- < ناوی کتیب : مینو .. مینوهکه‌ی من
- < بابـهـت : چیرۆکی منداڵان
- < وه‌رگیرانی : نه‌نوه‌ر قادر محهمه‌د
- < سه‌ر په‌رشتیاری چاپ : عه‌تا مه‌حمود
- < تیراژ : (١٠٠٠) دانە
- < ژماره‌ی سپاردنی (٤٠٤) ی سالی ٢٠٠٣ ی ومزاره‌تی روشنبیری پندراوه

سایتی ومزاره‌تی روشنبیری

www.roshnbiri.org

ئەستىرد لىندگرىن

مىو، مىوگەي من

نىگار: ئىلۆن فىكلاند

ئەنوەر قادىر محەمەد

لەسویدیيەوێ کردوویەتی بە کوردی

خەبات عارف

بەراوردی وەرگێڕانەکی کردووە و
پێیداچوووەوێ

ميؤ، ميؤكهى من

شەو و پۇژ بەرپۈھىيە

كەسى ھەبى پۇژى پانزەى ئۆكتۈبەرى سالى پار گوتى لە رادىق
بووبى؟ كەسى گوتى لى بوو، ھەوالى كورپىكى ونبوويان دەپرسى؟
ئەئاويان دەگوت: پۇلىسى ستۆكھۆلم بەدوای كورپىكى نۆ سالانە،
بەدوای (بو فيلھيلم ئولسۆن) دا دەگەپى، كە ئىوارەى پۇژى رابردو
لە سەعات شەشى ئىوارەو لە مالەكەى خوى لە ئويلاندسگاتان،
ژمارە ۱۳، چۆتە دەرەو و ئىتر نەگەرەوتەو.

بو فيلھيلم ئولسۆن قۇزى كالە و چاوى شىنە، لە كاتى ونبوونىدا
پانتۇلىكى كورتى قاوھى لەپىدا و بلووسىكى خۆلەمىشى چىراوى

له بهردا و کلېته يه کی سووری بچکوله شی له سهردا بووه. هر که س
هه والیکې دهرباره ی ونبوو له لایه، ده توانی بیگه ټنټه به شی هه وال
و سؤراخی پؤلیس.

به لئی، ئاویان وت، به لام هیچ هه وال و سؤراخیکی بو فیله ټلم
ئولسؤن نه بوو. چووبووه دهره وه. که سیش قهت نه یزانی به ره و کوئی
ریتگای گرتوته بهر. که س نه یزانی، جگه له من، چونکه من بو خؤم
هه وم، بو فیله ټلم ئولسؤنم.

من حه زم ده کرد، هر هیچ نه بی و به لای که مه وه هه مووی بو بیتکا
باس بکه م. من و بیتکا هه میسه پیکه وه یاریمان ده کرد. ئه ویش هر
له ئوپلاندسگاتان ده ژی. راستیه که ی ئه و (بیتنگت) ی ناوه، به لام
هر به بیتکا بانگی ده کهن. ههروه ها، خو که سیش من به بو
فیله ټلم ئولسؤن ناو نابا. هر ده لټن: بوسه. مه به ستم ئه وه یه بلټم،
هر بوسه یان پی ده وتم. ئیسته که من ونبووم، ئیتر به هیچ جوړی
ناوم ناهین. ته نیا پوره ئیدلا و مام سیکستن منیان به بو فیله ټلم
بانگ ده کرد. به لئی، ئه وی راستی بی مام سیکستن هیچی نه ده گوت
و هرگیز قسه ی له که لدا نه ده کردم.

من مندا لیک بووم و پوره ئیدلا و مام سیکستن گرتبوومیانه خو،
به ختویان ده کردم. ته مه نم سالیک بوو که هاتمه لایان. پتشر له
خانه ی مندالانی بیکه س ده ژیام. پوره ئیدلا منی برده لای خوئی.
راستیه که شی ئه و به ته مابوو کچی به ری و بو خوئی په روه رده ی
بکات، به لام جگه له من که س نه بوو، بویه ناچار منی برد. مام

سیکستن و پووره ئیدلا حەزبان لە چارە ی کوران نایەت و خویشیان ناوێن. هەر نەبێ، کورێ تەمەن هەشت نۆ سالانیان ناچێ بەدەدا. پێیان وایە، مالا پری دەبێ لە هەزا و دەنگ و ژاوەژا، منیش کە لە یاریگا دەگەرێم و کۆلی چلک و پیس و پۆخلیم بەخۆمەوه دەبردە مالهوه و جلەکانم بە دەوری خۆمدا پەرت و بلاو دەکردهوه و فرێم دەدان، بەمەشەوه نەدەوهستام و بە دەنگی بەرز قسەم دەکرد و پێدەکنیم.

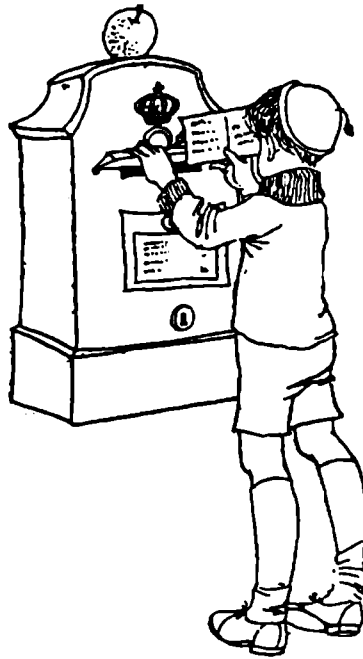
پووره ئیدلا هەموو کاتێ دەیگوت، چ پۆژیکێ شووم بوو، ئەو پۆژە ی من پێم نایە مالهەکیان! مام سیکستن هیچی نەدەگوت، جارجاری نەبێ دەیگوت:

– هۆ کۆرە تو، سەر هەلبگرە و برۆ، ون بە لەبەر چاوم!
 هەر بۆیە من زۆربە ی کات لای بێنکا بووم. باوکی بێنکا دایمە قسە ی لەگەڵ دەکرد و یارمەتی دەدا کە مۆدیلی فرۆکە دروست بکات و لە دەرگای موبەقەکش خەتی دەکێشا بۆ ئەوه ی بزانی بێنکا چەندی بாலای بەرز بووه و لەم بابەتە شتانه... بێنکا بە ئارەزووی خۆی و چەندی تاقەتی هەبووایە قسە ی دەکرد، پێدەکەنی و جلەکانی بە دەورووبەریدا فرێ دەدا، لەگەڵ ئەمانەشدا باوکی هەر خوێشی دەویست. هەموو منداڵەکانیش بۆیان هەبوو بێنە لای و یاری بکەن. چ قورەت بوو، کە سێکیش سەر بە لای مندا بکا! چونکە پووره ئیدلا دەیوت بە خوا جوانە، مالهەکیان هەر راکەراکە و فرک و هووری منداڵانی کەمە. مام سیکستنیش عەینەن بەزم بوو و دەیوت: بەچکە و رچەکە ی خۆمان سەر و زیادمانە.

جاروبار، که شهوانه دهچومنه ناو جیگا و پادهکشام، خۆزگه
 دهخواست که باوکی بیتکا باوکی منیش بووایه. هر له هۆلی
 ئهوهشدا بووم و دهمرسی که داخو باوک و دایکی من کین و بو من
 لای ئهوان نیم و دهمی له خانهی مندا لانی بیکهس و دهمی لای ئه
 پوور و مامهیه دهژیم. پووره ئیدلا پتی وتبووم که دایکم بهسه
 منهوه چوه و مردوه، دهشیگوت کهس نازانی کئی باوکمه. بهلام
 دیاره که چ بهد و قورمساغیک بووه. من رقم له پووره ئیدلا دهبووه
 که ئاوی به باوکم دهگوت. رهنکه وا بی، دایکم بهسه منهوه
 مردبی، بهلام دهزانم که باوکم ئه و کابرا بهدفر و قهلبه نهبووه.
 جاروبار که پادهکشام له دووی دهگریام. تاقه کهستی که زۆر باش
 بوو له که لمد، پووره لوندین بوو، له دوکانی میوه و سهوزه فروشی
 کاری دهکرد. جارناجاری شیرینی و میوهی دهدامی.

ئیسته، ئهوا دواي ئه مه، بیر ده که مه وه که ده بی پووره لوندین کئی
 بی، چونکه هر لای ئه مه وه، پۆژی پانزه ی ئۆکتۆبر، ئه
 به سه رهاته دهستی پیکرد. ئه و پۆژه پووره ئیدلا چهند جاری
 دهیگوت و دهیگوته وه، چ پۆژیکی شووم و پر نه هامه تی بوو که من
 پرووم کرده ماله که یان. پیش سه عات شه شی ئیواره پتی وتم که
 به په له بچم له و نانه و اخانه یی درۆتینگاتان ئه و چۆره که ی بو بکرم
 که هزی لیتیه تی. کلته سووم کرده سه ر و فرکه م کرده دهره وه و
 ملی ریتگام کرت.

هر که که ی شتمه دوکانی میوه و سهوزه که، پووره لوندین له

ده رگا که دا، راوه ستا بوو. باوه شی پیدا کردم و نووساندمی به
 سنگییه وه. ماوه یه کی زور سهیری کردم و دوايي وتی:
 – چه ز ده که ی ستوکت بده می؟
 وتم: به لی، سوپاس. ستوکتی سووری جوانی دا پیم، نه وهنده جوان
 بوو، هر نه بیته وه. دوايش وتی:
 – نه و کارته م بق ده خه یته سنووقی پوخته که وه؟

وتم: به لئی به سهر چاو، ئەمى بۆ نا. دوايى چەند دىرێكى لە سهر
كارته كه نووسى و دەستى بۆ درێژ كردم و داى پێم.
پووره لوندين وتى: خوات له گه‌ڵ بو فيلهيلم ئولسون... به دوعا بو
فيلهيلم ئولسون.

ئەوه‌نده جێى سهرنج بوو به لامه‌وه. ئەو جار ان له بوسه زياتر به
هيجى تر ناوى نه‌ده‌بردم.

به‌ره‌و سنووقى پۆسته‌كه ته‌كانم دا، كه ريزه‌خانوييه‌ك له‌ولاتره‌وه
بوو. يه‌كه‌وپراست، كاتى ويستم كارته‌كه فرێ بده‌مه سنووقه‌كه‌وه،
بريسك و شه‌وقيكى وه‌ك ئاگرى ده‌دايه‌وه. ئا، پيته‌كانى پووره
لوندين وه‌ك به ئاگر نووسرا بن، ده‌بريسكانه‌وه. نه‌متوانى
نه‌خوێنمه‌وه. له كارته‌كه ئەمه نووسرابوو.

بۆ پاشا له ولاتى دور

ئەوه‌ى له‌مێژ به‌دوايدا وێلى، به‌رێوه‌يه. شه‌و و رۆژ و چان نادا و
رێگا ده‌برێ. نيشانه‌يه‌كيشى به‌ده‌سته‌وه‌يه. سێوێكى ئالتوونى
يه‌كجار بريسكه‌دار و نايابه.

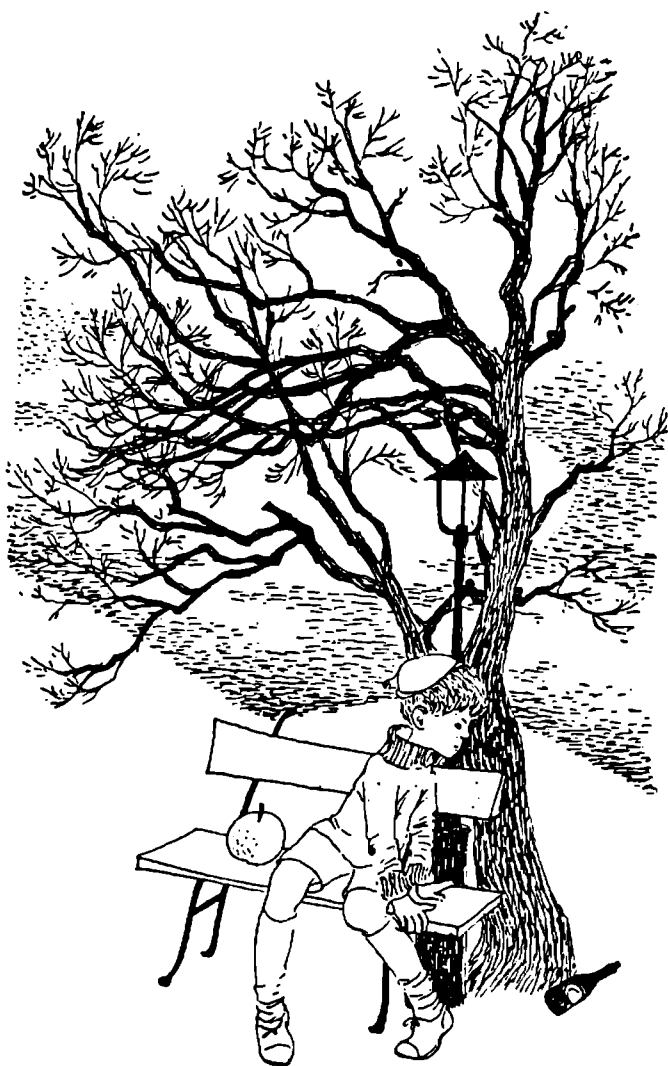
له ته‌نيا وشه‌يه‌كى چيه‌ تينه‌گه‌يشتم. به‌لام له‌رزىكى وا داى‌گرتم،
له‌وه بوو بكه‌ومه دانه‌چۆقه. به‌په‌له كارته‌كه‌م هاويشته سنووقه‌كه.
كۆ بوو ئەوه‌ى شه‌و و رۆژ به‌رێوه بوو؟ ئەمى كۆ سێوێكى ئالتوونى
به‌ده‌سته‌وه بوو؟

دوايى سه‌يرىكى ئەو سێوهم كرد كه پووره لوندين پێى دا‌بووم.
سێوهم كه له ئالتوون بوو. من ده‌لێم، هه‌ر به‌پراست، سێوێكى

ئالتوونی بوو. من سیتیوکی زیتونی بریسکه دارم به دهسته وه بوو.
 هر له وه بوو بدهمه پرمه ی گریان. به ته وای نا، به لام خه ریک بوو
 بگریم. نه ونده خۆم ته نیا هاته پیش چاو، نه وندهم ههست به
 ته نیایی کرد. رویشتم و له سه ره کی له کورسییه کانی یاریگا که
 دانیشتم. له وئی که س، هیچ که سیتیکی لی نه بوو. هه موو چوو بوونه وه
 بۆ نه وه ی نانی نیوه رۆ بخۆن. باغچه که تاریک بوو. نممیش باران
 دهباری، به لام روشنایی خانوه کانی ده ور به ره نه و ناوه ی کرد بووه
 چراخان.

دهمبینی که په نجه ره که ی بێنکاش رووناک بوو. دیار بوو، له گه ل
 دایک و باوکیدا، خه ریکی نانخواردن بوو. ده مزانی، له هه موو نه و
 ماله روشنانه دا مندا له کان له گه ل دایک و باوکیاندا دانیشتبوون.
 ته نیا من بووم، هر خۆم بووم له و تاریکییه دا دانیشتبووم. ته نیا،
 ته نیا خۆم و سیتوه زیتینه که م و نه مده زانی چ رتگیه که بگرم، بۆ
 کوئی سه ری خۆم هه لگرم؟

سیتوه که م له نزیک خۆمه وه دانا و که و تمه بیر کردنه وه. له و نزیکانه،
 چراوگیک ده سووتا و شه و قه که ی زۆر به هیز و ته و ژم دهیدا له من و
 سیتوه که، هه روا له شتیکی تریش که له سه ره زه ویه که که و تبوو. نه وه
 شووشه بیریه کی ئاسایی بوو. تێده گه ی، به تال بوو! که سیتک به
 پارچه دارێک سه ره که ی قه پات کرد بوو. دیاره یه کیک له مندا له کانی
 تیگنیرلوند بووه، که پاش نیوه روان له وئی یاری ده که ن. شووشه که م
 هه لگرت و کاغه زی مار که که یم خۆتنده وه، لئی نووسرا بوو کار که ی

لهو کاته دا بینیم، شتیک له ناو شووشه که دا
خوی ده بزیوئی و ده جوولیتته وه.

بیره‌ی ستۆکهۆلم. ئەوێ دانیشتووم و ئەمە دهمۆتێمه‌وه، بێنیم که
شتیک له‌ناو شووشه‌که‌دا خۆی ده‌بزیۆی و ده‌جوولیته‌وه.

جارتکیان له‌ کتێبخانه، کتێبی "هه‌زارویه‌ک|شه‌وه"م وهرگرت و
خوێندمه‌وه، باسی ئەوه‌ی تیدا بوو، که جارتیک له‌ شووشه‌یه‌که‌دا
جنۆکه‌یه‌ک چه‌پس ده‌کری. به‌لام ئەوه‌ له‌و عه‌ره‌بسانه‌ دووره‌ و پێش
هه‌زاران ساڵ له‌مه‌ویه‌ر بووه، شووشه‌یش، شووشه‌ی بیره‌ی
ناسایی و هی کارکه‌ی بیره‌ی ستۆکهۆلم نه‌بووه.

له‌وه‌ ناچێ شتی وا بێ، چه‌ند جنۆکه‌یه‌ک هه‌بن له‌ شووشه‌ی وادا.
به‌هه‌رحال، لێره‌ وا دانه‌یه‌ک هه‌یه. جنۆکه‌ بوو، جنۆکه. هه‌ر چۆن
من وتم ئاوا... له‌ شووشه‌که‌دا بوو، وا دیار بوو ده‌یویست بێته
ده‌ره‌وه. به‌ چاوێکی پڕ داوا‌ی به‌زه‌یی‌وه‌ لێی روانیم و ئاماژه‌ی
پارچه‌داری سه‌ری شووشه‌که‌ی کرد. من قه‌ت خوێشیم له‌ جنۆکه‌
نده‌هات، زۆریش ده‌ترسام که پارچه‌داره‌که‌ له‌ شووشه‌که‌
ده‌ربه‌یتیم. به‌لام له‌دوا‌یدا زاتم نایه‌ به‌ر خۆم و ده‌رمه‌یتنا. جنۆکه‌که‌
به‌خێرایێ بازی دایه‌ ده‌ره‌وه، هه‌ر گه‌وره‌ و گه‌وره‌تر ده‌بوو... تا وا‌ی
لێهات له‌ هه‌موو خانووه‌کانی ده‌وره‌یه‌ری تیگنیرلوند گه‌وره‌تر و
به‌رزتر بوو.

جنۆکه‌ ده‌توانی خۆی وا به‌هێنیته‌وه‌ یه‌ک و بچووک بکاته‌وه، که له‌
شووشه‌یه‌که‌دا جێگه‌ی خۆی بکاته‌وه، داوا سانیه‌یه‌ک و
له‌چاو‌تروکانێکه‌دا ئەوه‌نده‌ی خانوویه‌کی گه‌وره‌ خۆی گه‌وره‌ بکات.
که‌س ناتوانی باوه‌ر بکا، که من چ ترسێکم لێ نیشتم.

هه موو گيانم هاتبووه حه شوکه و له رزين. جنۆکه که قسه ی بۆ کردم.
دهنگه که ی له قيريه کی زل دهچوو، به خه يالما هات، کاشکی پووره
ئيدلا و مام سيکستن ئەم دهنگه يان بهر باي گوي بکه وتايه... چونکه
ئەوان پتيان وايه، مروّف قهت نابي به دهنگي بهرز قسه بکا.

جنۆکه که پتي وتم: مندا له که، تۆ لهو حه پسخانه يه منت ئازاد کرد،
خۆت بلّي چون پاداشتت بدهمه وه؟

من هيچ پاداشت يکم بۆ ئەو پارچه دار دهره ينانه نه ده ويست.
جنۆکه که وتي، که ئەو دويني ئيواره گه يشتۆته ستۆکه و لم و خوي
خراندۆته شووشه که وه بۆ ئەوه ی سه رخه وي بشکيني. جنۆکه که کان
لايان وايه، شووشه باشترين جيگاي نووستنه. به لام کاتي
جنۆکه که نووستبوو، که سيک سه ري شووشه که ی قه پاتکردبووه و
ئەميش رتي هاتنه دهره وه ی لي گيرابوو. ئەگەر من بهرە لام نه کردايه،
دهبوو هه زاران سال له ويدا به ندبووايه، تا پارچه داره که ده پزي.

جنۆکه که له بهر خوي وه ده يگوت: له وانه بوو ئەمه بۆ پاشام خوش
نه بووايه، له وهش زياتر بۆ خوشم ناخۆشتر.

ئيتر من زاتم نايه بهر خۆم و پرسيم:

– جنۆکه، تۆ له کوپوه ديت؟

دواي چرکه يه ک تهواو کشوماتي، جنۆکه که وتي:

– من له ولاتي دووره وه هاتووم.

ئەوهنده به دهنگي بهرز وتي، له مي شکمدا زايه له ی ده هات و
ده زرنگايه وه، شتيکی وه هاش له دهنگه که يدا بوو، که خستميه سه ر

تاسه و ئاره‌زووی بینینی ئەو ولاته. وام هه‌ست ده‌کرد، ئە‌گەر پێم له‌و ولاته نه‌که‌وێ و نه‌یبینم ته‌مه‌نم به‌زایه‌ده‌چی. باسکم پرووبه‌پرووی جنۆکه‌که به‌رزکرده‌وه و هاوارم لێ‌کرد:

— بمبه له‌گه‌ڵ خۆتدا! هۆ، بمبه له‌گه‌ڵ خۆتدا بۆ ئەو ولاته دووره!
له‌وێ که‌سی چاوه‌پێمه.

جنۆکه‌که سه‌رێکی با‌دا، به‌لام هه‌ر که سی‌وه زی‌پینه‌که‌ی ناو ده‌ستم نیشان دا، جنۆکه‌که به‌ ده‌نگێکی زۆر به‌رز ق‌ریشکاندی:

— تۆ نیشانه‌که‌ت به‌ده‌سته‌وه‌یه! تۆ ئەو که‌سه‌ی من هاتووم له‌گه‌ڵ خۆمت به‌رم. تۆ ئەو که‌سه‌ی پاشام ده‌مێکه به‌دواتدا وێله و لێت ده‌گه‌ڕێ.

خۆی نووشتانده‌وه و به‌رزی کردمه‌وه و گرتمیه باوه‌ش. کاتی پرووه و ئاسمان بووبینه‌وه، له‌وه ده‌چوو گۆرانی به‌ بالاماندا بووتری و ئاوازه‌شی ده‌دايه‌وه. ئێمه ئه‌وه‌نده به‌رزبووبووبینه‌وه تیگنێرلوند گه‌لی له‌ژێرمانه‌وه بوو. ئەو تیگنێرلونده و هه‌موو ئەو ماله تاریکانه‌ی په‌نجه‌ره‌کانیان شه‌وقیان ده‌دايه‌وه، له‌وێ که مندا لان له‌گه‌ڵ دایک و باوکیاندا خه‌ریکی خواردنی نانی نیوه‌پۆ بوون، به‌لام من بو‌فیله‌تلم ئولسۆن له‌ژێر ئه‌ستێره‌کاندا په‌لم ده‌هاویشته و ده‌فریم.

ئێمه له‌ سه‌روو هه‌وره‌گانه‌وه بووین و له‌ برووسکه تیزپه‌وتر و له‌ هه‌وره‌گرمه ده‌نگمان به‌ناڵه‌ناڵتر بوو. ئه‌ستێره و مانگ و پۆژ له‌ ده‌ورووبه‌رمان بل‌اچه‌یان ده‌هات و ده‌بریسکانه‌وه. جار‌جار هه‌موو شتی وا تاریک تاریک داده‌هات ده‌تگوت شه‌وه، تاوتواویش ئه‌وه‌نده پ‌وشن و پ‌رشن‌گدار بوو، ده‌بووایه‌ چاو‌م بنووقاندايه.

منیش له بهرخۆمهوه چپه و ورتهم دههات، له کارتهکه نووسرابوو،
ئوهی شهو و پۆژ به پێوهیه.

جنۆکه کهش پێک و راست دهستی درێژ دهکرد و ئاماژهی شوینتیک
دووری دهکرد، شوینتیک سەوز، که له ئاوێکی پروونی شیندا و له بهر
تیشکی به هیزی خۆدا راکشابوو.

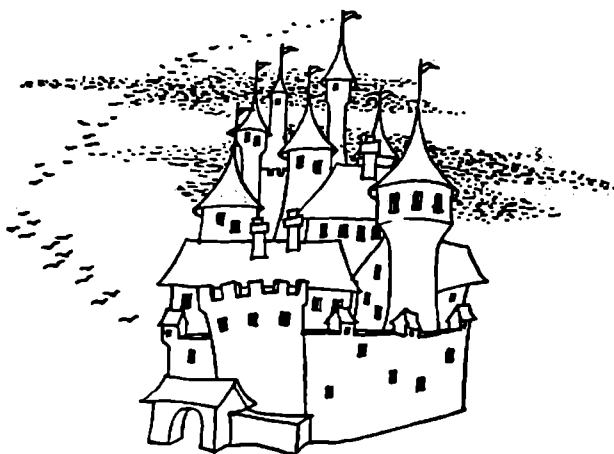
جنۆکه که وتی: ئهوهتا ئهوه ولاتی دووره. ئیمه به رهو ئهوه سهوزاییه
شۆرده بینهوه.

ئهوێ دوورگه یهک بوو له ده ریادا مه لهی دهکرد.

هه واش پری بۆن و بهرامه یهکی وا بوو، وهکو ئه وهی هی هه زاران
گوله باخ و سۆسه ن بۆ، مۆسیقایه کی سهیر و خۆشی واش، بهر
بای گوێ ده کهوت که له هه رچی مۆسیقای دنیا هه یه به جۆش و
شیرینتر بوو. له خواره وه، له که ناری ده ریادا، کۆشکیکی سپی
گه و ره هه بوو، ئیمه له وێ نیشینه وه.

که سه یکه به که نار ه که دا به رهو لای ئیمه دههات، ئه مه پاشای باوکه
بوو، هه ر که بینیم یه که سه ر ناسیمه وه، زانیم که ئه مه باوکه،
باسکی بۆ والا کرده وه و منیش خۆم فری دایه باوه شی. ماوه یه کی
زۆر به خۆیه وه نووساندم. له و ساته دا هیچمان له گه ل یه ک نه گوت.
منیش به هه موو هیزی خۆمه وه باوه شم کردبوو به ملیدا.

ئاخ، چه ند هه زم ده کرد پوره ئیدلا پاشای بامی بدیایه، که چه ند
قۆزه و جله کانی چۆن له ئالتوون و ئه لماسدا ده بریسکینه وه.
ده موچاوی هه ر له باوکی بێنکا ده چوو، ئه م جوان تریش بوو. مخابن!

که پووره ئیدلا نایبینی، ئەگەر بیدیایە ئەوسا دەیزانی که باوكم ئەو
کابرا قەلب و بلّحە نییە.

بەلام پووره ئیدلا راستی دەکرد که دایکم بەسەر منەوه مردبوو. ئەو
مرۆفە گەوجانەى خانەى منداڵانى بێکەسیش قەت بیریان لەوه
نەکردبووه که خەبەر بەدەنە باوكم و بلّین من لەوێم. ئەم نۆ سالان بە
شوێن مندا گەرابوو. من ئەوەندە دلخۆشم ھەر نەبیتهوه، که
ئاخریکەى لەگەڵ باوکمدا بە یەکتر شادبووینەوه.

ئەوه ماوہیەکی زۆرە من لێرەم، پۆزانە دلخۆشم، ھەموو
ئێوارەیکیش پاشای بابم دیتە ژوورەکەم و بەیەکەوه مۆدیلی فرۆکە
دروست دەکەین و دەمەتەقی دەکەین.

من گه وره ده بم و له م ولاتی دووره زور کامه رانم. باو کیشم هه موو مانگیک له درگای موبه قه که خهت ده کیشی، بۆ ئه وهی بزانی چه ندی در یژ بووم و هه لمد او ه.

باو کم کاتی ده مپووی ده لی: میو... میو که ی من، نامه خوا تو بالات بهرز بووه. هه موو ده ور به ره که م نیشانی ده دن، من قهت ناوم بوسه نه بووه.

— نو سالی ره به ق من له دووت ده که رام. باب به پاشام ده لی: شه وان به بیداری راده کشام و بیرم ده کرده وه، میو... میو که ی من، ده مزانی و دلنیا بووم تو ئه مه ناوته.

من ئه وهنده باب به پاشام خوش ده وی، ئه وه هه رچی ئه وه، هه ر مه پرسه،

کاشکی بیتکا هه موو ئه م شتانه ی ئیره ی بزانی بایه. پیموایه ده بی بۆ بنووسم و بیخه مه ناو شووشه یه ک و به پارچه داریک سه ره که ی قایم بکه م و فریتی بده مه ئه م ده ریا شینه ی ده ور به ری ولاتی دووره وه. ره نگه، که بیتکا له گه ل باوک و دایکیدا بچن بۆ خانوی هه واری هاوینه یان له فاکسه ول م، شووشه که ده ریا ته ی بکا و بگاته ئه و ئاسته ی ئه وان مه له ی لی ده که ن. ئه گه ر وا بووایه زور چاک ده بوو. زور خوش ده بوو، که بیتکا هه موو ئه م به سه ره اته خوشانه ی ژیا نی منی بزانی بایه. ئه و کاته ده یتوانی ته له فوونی بۆ به شی را که یان دنی پولیس بکا و هه موو شتیکیان ده رباره ی بو قیله تلم ئولسون، که ئیستا له راستیدا ناوی میویه، پی رابگه یه نی و پتشیان بلی ئه و له ولاتی دوور زور باشه و خوشی ده باته سه ر و لای پاشای بابیه تی.

له باخی گولاندا

ئەگەرچی بەتەواوی نازانم، چۆن بۆ بېنكاي بنووسم. ئەو هی من دیومه و بەسەر من هاتووه، شتی وا نەبووه و له کەس پرووی نەداوه. هەر ناشزانم چۆن بۆ بېنكاي باس بکەم تا تۆ بگات و بە چاکی حالی ببی. بیرم له وشەیهک کردۆتەوه بتوانم بۆی بنووسم بەلام وشەیهکی وا نابینمەوه. پەنگە بمتوانیایە بمنووسیایە: ئەو هی من دیومه دەگمەن و قەت نەبینراوه. دواي ئەوساش خۆ بېنکا هەر نازانی و تۆ ناگا چی لەم ولاتی دووره هەیه و چۆنە. ئەگەر بمهوی هەمووی بۆ بنووسم، ئەوا بەلای کەمەوه، پتووستم بە دەرزهنتی شووشە دەبۆ، تا باسی باوکم و باخی گولان و، یوم – یوم و ئەسپە سپییە جوانەکەم – میرامیس و کاتۆ ئەو سواره ترسناک و درندهیهی بۆ بکەم، کە له ولاتیکی نزیکمان دەژی. نەخێر، قەت ناتوانم و دەپۆستی ئەوه نایەم چیم دیوه و تیایدا ژیاوم باسی بکەم.

هەر یەکەم پۆژ باوکم منی برد بۆ باخی گولان. پاش نیوه پۆ بوو، با گەلای دارەکانی خستبووه لەره و لەرزه. کاتی کە له باخەکە نزیک بووینەوه، مۆسیقایەکی یەكجار سەرنجراکێشم بیست. وەکو ئەو هی له یەك کاتدا هەزار زەنگی له شووشە دروستکراو پێکەوه لێبدرێن. مۆسیقاکە بەناستەم دەبیسترا و له هەمان کاتیشدا ئەوێندە کاریگەر بوو، مرقفی دەخستە دلەکوته.

باوكم وتى: گویت له سپیی چناره زیوینه کانه، کاتى دەرپوشتین باوكم دهستی گرتبووم. پوره ئیدلا و مام سیکستن قهت دهستی منیان نه ده گرت، هیچ که سیکى دیش پیتستر دهستی منى نه گرتبوو. هرچه نده من له وه دهرچووبووم و گه وره بووبووم و پيوستم به دهستگرتن نه بوو، به لام کولیکیشم پى خوش بوو که دهستی بابەشام بگرم و له و ناوه دا بگه ريم.

شوریه کی بهرز به دورى باخه که دا کرابوو. باوكم دهر وازه کی بچووی کرده وه و چوینه ناوه وه.

جارتکیان، زۆر له مه و بهر، له گه ل بێنکا چوین بۆ ماله هاوینه که ی ئه وان له فاکسه و لیم، له سه ر تاشه به ردی قه دپالی شاخیک دانیشتبووین و به راوه ماسیه وه خه ریک بووین، ئه و کاته خۆر به ره و ئاوابوون دهچوو. ئاسمان به ته وای سوور هه لگه را بوو، ئاوه که ش زۆر مه ند و ئارام بوو. ئه وه وهختی پشکوونی گوله باخی کتوی بوو. ئه وه ندهش زۆر غونچه له پشت ئه و تاشه به رده وه هه بوو، هه ر نه بیته وه. تاقتا که ره یه کیش دور له و به ری که ندا وه که وه، وا بهرز ده یخویند، له به رخۆمه وه بیرم ده کرده وه و ده موت، که ئه مه شیرینترین شوینی دنیا یه. بێگومان من تاقتا که ره که خۆیم نه ده دی، ده نگه که ی ئه ویش شته کانی ئه و ناوه ی له هه موو شته کانی شوینانی تر جوانتر و نایابتر کردبوو. من هینده بیعه قل نه بووم که شتی کم به بێنکا وت، به لام هه موو وهخته که به بیدهنگی بیرم ده کرده وه: ئا ئیره جوانترین شوینی دنیا یه.

به لām ئه وسا من هیتستا باخه که ی بابه شامم نه دیبوو. هیتستا هه موو
گوله باخه جوانه کانیم نه دیبوو، که وهک به دهم باوه شه پۆلان بدهن وا
بوون، یان گوله سۆسه نه سپیه کانێ که بۆ با ده شانه وه. من
چناره کانیم نه دیبوو، که که لاکانیان زیوین بوون، وه ها به رزیش به
ئاسماندا هه لچوو بوون، که هه ر ئیواره داده هات ئه ستیران به سه ر
سه ریانه وه ده گران و ده دره وشانه وه. من بالنده سپیه کانیم
نه دیبوو، که به ناو گوله باخه که دا ده فرین و هه ر گیزیش دهنگی
خۆشی وهک ئاوازه ی ئه وان و ئاوازه ی که لای دار چناره کانم

نه‌بیستبوو. قهت كه‌سټك و هټچ كاتټك ئه‌وه‌ی نه‌دیوه و نه‌بیستووه، كه من له باخه‌كه‌ی باوكمدا بهر گوټم كه‌وت و بینیم. به‌ئارامی راوه‌ستابووم و ده‌ستی باوكمم گرتبوو. حه‌زم ده‌كرد، هه‌ست بكه‌م ته‌نیا نیم و ئه‌ویش له‌وییه، به‌ ئه‌وه‌وه ئه‌و ناوه هټنده جوان بوو، كه مرؤف نه‌یده‌توانی به‌ته‌نیا راوه‌ستی و تټی بروانی. باوكیشم ده‌ستیکی دا له‌ روومه‌تم و وتی:

– میو، میو‌كه‌ی من، حه‌زت له‌ باخی گولانه؟

له‌خوشیدا هه‌ستیکی ئه‌وه‌نده سه‌یر دایگرتبووم، خه‌ریك بوو وه‌لامم بۆ نه‌درټه‌وه، له‌وه ده‌چوو وه‌كو ئه‌وه‌ی خه‌مبار بم، به‌پټچه‌وانه‌شه‌وه نه‌ك هه‌ر خه‌مبار نه‌بووم، به‌لكو زۆر دل‌یشم خو‌ش بوو... خه‌ریك بوو من خو‌م به‌ باوكم بل‌ټیم، زه‌ینی بۆ ئه‌وه نه‌چټ كه من خه‌مبارم، پټش ئه‌وه‌ی من دهم بكه‌مه‌وه و بټمه‌ گۆ، ئه‌و وتی: زۆر چاكه، وا دل‌خو‌شی... هه‌ر ئاوا به‌رده‌وام به‌...

دوا‌یی چوو قسه‌ له‌گه‌ڵ باخه‌وانه‌كه‌یدا بكات، كه له‌وئ وه‌ستابوو و چاوه‌پټی ئه‌می ده‌كرد. من‌یش بۆ خو‌م به‌ هه‌موو لایه‌كدا هه‌ل‌ده‌به‌زیمه‌وه و سه‌یرم ده‌كرد. ئه‌م هه‌موو جوان‌یی‌ه‌ی ئه‌وئ سه‌رسامی كرده‌بووم، هه‌موو له‌شم لی‌وانی مو‌چر‌كه و ته‌زووی خو‌شی بوو. قاچه‌كانم ئه‌وه‌نده به‌گو‌ر و باسكه‌كانم هټنده به‌هټز بوون ئاگای وه‌ستانم نه‌ده‌زانی. حه‌زم ده‌كرد بټنكاش له‌وئ بووا‌یه، تا بتوانم شه‌ره‌شه‌قی له‌گه‌ل‌دا بكه‌م، بټگومان ته‌نیا بۆ یاری‌كردن و هټچی تر. چونكه من پټ‌ویستم به‌ هاوته‌مه‌نیکی خو‌م بوو، كه

هاوبهشی ئەم ھەموو شتەي ئێرەم بۆ. بەلام بێنکای بەستەزمان، ئا
 ئیستا دیارە لە تیگنێرلوندە و وەک جارانیشتەوی ھەر پرووشە و
 با و بارانە و تاریک و ماتە. حالبووکی ئەو دەشزانێ و لای پروونە،
 کە من ون بووم و ناشزانێ بەرەو کوێ ملی پێگام گرتوو و بیریش
 لەو دەکاتەوێ ئاخۆ دەمبێنیتەوێ یان نا، ئۆی بێنکای کەساس! من
 و بێنکا ئەوەندە خۆشمان بەیەکەوێ دەبردەسەر. کە لە باغچەکەي
 بابەشامدا پێم دەکرد غەریبی ئەوم کرد. من لەو ھەموو شتە
 کۆنانەي رابووێ، تەنیا لە بێنکام کەمە و بیرێ ئەو دەکەم.

راستییه که شی که سیتی تر نییه، که لیتی برابم. با، ږهنگه پووره
لوندینیش، چونکه هه میسه له که لمدا میهره بان و چاک بوو. به لام
زیاتر له هه مووش له خولیاای بټنکادا بووم. به بټدهنگی به
رټچکه یه کی پټچاویټچی بچکولهی باخه که دا رټم دهکرد، وهک
ئهوهی ئه وه موو ته زووی خوشییهی دایگرتبووم له شم جی بهیلتی،
توژی وه پس بووم، سه رم نه وی کردبوو، رټم دهبری، له ناکاو سه رم
هه لبری و سه یرم کرد له کولانه که دا به رانه رم وه ستابوو. ئا، من
وامزانی ئه وه بټنکایه. به لام ئه وه نه بوو. ئه وه یوم - یوم بوو.

ناشکراشه، ئەو کاتە، نەمدەزانی ناوی یوم - یومە، کورپک بوو،
عەینەن بێنکا قژی قاوویی توخ و چاویشی هەر قاوویی بوو.

– تو کتیت؟

– من (یوم-یوم)م.

دوایی بینیم بەهەر حال توژی لە بێنکا نەدەچوو. بە شتێواز جددی و
کورپی چاکتر لە بێنکا خۆی دەنواند. بێگومان بێنکاش کورپی چاکە
و ئێمە تەقربەن وەک یەک بووین، نە زۆر هارو هاج و نە زۆریش
گوێرایەڵ بووین، لە گەڵ ئەوەشدا جاروبار پێکدا هەڵدەشاخاین و
شەڕمان دەبوو. توژی لە یەکتەر زویر دەبووین، دوایی نداشت
دەبووینەو و وەک برادەرەکی جارنمان لی دەهاتەو. بەلام یوم -
یوم کورپی ئەو نەبوو قەت مەرۆف لە گەڵی بەشەڕ بیت. ئەو نازک و
لەوێش میهرەبانتر بوو کە لکی شەڕی پێو بیت.

من وتم: دەتوێ بزانی من ناوم چییە، من ناوم بوسەیه ... نە، ئەو
وێک ئەو وایە، ناوم میوێ.

یوم-یوم وتی: دەزانم کە تو میوت ناو، پاشامان هەوالی بە هەموو
لایەکی ولاتدا ڕاگەیاندووە، کە میق گەراوێتەو بۆ مال.

تو سەیری کە! بابەشام ئەوەندە دلخۆش بوو بەوێ کە منی
دۆزیوێتەو، هەوالی بە هەموو لایەکی ولات گەیاندووە. هەرچەندە
کاریکی توژی منالکارانەشە لە لایەن ئەووە، بەلام من بە بیستنی
زۆر دلشاد بووم.

من پرسیم: تو باوکت هەیە یوم-یوم، ئومێدەوار بووم و حەزم دەکرد

که هه بیی، چونکه من خۆم ماوهیهکی دوورودریژ بیتاوکیم چهشتبوو و، دهمزانی بیتاوکی چهند تال و ناخۆشه.

– ئه‌ی چۆن، من باوکم هه‌یه. باخه‌وانه‌که‌ی پاشای خودانی مه‌ باوکی منه. هه‌ز ده‌که‌ی له‌گه‌لمدا بیتیت و بزانی من له‌ کوێ ده‌ژیم؟
وتم، ئا هه‌ز ده‌که‌م و ئه‌و له‌پیش مندا به‌ پێچکه‌ پێچپێچه‌که‌ی باخه‌که‌دا، تا لای گۆشه‌ دووره‌که‌ی سه‌ری ئه‌وسه‌ری باخی گولان رایکرد. له‌وێ خانووه‌کی سپیی بچکۆله‌ی لی بوو، سه‌ره‌که‌ی له‌ پووش و په‌لاش بوو، هه‌ر له‌ خانووی رازه‌ ئه‌فسانه‌یه‌که‌ن ده‌چوو. ئه‌وه‌نده‌ گوله‌باخ به‌ دار و دیوار و سه‌ری خانووه‌که‌وه‌ روابوو، پیاو به‌ئاسته‌م شتیکی له‌ خودی خانووه‌که‌ ده‌دی. په‌نجه‌ره‌که‌ن کرابوونه‌وه‌، با‌ئنده‌ سپیه‌که‌ن به‌ ئاره‌زووی خۆیان فرک و هووری ده‌ر و ژووریان بوو. له‌ لایه‌کی خانووه‌که‌وه‌ کورسی و میزتیکی لی دانرابوو. هه‌روه‌ها ریزیک کووره‌هه‌نگی لی بوو، هه‌نگه‌که‌ن به‌ناو گوله‌باخه‌کاندا گیزه‌گیزیان بوو. ئه‌و ناوه‌ هه‌مووی گوله‌باخ و سپیی چنار و بیی که‌ لا زیوین بوو، یه‌کێک له‌ موبه‌قه‌که‌وه‌ هاواری کرد:

– یوم-یوم، نانی ئێواره‌ت له‌بیرچوو؟

ئه‌وه‌ دایکی یوم-یوم بوو که‌ بانگی کرد، هاته‌ ده‌روه‌ بۆ ئاستانه‌ی ماله‌که‌، وه‌ستا و دایه‌ قاقای پێکه‌نین. دوا‌یی سه‌یرم کرد، که‌ ئه‌و هه‌ر به‌ته‌واوی له‌ پووره‌ لوندین ده‌چوو، دیاره‌ که‌می جوانتر بوو. وه‌لی، ئه‌میش له‌ گۆنا خڕینه‌کانیدا چالی قوولی وه‌کو ئه‌وانه‌ی پووره‌ لوندینی هه‌بوو، هه‌روه‌ک ئه‌ویش باوه‌شی پێدا کردم، وه‌ک ئه‌و جاره‌ی که‌ وتی:

– خوات له گهل، بو قيلهيلم ئولسون.

به لام دايكي يوم-يوم وتي:

– رۆژباش، رۆژباش ميو! حەز دەكەي پێكەو له گهل يوم-يومدا

ناني ئىواره بخۆي؟

– به لى سوپاس، ئەگەر زەحمەت نىيه.

ئەو وتي: نە ئەرکە و نە هيچ. لای پيشى خانووکهو يوم-يوم و من

له سەر مێزەکه دانىشتين. دايكي هات و قاپيكي گه وره شلکێنه،

شير و مەرباي شليكي هينا. يوم-يوم و من ئەو نەدمان خوارد،

هەر مه پرسیه. له وانه بوو شه قه به رین. سهیری یه کترمان ده کرد و پیده که نین. من زۆر دلم به وه خوښ بوو، که یوم-یومیش له وێ بوو. یه کێ له بالنده سپییه کان به بالته په شوږبووه و له قاپه که ی من له ته شلکینه یه کی فران و فری، ئیتر من و یوم-یوم نه و نه ده ی تر پیکه نین.

له و کاته دا بابه شا و باخه وانه که ی، که باوکی یوم-یوم بوو، پیکه وه به ره و لای ئیمه ده هاتن. له پرده من شله زام و مات بووم، نه و بابه شام هه زنه کا که من له وێ دانیش تووم و نان ده مخۆم، هه به مه شه وه نه وه ستاوم و قاقا پیده که نم. چونکه هیشتا به ته وای نه مده زانی، که بابه شام چهند باشه و چهند منی خوښ ده وێ. هه رچییه کیش بکه م، چهند هه ز ده کا و له دله وه ده یه وێ که من پیکه نم.

بابه شام که منی دی وه ستا.

– میو، میو که م لیڤه دانیش توویت و پیده که نی.

من وتم: به لێ، ببووره. چونکه من وامده زانی بابه شاشم هه ره که مام سیکستن و پووره ئیدلا خوښییان له تریقه ی به رزی پیکه نین نایه ت.

بابه شام وتی: زیاتر پێ بکه نه. دوا یی به لای باخه وانه که دا وه رچه رخایه وه و شتیکی سهیری پێ وت.

– من هه زم له خویندنی بالنده یه. هه زم له ئاوازه ی مؤسیقای چناره زیوینه کانمه. به لام له هه موو شتی زیاتر هه زم له وه یه له باخه که مدا گویم له پیکه نینی کور که م بێ.

نهوسا بقیه کهم جار تیگه یستم که قهت پتویست ناکات له بابه شام
 بترسم و هه رچییه کیش بکه م، نهو هه ر به چاوی خوشه ویستییه وه
 وهک ئیستا سه یرم دهکات. به هه مان خوشه ویستییه وه که له وێندا
 وهستا بوو دهستی له سه ر شانی باخه وانه که ی بوو تیمده پروانی، نهو
 هه موو بالنده سپییانه ش به دهووری خۆیانه دا به شه قه ی بال
 ده سوورانه وه. کاتی نه مه شم زانی، به جوړی دلم شاد بوو که
 هه رگیز جارێک له ژیانمدا شتی وه هام به خۆمه وه نه دیبوو. من
 نه وهنده دلخۆش بووم، که پتویست بوو هه ر یه کجار زۆر پی بکه نم.
 سه رم به پشتا خست و، به جوړیک پیکه نیم له وه بوو بالنده کان
 بسله منه وه و بترسن. یوم-یوم پتی وابوو، که من هیشتا هه ر به و

مه له پي دهكهنم كه له ته شلكيښه له دهوريه كه م فراند، بويه ئه وېش زياتر سه رگه رمي پي كه نين بوو، باب شهام و باوكي يوم-يوم و دايكيشي هر پي دهكهنين. نازانم ئه وان به چي پي دهكهنين، ته نيا ئه وهنده دهمانم كه من خوم بڼ باب شهام پي دهكهنينم.

كاتي له نانخواردن بووڼه وه، يوم-يوم و من وازمان دهستانم كرد به راكردن به ناو باخه كه دا و، ته پاوتلمان به سهر گيا كه دا ده كرد و، له پشت ده وهنه كانه وه خه ريكې چاوشاركي بووڼ. ئه وهنده ي شويني خوشاردنه وه تيدا بوو، ئه گهر ده يه كي نه مه له تيگنيرلوند و ئه و ناوه ي ده وروپشتي هه بووايه، من و بينكا زور پتي دلخوش ده بووڼ. مه به ستم ئه ويه بل يم، بينكا دلي خوش ده بوو. من خوم، خوش به ختانه، تا ماوم قهت پيويستم به وه نيه له تيگنيرلوند به دواي حه شاركه دا بگه ريم.

تاريك داهات. ته ميكي نه رمي شين ناسماني باخي گولاني داگرت. بالنده سپيه كان بيدهنگ بوون و به ره و هيلانه كانيان گه رانه وه. سپيچاره كانيش كپ بوون. هه موو باخه كه نارام و كش و مات بوو. به لام به پويه ي به رزترين چاره وه بالنده يه كي ته نيای رهش و گه وړه هه لنيستبوو و ده خوښند. ئه و له هه موو بالنده سپيه كان خوشتر ده خوښند. پيم و ابوو بڼ من ده خوښي، به لام حه زم نه كرد گوڼي لي رابگرم، چونكه به جوړيک ده خوښند كه نازاري دلي ده دا.

يوم-يوم وتي: ئه و! ئيواره و شه و داهات. من ده بي بريومه وه بڼ ماله وه.

من وتم: نا، مه وړه وه. چونكه نه مده ويست به ته نيا له گه ل ئه و گورانيه سهيره دا بمينمه وه.

- یوم-یوم، ئه‌وه کێیه له‌وێ! وام وت و ئاماژه‌ی بالنده په‌شه‌که‌م کرد.

یوم-یوم وتی: نازانم، من راهاتووم پتی بلیم بالنده‌ی خه‌م. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌نده په‌شه. له‌وانه‌یه ناویکی هه‌ر ته‌واو جیای هه‌بی.

من وتم: پیم وانییه، که بجێته دلمه‌وه و هه‌زی لێ بکه‌م. یوم یوم وتی: من خۆشم ده‌وێ، بالنده‌ی خه‌م چاوه‌کانی ئه‌وه‌نده دۆستانه و جوانن. شه‌وباش میق. وای وت و پرایکرد.

هه‌ر عه‌ینه‌ن وه‌خت، بابه‌شام هات. ده‌ستی گرتم و پیکه‌وه به‌ناو باخه‌که‌دا به‌ره‌و مال‌که‌پاینه‌وه، بالنده‌ی خه‌م له‌سه‌ر خۆندن به‌رده‌وام بوو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ستم له‌ناو ده‌ستی بابه‌شامدا بوو، خۆندنه‌که‌ی ئه‌و ئازاره‌ی نه‌ده‌دامی، به‌پێچه‌وانه‌وه هه‌زم ده‌کرد که زیاتر و زیاتر بخوینی.

دواشت که بینیم، پیش ئه‌وه‌ی له‌ ده‌روازه‌که ئاودیوبین، ئه‌وه بوو که چۆن بالنده‌ی خه‌م باله په‌شه گه‌وره‌کانی به‌رز کرده‌وه و ریک به‌ره‌و ئاسمان دای له‌ شه‌قه‌ی بال، هه‌روه‌ها بینیشم که سی ئه‌ستیره‌ی بجکۆله به‌هه‌واوه ده‌ستیان به‌ ده‌وشانه‌وه کردبوو.

میرامیس

من حەز دەکەم بزائەم، ئەگەر بێنکا ئەسپە سپییەکەى منى بەم یالە
ئالتوونییەو بەدیاى، دەیگوت چى. میرامیسەکەم بە یال و چوارپەلى
زێرپنەو. بێنکا و من ئەومندە حەزمان لە ئەسپە. تەنیا بێنکا و
پوورە لوندىن ئاشناى من بوون کە لە ئوێلاندىسگاتان دەژيام. من
هاورپێهەى تریشم هەبوو. بیرم چوو باسى بکەم. ناوى کالەپونت
بوو. کالەپونت، ئەسپێکى پیرى کابرایەکى بیرەفرۆش بوو. هەفتەى
دوو جار بیرەفرۆش بە خۆى و بارەکەیهو دەهات بۆ دووکانەکانى
ئوێلاندىسگاتان. ئەو بەیانیان زوو دەهات، ئەو کاتانەى من دەچووم
بۆ قوتابخانە، کەردبوویشمە خوو کە تۆزى لەگەڵ کالەپونتا بدویم.
ئەسپێکى پیرى هێندە چاک بوو و، من کلۆشەکر و وردەنانم بۆ کۆ
دەکردەو. هەروەها بێنکاش، چونکە بێنکاش کالەپونتى خۆش
دەویست. ئەو دەیوت کالەپونت ئەسپى ئەو، منیش دەموت هی
خۆمە. جاروبار لەسەر کالەپونت تێک دەچووین. بەلام کاتى بێنکا
نەیدەبیست و رازى نەدەبوو، بە گوتى کالەپونتمدا دەچپاند:
"بەهەر حال، تۆ هەر ئەسپى خۆمى!" وام بە بیردا دەهات، کە لەو
دەچوو کالەپونتیشت تێم بگات و راشى هەروەک من وابى. بێنکا
باوک و دایکى هەبوو، لە هیچى کەم نەبوو، بۆیه ئەو ئەومندەى
کەسێکى تەنیا پێویستى بە ئەسپێک نەبوو. لەبەر ئەو، لام وابوو،

دەبوایە کالەپونت ئەسپی من بوایە نەک هی بینکا . ئەگەر مرقوف
 بیهوی راستییەکی بلی، کالەپونت ئەسپی هیچ کاممان نەبوو، هی
 کابرای بیرەفرۆش بوو. ئیمە خۆمان دەخلاقاند و وامان نیشان
 دەدا کە هی ئیمەیه. هەرچی من خۆمم، ئەوەندە شوولم لی
 هەلکیشابوو، ئەوەندە نەمابوو بێمە سەر ئەو باوەرەهی کە هەر
 بەراستی ئەسپی من بوو. جاری وا هەبوو ئەوەندە زۆر کالەپونتم
 دەدواند، کە لە قوتابخانە دواوەکەوتم، کاتی خانمەکی مامۆستام
 لیلی دەپرسیم، بۆ دواکەوتووم، نەمدەزانی چی وەلام بدەمەوه. پیاو
 نەیدەتوانی بە مامۆستا بلی، کە وەستاوم و قسەم لەگەڵ
 ئەسپەپیری بیرەفرۆشیک کردوو. هەندێ بەیانی کابرای بیرەفرۆش
 زۆر درەنگ دەکەوت بۆیە ناچار دەبووم بێ ئەوەی کالەپونت ببینم تا
 قوتابخانە رابکەم. من لە خاوخلیچکی کابرا ئەوەندە پەست
 دەبووم، کە لەسەر کورسییەکی قوتابخانە دادەنیشم، لە رقادا
 کلۆشەکر و وردەنانەکانی گیرفانم دەپرواند و وەرزێی کالەپونتم
 دەکرد و پێم وابوو کە چەند پۆژیک دەخایەنیت تا چاوم پیتی
 دەکەوتەوه.

ئەوسا مامۆستا دەیوت:

– بوسە ئەوه ناخ بۆچی هەلدەکتیشی؟

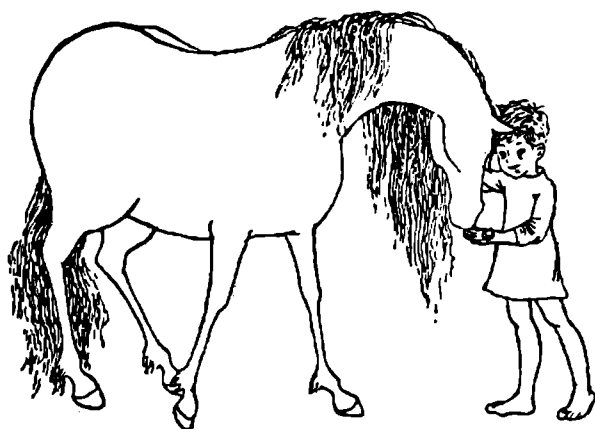
من هیچ وەلام نەدەدایەوه، ئەی گوايه چی جواب بدەمەوه؟
 مامۆستا قەت ناتوانی ئەوه بگات، کە بەقەد چەندێ من کالەپونتم
 خۆش دەوی.

ئىستا بەتەواوەتى بوو بە ھى بىنكا بەتەنيا، دەيسەلمىنم و زۆر چاكيشە. ئەمە تەنيا بۆ بىنكا، مەن لەوێ نىم، كاله پونتي ھەيە و دەتوانى بىتاقەتتى خۆى پى دەرکا. خۆم مەن ئىستا مىرامىسم ھەيە بە يال و چوارپەلى زىرپىنەو. ئەمەم چۆن دەست كەوت، ئاوا بوو. ئىوارەپەكيان كە مەن و باوكم خەريكى دروستكردنى مۆدىلى فرۆكە بووين و دەمەتەقيمان دەكرد، وەك بىنكا و باوكى، مەن باسى كاله پونتم بۆ باوكم كرد.

– ميو، ميو، كەم، ھەزەت لە ئەسپە؟

– ئا، بىگومان. كە و تەم لە قسەكەمدا وا دەرکەوت كە مەن يەكجار ئەوئەندەش ھەزەم لە ئەسپ نىيە، بەلام ھەر بۆ ئەو بوو، بابەشام وا نەزانى، كە مەن لای ئەو لە ھىچ شتىكم كەمە.

بۆ سبەينى بەيانى، كە گەيشتمە باخەكە، ئەسپىكى سبى بە غار بەرەو لام ھات، قەتیش ئەسپىكى وا بەيەرغەم نەديبوو، يال و سمي زىرپىنى لەبەر تىشكى خۆردا دەبريسكانەو. رىك و راست بەقەلەمباز بەرەو لای مەن ھات و بە شىوہەكى ترسناك دەيحييلاند. ھەرگىز ھىلەى وام بەر گوى نەكەوتبوو. ترسم لى نىشت و خۆم لە بابەشام نىزىككردەو. بەلام بابەشام بە دەستە قورسەكانى يالى ئەسپەكەى گرت، ئەويش يەكسەر لە جىي خۆى وەستا، دواى لووتە نەرمەكەى ژەندە گىرفانم بۆ ئەوہى بزانی ئاخۆ ھىچ كۆشەكرى تىدايە. كاله پونتيش ھەر واى دەكرد. جا، بەراستيش گىرفانم كۆشەكرىكى تىدابوو. دانەيەكم ھەر بە يادى جارەن ھەلگرتبوو. ئەسپەكە بردى و خواردى.

– مېږ، مېږكهى خۆم، ئەمە ئەسپى تۆيه و ناوى مىراميسه .
ئو، مىراميسه كه م، يه كه ندهردوو خۆشم ويست. به راستى جوانترين
ئەسپى دنيا بوو، هېچيشى له و كاله پونته بهسته زمانه نه ده چوو، كه
پير و كه نه فته كه وتبوو. به لاي كه مه وه، من هېچ له يه كچوونېكم
له نيوانياندا نه ده دى. تا ئەو كاتهى مىراميس كه لاله جوانه كهى
به رزكرده وه و بۆى روانيم. ئەوسا كه بينيم كه چاوه كانى هر ده لتي
ئەوانهى كاله پونتن. چاوه به وه فاكاني، ئەوانهى ئەسپ هه يانه.
من ته نيا جارېكيش له ژياندا سواري ئەسپ نه بوو بووم و غارم پى
نه كردبوو. به لآم ئىستا وا بابەشام به رزى كردمه وه و خستميه سهر
پشتى مىراميس.
من وتم: نازانم، ئاخۆ بوئرم.

بابه شام وتی: میو، میوکهم، بۆچی غیرهتت نییه و دلّیکی نه ترست
نییه!

دوایی لغاوه که ی میرامیسم گرت و له ناو باخه که دا تاوم دا.
به سواری به ژیر سپی چناره کانددا ده پویشتم، که گه لا زیوینه کانی
به سه رمدا ده پزان. تاوم ددها، خیرا و خیراتر و خیراتر،
میرامیسیش قه له مباری به سه ر به رزترین په رزینی باخه که دا ددها.
ئه وهنده سووک و چاک و جوان ده یکرد، ته نیا جاریک له په رزینه که
خشا و پیزنه یه که په ره ی گوله باخی به خویه وه هه لومراند.

خواوراستان یوم-یوم هات و بینی چون ده نازوم، دهستی کرد به
چه پله لیدان و هاواری کرد:

– میو غار به میرامیسم دهکا، میو میرامیسم تاو ددها.

ئیتیر جلّه ی میرامیسم گرتوه و له یوم-یوم پرسى ئاخو دهیه وئ
بیته پاشکۆم، دیاربوو هه زى ده کرد، چاپووکانه خوی فری دایه
سه ر پشته ئه سپه که. له و میترکه سه وزانه ی نزیکى باخه که دا
پیره ئه سپمان تاو ددها، ئه مه خوشتترین شت بوو که له ژیانمدا
دیبووم و کردبووم.

مه مله که ته که ی بابه شام – ولاتی دوور، ئه وهنده که ورهیه له هه موو
ولاتی که وره تره.

له پوژه لات و پوژئاوا و باکوور و باشووردا کیشمانی خوی داوه و
کشاوه. ئه و دوور که یه ی که کوژکه که ی بابه شامی تیدایه ناوی
دوور که ی سه وزه میترگانه، به لام ئه مه ته نیا شتیکی بچووکی،
هه ره بچووکی، ولاتی دووره.

کاتی به میترکه کانی نزیکی باخه که دا غارمان ده کرد، یوم-یوم وتی:
 نهویه ری ده ریاش و نه ویدیوی چپاش سهر به قه لمره وی خودانی مه،
 پاشایه.

کاتی له بهر تیشکی خۆردا به ره و پیشه وه تاومان دها، بیرم لای
 بینکا بوو. به سته زمانه، بیهینه بهر چاوی خۆت، ئیستا نه و له و
 کرپوه و تاریکییه ی شه قامی ئویلاندسگاتاندا به گیرماوه، له کاتیکدا
 من له م دورگه ی سه وزه میترگانه دا خه ریکی غار غاریتم و نه وهندهش

کامه رانم نه بیته وه. ئه وهنده جوان بوو. گيا نه رم و شل و سهوز، گوله کان به هه موو لایه کدا دهگه شانه وه، گرده کان نیان و سهوز، جوگه له پروونه کان له گرده کانه وه به ره وخوار شلپه و شاخه یان دههات، بهرغه له کولکنه سپیه کان له گیا که دا ده له وه پان.

له وئ کوره شو انیک ده ریشته و بلوئری لی دها. ئاوازیکی خه مناک، له وه ده چوو پیشتر گویم لیتی بووی، له کوئی، نازانم، دانیابووم که له ئوپلاندسگاتان نه بووه. ئیمه وه وه ستاین و له گه ل کوره شوانه که دا ده ستیمان کرد به قسه کردن. ناوی نوونوو بوو. داوام کرد بق توژی شمشاله کهیم بداتی. دای پیم. ئه و فیری کردم، که ئه و ئاوازه بژهنم.

نوونوو وتی: من ده توانم سهر و بلوئرتان بق دروست بکه م، یانی نه کهر چه ز بکه ن.

ئیمه وتمان چه زمان ده کرد ئیمه ش سهر و شمشالی و امان هه بووایه. جوگه له یه که له و نزیکانه خویره دههات. چناریک چله کانی خوئی به سهر ئاوه که دا شوێ کردبووه. نوونوو رایکرد و چلیکی له چناره که بری. ئیمه ش لای جوگه له که دانیشتبووین و قاچمان خستبووه ناو ئاوه که وه و شلپه شلپیمان ده کرد. نوونووش خه ریک بوو شمشالی بق ده تاشین. یوم-یومیش فیربوو ئه و ئاوازه خه مناکه لی بدا، نوونوو وتی: ئمه ئه و ئاوازه یه، که له پیش هه موو ئاوازه کاند له دنیا دا هه بووه. شوانه کان له له وه پرکا کاند پیش هه زاران هه زارسال ئم ئاوازه یان لی داوه.

ئېمە لە كەنارى جۆگە لەكەدا دانىشتبووين و قاچمان خستبووه
ئاوهكهوه و شلپه شلپمان ده كرد، لهكاتىكدا نوونوو خهريك بوو
شمشالى بۆ دروست ده كردين.

«بوم-یوم وتی: به سەر پردی تیشکی به یانیاندا.

- پردی تیشکی به یانیان له کوێته؟

«بوم-یوم وتی: توژیکی تر دهیبینن.

ههروهه هاش بوو، دیمان. ئهوه پردیکی ئهوهنده بهرز و درێژ بوو پیاو کۆتاییه کهی نه دهدی. له بهر تیشکی به یانیاندا دهبریسکایه وه و وا دههاته پیش چاو که له تیشکی ئالتوون درووست کرابی.

«بوم-یوم وتی: ئهوه درێژترین پردی دنیا به. ئه مه له بهینی دوورگی سه وزه میترگان و ولاتی ئه وه بهری ئاوه که دایه. پاشای خودانی ئیتمه به شه وه لیده گری بۆ ئه وهی بتوانین له دوورگی سه وزه میترگاندا به نارامی بنوین.

من پرسیم: له بهرچی؟ کێ دهتوانی به شه و بیت؟

«بوم-یوم وتی: سواره کاتۆ.

کاتۆ وای وت وهکو ئه وهی بایه کی سارد هه لکا، میرامیس دهستی کرد به هه لله رزین.

ئه وه جاری یه کهم بوو ناوی سواره-کاتۆ ببیستم. به دهنگی بهرز بۆ خۆم وت. سواره-کاتۆ، که وام وت سربووم.

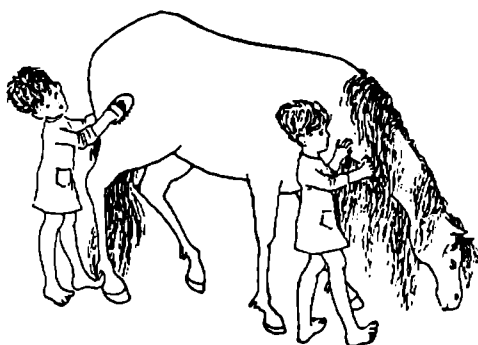
«بوم-یوم وتی: ئا ئه و دلپه قه درنده یه، سواره-کاتۆ. میرامیس حیه یه کی لێوه هات، زیاتر له هاوار دهچوو. دوا ی ئه وه ئیتمه چیتر باسی سواره-کاتۆمان نه کرد.

زۆر هه ز ده کهم که به سەر پردی تیشکی به یانیاندا بیه رمه وه، به لام له پیشدا ده بی پرس به بابه شام بکه م و پێگه م بدا. له بهر ئه وه باماندا یه وه و به ره و باخی گولان که پراینه وه. ئه و پۆژه چیتر

ئەسپەكەمان نەئازوا . میرامیسمان پاک کردهوه و یالیمان شانەکرد
و دەستمان پێدا دەهینا و ئەو کڵۆشەکر و ورەدەنانەمان دایە، کە
دایکی یوم-یوم دابووی پێمان.

دواتر من و یوم-یوم کوختیکی بچکۆلەمان لە باخەکەدا دروستکرد
و لەناویدا دانیشتین و نانمان خوارد. شلکێنەیی ناسکمان بە
شەکرەوه خوارد. ئەمە بەلەزەتترین شتە. دایکی بێنکاش جاروبار
بۆی دەکردین، بەلام شلکێنەکەی دایکی یوم-یوم زۆر خۆشتر بوو.
ئەوێندە خۆشە کوخت دروستکەیی. هەر زۆر لەمیژ بوو، کە من بە
ئاواتی دروستکردنیەوه بووم. بێنکا ئەوێندەیی باسکردبوو کە چۆن
لە هەواری هاوینەیان لە فاکسەهۆلم دروستی دەکا. لەپراستیشدا
زۆر حەزم دەکرد دەربارەیی کوختەکەیی خۆم و یوم-یوم بۆ بێنکا
بنووسم.

"خێراکە وەرە، بزانی چ کوختیکی جوانم دروست کردووه!" دەبی
بنووسم، "چ کوختیکی جوانم، لێرە، لەم ولاتی دوورە بنیات ناوه."

نايا ئەستېره كان گرنگى بەو دەدەن، مروڧ ئاوازيان بو لي بدا؟

بو رۆڧى دوايى، ئىمه بەسواري چووينه وه بو لاي نوونوو. له پيشدا
بو مان نه دۆزايه وه، به لام دوايى گويمان له دهنگى شمشاله كهى بوو
كه له پشت گرديكه وه دههات. له وي بو خۆى شمشالى ليددها و
مه ره كانيشى له ده وروپشتى ده له وه ران. كاتى ئىمه ي بينى،
شمشاله كهى له ده مى لابرده، تفىكى كه مى رۆكرده و دوايى دايه
فاقاي پتكه نين و وتى:

– همديسان هاتنه وه!

پيوه ي ديار بوو كه دلخۆش بوو به وهى كه راوينه ته وه بو لاي. ئىمه ش
شمشاله كانمان ده ره ينا و به سيقۆلى ده ستمان كرد به ژهندن.
نه وهنده ئاوازي خۆش خۆش بوون، تيناگه م چۆن ده مانتوانى نه و
ئاوازه شيرفانه لى بدهين.

من وتم: مايه ي داخه، كه سى ليره نييه گويمان لى بگرى، چۆن ئىمه
ده يژه نين.

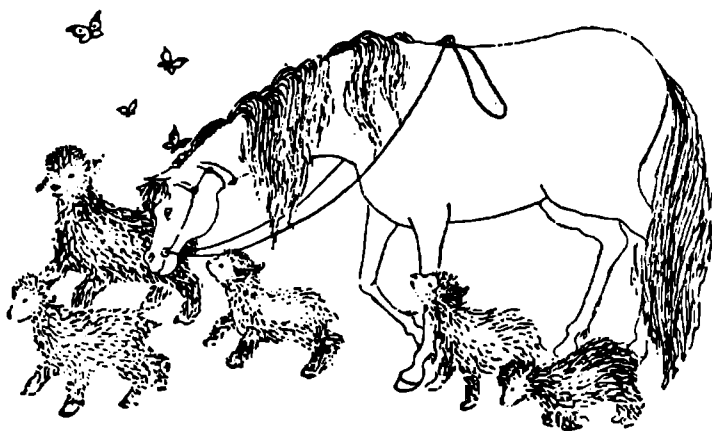
نوونوو وتى: كيا گويتى لي مانه، هه روه ها گوڤ و با. درهخت گويتى
اييه، نه و سى چنارانه ي خويان به سه ر جوگه كه دا نووشتاندۆته وه
ناگايان لييه، ئىمه چۆن شمشال ده ژه نين.
من وتم: نه وان گويتيان لييه و هه زى لى ده كه ن.

نوونوو وتی: ئا، ئەوان زۆر پێیان خوشه.
 ماوهیهکی درێژ شمشالمان بۆ گیا و گول و با و درهخت لێ دا.
 بەلام من پێم وابوو، بەهەر حال، جێی داخه که مروڤی نییه گوێمان
 لێ بگری. دواپی نوونوو وتی:
 – ئەگەر ههز دهکهیت، دهتوانین بچینه مالی ئێمه و شمشال بۆ
 نهکم بژهنین. من لای نهکم دهژیم.
 من پرسیم: ئەو شوێنه ی لێی دهژیت زۆر لێره وه دووره؟
 نوونوو وتی: ئا، بەلام ئەگەر ئێمه له کاتی روشتندا شمشال
 بژهنین، پێگاکه کورت دهبیتهوه.

هـوم-هـوميش وتى: راسته... ريتگاكه قهت دريژ نابيتهوه، نهگهر نيتمه
بهريته شمشال لي بدهين. نهم حهزي دهکرد بچينه لاي نهنكي
نووننو، منيش ههروهه.

له رازه نهفسانهيهكاندا ههميشه نهنكي ميههربان و دلسوز هه. بهلام
من قهت به راستى و به چاوى خوم نهمديبوون، ههرچهنده
لهراستيشدا نهنكي وا زورن. بويه لام وابوو خوش دهبي نهگهر
بچين و سهري له نهنكي نووننو بدهين. ههموو مهري و بهرخهكانى
نووننووش دهبي لهگهال خومان بهرين. ميراميسيش. لهپيشدا
هـوم-هـوم و نووننو و من، دوايى مهري و بهرخهكان و ميراميسيش،

هتواش هتواش عهینه کاله پونت درهنگناختیز، هه موو پیکه وه
 به سهر گرده کاندای به شمشالیدان ده رۆشتین. به رخه کان له وه
 سهریان سوور مابوو ئیمه بۆ کوئی ملی رینگامان کرتوو، به لام فره
 پیشیان خوش بوو، بۆیهش به چواره ورمایدا دهیانبا عاند و
 هه لده قونین.

ماوهی چهند سه عاتیکی خایاند چهندین گردمان بریبوو، دواپی
 گهشتینه مالی نوونوو. ئه میش هه ره له مالی رازه ئه فسانه ییه کان

۱. هچوو، مالتیکی سه ر قووچی قشتیلهی عهنتیکه بوو، بهرده مه که ی
مه مووی گولی یاس و یاسه من بوو.

نووننو وتی: بئی دهنک بن، ئیستا له پردا خو مان نیشانی نه نکم
دهدین.

په نجه ره که کرابوو، دیاره که سی له ژووره وه خه ریک بوو. ئیمه
له بهر په نجه ره که دا ریزمان گرت، نووننو، یوم-یوم و من.
یهک، دوو، هه رسیکی و دهستان پیکرد.

نا، ئیمه وامن کرد. دهستان کرد به شمشالیدان و ئاوازیکی و
به جۆش و پیکه نین و هاوهرمان لی دها، که به رخه کان گوئیان لیتی
دهبوو، ده بووایه هر هه لبه زنه وه و سه ما بکه ن. پیره ژنیک هاته بهر
په نجه ره که، نه وهنده رۆحسووک و میهره بان دیاربوو. نه وه نه نکي
نووننو بوو. هه ردوو دهستی دا به یه کدا و وتی:
- نای، چ ئاوازیکی خوشه!

ماوهیه کی دریژ شمشالمان بو لیدا، نه ویش هر له بهر په نجه ره که دا
وه ستابوو، گوئی شل کردبوو بۆمان. نه وهنده پیر بوو، هه رچه نه ده
نه نکيکی راسته قینه و زیندووش بوو، به لام شیوازیکی نه فسانه یی
هه بوو.

دوایی چووینه ماله که. نه نکي نووننو لیتی پرسین، که ئاخو
برسیمان نییه. راستیه که شی برسیمان بوو. نه وسا که،
له واشه یه کی نه ستووری هینا و به شی داین. نانتیکی بۆری رهق بوو،
نه وه خوشتترین نان بوو، که من له هه موو ژیاندا خوار دبیتم.

– ئای، چ تامیکی خوشی ههیه، من به نووننوم وت. ئەمه چ جۆره نانیکه؟

نووننووتی: نازانم، ئەمه چ جۆریکی نانه، ئیمه پیتی ده‌لێن نانی سکی برسی تیرکه‌ر.

میرامیس ده‌یویست ئه‌ویش له‌گه‌ڵ بێ و بخوا. هات و له‌ په‌نجهره کراوه‌که‌وه سه‌ری هینایه ژووری و تۆژی پرماندی. ئیمه پیتی پیکه‌نین چونکه زۆر قه‌شمه‌رانه بوو، به‌لام نه‌نکی نووننوو لووتی ئەسپه‌که‌ی خوراند و ئه‌ویش کوتی له‌و نانه چاکه‌ی به‌رکه‌وت. دوا‌یی من تینوم بوو. که به نووننوم وت، وتی: – دوام که‌وه!

بردینیه باخه‌که، له‌وێ کانیه‌کی پرونی لی بوو. نووننوو کاسه‌یه‌کی کرد به کانیه‌که‌دا و پری کرد له‌ ئاو، هه‌ر به کاسه‌که خواردمانه‌وه، ئاوی وا سارد و سازگارم قه‌ت پێشتر به عومرم نه‌خواردبووه. به نووننوم وت: چ ئاوێکی سازگاره، ئەمه چ جۆره کانیه‌که؟ – نازانم، ئەگه‌ر جۆریک کانیه‌ی تایبه‌تی بێ، به‌لام ئیمه پیتی ده‌لێن، کانیه‌ی تینوویتی‌شکێن.

میرامیسیش تینووی بوو، ئاومان دا به‌ ئه‌و و به‌ به‌رخ و مه‌رکه‌نیش.

ده‌بوایه نووننوو زوو به‌ خۆی و مه‌ر و به‌رخه‌کانه‌وه بگه‌رانا‌یه‌ته‌وه له‌وه‌پگای نێوان کرده‌کان. داوای له‌ نه‌نکی کرد که فه‌ره‌نجیه‌که‌ی

بۆ بېنى. كە شەوان لە دەشت لەگەڵ پانەكەيدا دەمايەو، ئەو
 ھەرنجىيەى لەخۆيەو دەپىچا. نەنكى ھەرنجىيەكى قاوھىي
 دەرھىنا و داى پىتى. من پىم وابوو، كە نووننو زۆر بەختەوەرە
 بەوھى شەوان لە دەشت دەنوئى. من ھەرگىز جارىك ئەمەم تاقي
 نەكردبۆو. بىنكا و باوك و داىكى جاروبار بە پاسكىل دەچوونە
 دەشت و لە گردۆلكەى خوئى ناو دارستانىكدا چادريان ھەلەدا.
 كىسەخەويان پى بوو شەو تيايدا دەنووستن. بىنكا ھەمىشە
 دەيگوت، كە ئەمە خوئىترىن شتە و بىگومان منىش ھەر لام وابوو.
 بە نووننووم وت: ئەگەر يەكێك ھەر ھىچ نەبى شەوئىكى تەواوى لە
 دەشت بەسەر بېردايە!

نووننووتى: تۆ دەتوانى وا بكەيت، وەرە لەگەلم.
 - نا! ئەگەر شەو نەپۆمەو بەبەشام دەكەوئىتە دلەپاوكە.
 نەنكى نووننووتى: من دەتوانم بچمە كن خودانى ئىمە و پىتى
 پاگەيەنم كە تۆ ئىمشەو لە دەشت دەنوئى.
 يوم-يوم وتى: بۆ لاى باوكى منىش.
 نەنكى نووننووتى: ھەروەھا بۆ لاى باخەوانەكەش.
 يوم-يوم و من زۆر دلەمان خوئى بوو، بە جۆرىك كە لە بەرخەكان
 خراپتر ھەلبەز و دابەزمان دەكرد.
 بەلام نەنكى نووننووتى كە سەيرى بلووزە سپىيە كورتهكەى من و
 ئەوھى يوم-يومى كرد، ھەر ئەوھشمان لەبەردا بوو، وتى:
 - دواى پۆژئاوابوون لە سەرماندا دەتەزن.

میرامیسیش سہری لہ پہنجرہ کراوہکے وہ ہینایہ ژورئ.

۱. واییش له ناکاو، به خه مباری به دهنگیکی نزم وتی:
 دوو فهره نجیی تریشم ههن.
 چوو له کۆنه سندوقیک، که له سووچیکیی ماله که دا دانرا بوو، دوو
 فهره نجیی دهرهینا، سووریک و شینیک.
 بوونوو به پرویه کی خه مناکه وه وتی:
 .. فهره نجیی براکانمن.
 لیم پرسی: براکانت له کوین؟

- سواره-کاتق، ئاخىكى ھەلکىشا، ئەو سواره-کاتق دېرندەيە
فېراندنى.

كە وای وت میرامیسیش لەو بەردەمەدا وەستابوو، بە شیوەیەکی وا
حیلاندی، دەتوت بە قامچی لیتی دەدەن.

ھەر بەرخە و بەترسەو بەرەو لای دایکی پایکرد و ھەر مەپە و
دەبیاعاند و وەك ئەوێ دواھەناسەیان بیت.

ئیتەر نەنکی نوونوو فەرەنجیە سوورەكەى دا بە من و شینەكەى دا
بە یوم-یوم. ھەر وەھا نانێكى لەوێ سکی برسییان تێر دەكا و
كاسەيەك ئاوى كانیى تینوو تیشكێنى دا بە نوونوو. پێكەو
ھەمان پێگامان گرتەبەر و بەسەر گەردەكاندا كە پیاواندا ھاتبووین،
كە پراينەو.

من خەمباربووم بۆ براكانى نوونوو، بەلام نەشەدەتوانى شادمان
نەبم بەوێ كە لەو دەشتە لەسەر زەوى دەنووم.

كاتى گەيشتینە لای ئەو گەردەى كە چنارەكەى بەسەر جۆكەكەدا
شۆربۆتەو، وەستاین، نوونوو وتى ئێمە ئەمشەو لێرە بارگە
دەخەین.

ھەر واشمان كرد. ئاگرێكى گەورە و گەرمى عەجایەبمان كەردەو.
بەدەوریدا دانیشتىن و نانى برسیتتیرەو پێنمان خوارد و ئاوى
تینوو تیشكێنمان خواردەو. پۆژ ئاوابوو، تاریك داھات، بەلام
ئەمە ھیچ نەبوو، چونكە ئاگرەكە ئەو دەورەى وا روشن كەردبوو.
فەرەنجیەكانمان بە خۆمانەو لولدا بوو و ترنجا بووینە يەك و

راکشابووين، به دهوری ئیمه شدا مهر و بهرخه کان په پکه یان دابوو و نووستبوون، میرامیسیش له و نژیکه دهله وهرپا. ئیمه له وئ راکشابووين و گوتمان له با بوو گیای دهله رانده وه، چاومان له و ناگرانesh بوو له دوور کرابوونه وه. ناگری زور له وشه وهدا دهگرا، چونکه دوورگه ی سه وزه میترگان شوانانیکي زوری لټیه. گوتمان له و ناوازه کونه ده بوو، که له تاریکیدا شوانه کان لټیان دهدا. ئه وه ی نوونوو وتی، له هزاران هزار سال پیش ئیسته وه ژهنراوه. له وئ راکشابووين و چاومان له و ناگره و گوتمان له و ناوازه کونه بوو، که شوانیکي نه ناس له و تاریکیه دا بۆ ئیمه ی ده ژهند. له وه ده چوو، ئه و ناوازه، په یوه نډیه کی تایبه تی به منه وه هه بی.

له ناسماندا ئه ستیره کان کهش کهش جریوه یان ده هات، ئه ستیره ی نه وه نده گه وړه و دره وشاوه بوون، که من ئاوا نه مدی بوون. راکشابووم و تیم دهنوارین، خۆم خستبووه سهر پشت و له هره نډیه که مدا درټژیو بووم و نه وه نده خۆشم بوو که سه یرم ده گردن. دوا ی که و تمه بیر ی نه وه ی، که ئیمه شمشالمان بۆ گیا و گول و با و دره خت لئ دا، نوونووش وتی ئه وان پټیان خۆشه و هزی لئ ده کن. به لām ئه ی خۆ ئیمه بۆ ئه ستیره کانمان نه ده ژهند. نایا ئه ستیره کان مه به ستیانه و دره به ست دټن نه گهر مروؤف شمشالیان بۆ لئ بدا، من له هو لئ زانینی ئه مه دا بووم! له نوونووم پرس ی، وتی ئه و پټی وایه که ئه ستیره کانیش چه زیان له و ناوازه یه و دوا ی ئه مه هه ستاین و شمشاله کانمان دهر هټنا و توژ ټکی شمان بۆ ئه ستیره کان ژهند.

ئەو بىرەى شەوان دەچپىنى

ولاتى ئەوبەرى ئاۋەكە و ئەۋدىۋى چىاكەم نەدىبۈ، بەلام پۇژىكىان لەكەل بابەشامدا لەباخەكەدا پىياسەمان دەكرد، لىم پىرسى، كە ئاخۇ دەتۈنم بەسەر پردى تىشكى بەيانىاندا بپەرمەۋە. بابەشام پاۋەستا و پروخسارى خستەم نىۋان ھەردو دەستى. وەھا دۆستانە و بەسامەۋە سەيرى كردم:

– مىق، مىۋكەم. تۆ دەتۈنى لە دوورگەى سەۋزەمىرگاندا بۆ خۆت يارى بگەى، يان بەسۋارى بىۋى بۆ ولاتى ئەوبەرى ئاۋ و پىشتى چىاكە، ئەگەر حەزىكەى. دەتۈنى پۇژەلەت و پۇژئاۋا، باكۋور و باشۋور تەى بگەىت و بگەپى تا چەنى مىرامىس تواناى ھەلگرتنى ھەبى. بەلام پىۋىستە شتىك بزانى، ولاتىكى تر لەنزىكمان ھەيە...

– كى لەۋى دەۋى؟

بابەشام وتى: سۋارە-كاتۆ، بەلام ۋەك ئەۋە وابوۋ سىماى پەش داگەپى، ئەۋ سۋارەكاتۆ دىندەيە.

كاتى ناۋى ھىنا، لەۋە دەچۋو كە شتىكى مايەى بەلا و ترسناك بىت و بە باخەكەدا پەت بىى. بالندە سىپىيەكان فىرنەۋە ھىلانەكانيان. بالندەى خەم بە بەرزى زىكاندى و بالە پەشە ئەستۋرەكانى دا بە يەكدا. لەۋساتەدا ھەندى گولەباخ ۋەرىن.

- مېږ، مېږكهي خوم. تو شیرینترین کهسمی، بهلام که بیر له سوارهکاتو دهکهمهوه، دلم وا دهگوشری.

سپی چنارهکان دمتگوت زریانیک ههژاندوونی و خستوونیته هازه هه. ا. کهلای زور وهرینه سه. خاک، لهوش دهچوو له کاتي وهرینیاندا کهسی بگری. ههستم کرد که زور له سوارهکاتو دهرترم، نهوهنده دهرترم نهبیتهوه.

پیم وت: نهگر دلت دهگوشری، چیدی بیرى لی مهکهوه. بابهشام سهریکی بادا و دهستی گرتم.

- راست دهکهی. با توژی واز لهوه بهیتم و بیر له کاتو نهکهمهوه. توژی شمشالم بو لی بده و خانوچکه و ماقله بکه لهباخهکهدا. دواپی رویشتین و ویستمان تهگیری یوم-یوم بکهین.

بابهشام نهوهندهی کاروبار و سهرقالی ههیه له مهملهکهته کهورهکهیدا، هر مهپرسه، کهچی لهگهل نهوهشدا وهختیشی ههیه بو منی ترخان بکات. نهوقت نهیوت: "ولهبه و برق، وهختم نییه!" زور حهزی دهکرد لهتهکما بی. ههموو بهیانیهک لهباخهکهدا پیاسهی لهگهل دهکردم، هیلانهی بالندهکانی نیشان دهدام، سهیری خانوچکهکانی دهکرد و فتری دهکردم چون میرامیس باروم. لهگهل من و یوم-یومدا باسی ههموو شتیکی دهکرد. عهینهن چون باوکی بیتکا دهمهتهقیی لهگهل من دهکرد. زور خوش بوو که باوکی بیتکا قسهی لهگهل دهکردم، بیتکا نهوهنده رووی دهکرایهوه و پتی خوش بوو، ههروهک نهوهی بلای: "بهههراحال، نهام باوکی منه، بهلام پیم

خۆشه تۆش دھوئنی. "منیش، که بابەشام یوم-یومی دھواند،
هەروام هەست دھکرد.

زۆر باشیش بوو که بەسواری من و یوم-یوم لە دەرەوہ بووین و
دەسوورپاینەوہ، ئەگینا بابەشام لەکوێ کاروباری ولاتە گەورەکهیی
پێ هەلدەسوورپینرا. ئەگەر ئیمە هەموو ئەو پۆژە درێژانە لەدەرەوہ
نەبووینایە، دهبووایە بابەشام لەباتی ئەوہی کاروبار و ئەرکی
سەرشارنی جێبەجێ بکات، هەر خەریکی یاری و قسەکردن بێ
لەگەڵ مندا. کەواتە، زۆرباش بوو، که من هەم یوم-یوم و هەم
میرامیسیشم هەبوو. ئای، میرامیسهکەم، چەندێ غار و ڕمبازینم
پێ کردووی!

چۆن میرامیسهکەم بەسەر پردی تیشکی بەیانیاندا پەڕاندمییهوہ،
هەرگیز لە بیرم ناچێ.

تاریکوروونی بەیانی بوو، کاتێ پاسەوانانی پردەکه، پردەکهیان
دانابۆوہ. گییای نەرم بە ئاوانگ تەپ تەپ بووبوو، هەر چوارپەلی
میرامیسیش تەپبوو، بەلام هەر باکیشی نەبوو. من و یوم-یوم
هێشتا چاومان بە خەوہوہ بوو، چونکە زۆر زوو هەستابووین.
هەواکەئێ سارد و پاک بوو، لە پووخواشیش ئەوہندە خۆش دەهات.
کاتیکیش مێرگەکانمان بە غار دھپری، بەتەواوی خەو بەری
دابووین. هەر خۆر کەوت، گەیشتیئە سەر پردەکه. کاتێ بەسواری
پردەکهمان دھپری، وەکو ئەوہ وابوو، که بەناو تیشکی زێترین و
پووناکییدا تاو بدھین. بەرز بەرز پردەکه بەسەر ئاوہکەدا دھپروانی.

مرۆف ئه‌گه‌ر سه‌هه‌ری خواره‌وه‌ی بکهدایه‌، به‌ته‌واوی تووشی سه‌هه‌سووپه‌ ده‌بوو. ئه‌وه‌ به‌رزترین و درێژترین پردی دنیا بوو، نیمه‌ش به‌سواری لێی ده‌په‌پینه‌وه‌. یالی میرامیس له‌به‌ر هه‌تاوه‌که‌دا ده‌بریسکایه‌وه‌. به‌ره‌و پێشتر و پێشتر تاوی ده‌دا، به‌رزتر و به‌رزتر پرده‌که‌مان ده‌بێ. سمکۆلی میرامیس ده‌تگوت هه‌وره‌گرمه‌یه‌. هه‌ر زۆر چاک بوو. ئه‌وه‌نده‌ی توژیکی مابوو و لاتی ئه‌وه‌به‌ری ئاوه‌که‌ ببینم، ته‌واو لێی نزیک بوو بوینه‌وه‌.

هاوارم کرد:

– یوم-یوم، یوم-یوم. دلت خۆش نییه‌! ئا ئه‌مه‌ ئه‌وه‌به‌ری هونه‌ر نییه‌. هه‌ستم کرد له‌وه‌یه‌ شتیکی ناهه‌موار روویدات، چوارپه‌لی میرامیس که‌وتبووه‌ بۆشایی و به‌حه‌واوه‌ سمکۆلی ده‌کرد. پاسه‌وانه‌کان پرده‌که‌یان به‌ته‌واوی قایم نه‌کردبوو. جه‌مه‌سه‌ریکی پرده‌که‌ به‌حه‌واوه‌ بوو، بۆشاییه‌کی قوولی له‌عنه‌تی که‌وتبووه‌ به‌ینی که‌نار و سه‌ری پرده‌که‌. قه‌ت پێشتر وه‌ها نه‌ترسابووم. ویستم هاوار له‌ یوم-یوم بکه‌م، ده‌نگم ده‌رنه‌ده‌هات. ویستم جله‌وی میرامیس بگره‌وه‌ و لغاوه‌که‌ی توند بکه‌م تا بوه‌ستی، به‌لام گوێی نه‌دامی. به‌ شتیه‌یه‌کی کتیی ده‌یحیلاند و به‌ره‌و مردن قه‌له‌مباز و تاوی ده‌دا، چوارناله‌ی ده‌کرد. بۆ ده‌ترسام؟ توژیکی تر ده‌گلاینه‌ ناو ئه‌وه‌ له‌دیته‌، توژیکی تر ئیتر له‌باتی ته‌قه‌ی سمی میرامیس گویم له‌ ناله‌ و زیره‌که‌ی ده‌بی، کاتی یالی ده‌شیوێ و بۆ قوولایی گلۆده‌بیته‌وه‌. چاوه‌کانم، به‌ئاسته‌م، لێک نا و بیرم له‌ بابشه‌شام کرده‌وه‌. سمکۆلی میرامیس

دهنگوت هه وره تریشقهیه. له پر دا دهنگی سمکۆلی نه ما. گویم لی
دهبوو، به لام نه مه یان جیاواز بوو. وهکو خشه خش دههاته بهر بای
گوئی، وهکو پهلای میرامیس له شتیکی نهرم بخشی. چاوم کرده وه
بینیم پهلای میرامیس بهحه و او هیه.

ئای له میرامیسی یالزتیرین، خو ئه وه ههروهک له سهه ئهرز، ئاواش
له ئاسماندا دهفری! میرامیس، ئه گهر بیویستایه، دهیتوانی به سهه
هه وردا تاو بدا و به سهه ئه ستیره دا بازبدا. که سیک دی بیجگه له
من ئه سپیکی وای نییه. کهس ناتوانی له وه بگات چ هه ستیک مرقوف
داده گری که به کۆلی ئه سپیکی واوه بیت و به ره و لاتی ئه و به ری
ئاوه که تاویده ی، که له خواره وه له ژیر تیشکی هه تاو دایه.

قیڕاندم:

– یوم-یوم، یوم-یوم... میرامیس به سهه هه وردا تاو دهدا.
یوم-یوم وتی: بق نه تده زانی! وهکو ئه وه ی شتیکی ئه وهنده سهیر
نه بی.

من وتم: نه، چۆن و له کوپوه ئه مه بزانه.

ئه وساکه یوم-یوم دایه قاقای پیکه نین.

– میو، ئه وهنده کهم ده زانی!

ماوهیه کی دریژ بهحه و او ده مانئاژوا. میرامیس به سهه هه وره
سپییه کاندایه له مبابازی دهدا، ئه وهنده خووش بوو. له دوا ییدا
ویستمان بنیشینه وه سهه زهوی. میرامیس به هیتواشی خوئی به ره و
زهوی شقێ کرده وه و پراوه ستا، ئه وه خاکی ئه و به ری ئاوه که بوو.

هوم-یوم وتی: لیره له وهر گایه کی سهوزی لویه بق میرامیسی
 بالزترین. با لهوئ بله وهړئ، تا ئیمه دهچین و سهړتک له یری
 دهدهین.

- پری کتیه؟

هوم-یوم وتی: دوايي دهیبینین. یری و برا و خوشکانی نا لهم
 نزیکانه دهژین.

ئەوسا دەستى گرتىم و بىردىمىيە خانىۋىيەك لەو نىزىكە . خانىۋىيەكى
 بىچكۆلەي سىپىيى كىلاۋقوۋچ، ئەمىش عەينەن ۋەكو ئەۋانەي پازە
 ئەفسانىيەكان وابو. زۆر گرانە، پوۋن بىكرىتەۋە، چىيە و چۆنە،
 خانىۋ لە ھى پازى ئەفسانىيى بچى و يان شىتىك بەھەۋاۋە بىت و
 يان ئەۋەي پەيۋەندىيى بە درەختىكى كۆنەۋە ھەبى، كە چۈرەدەۋرى
 ئەۋ ناۋەي گىرتوۋە، يان گۈلى باخەكە بۆنىكى سىحراۋى ھەبى،
 پەنگە ئەمە بە شىتىكى ترەۋە بەند بى. لە باخەكەي بەردەم مالى
 يىرىدا بىرىكى خىرى كۆنى لىيە. تەقريبەن باۋەپم وايە، كە بەھۋى
 بىرەكەۋە بوو، مالاكەي يىرى لە مالى پازە ئەفسانىيەكان دەچوۋ.
 ئەم جۆرە بىرەنە ئىستە نىن، بە لاي كەمەۋە، مەن پىشتىر بىرى وام
 نەدىبوۋ.

پىنج مىندال لە دەۋرى بىرەكە دانىشتىۋون. كەۋرەكەيان كۆپىكى
 پوۋخۇش و يەكجار ئىسكسۈك بوو.

كۆپەكە وتى:

– مەن ئىۋەم دى ھاتىن.

– مەن يۈم-يۈم و ئەمىش مېۋىيە.

كۆپەكە وتى:

– دەزانم. مەنىش ناۋم يىريە، ئەمانەش برا و خوشكەكانمەن.

زۆر ئىكەلە و دۆستانە دىاربوو، برا و خوشكەكانىشى ھەروا بوۋن،
 لەۋە دەچوۋ ھاتنەكەي ئىمەيان پى خۇش بوۋبى.

ھەرگىز لە ئوپلاندىگاتان ۋانەبوو. لەۋى ئەۋ كۆپە چۈختى و

جنیو فرۆشانه هەر که دهگه یشتیته به رهوه و نزیکیان ده بوو یته وه،
 نه گهر هاو پتی نزیکیان نه بوو یتایه، گورگئاسا تیت ده وروو کان.
 هه میسه به کتیکیان ده دۆزییه وه پقی لی هه لبگرن و له یاریدا له سه ری
 نه کهن. ئه و که سه ش دایمه من بووم. ته نیا بیتکا بوو، هه میسه،
 ده یو یست یاریم له گه لدا بکات. کورپکی گه وه ی لی بوو، ناوی یاننی
 بوو، من قهت هیچم لی نه کرد بوو، به لام هه که ده دیدیم خیرا ده یوت:
 "وبه له بهر چاوم، پتیش ئه وه ی تبه له لدا نیککی وا بخۆی، له هۆش
 خۆت بچی و ببوو ریتته وه!" دوا یی ئه وه شی نه ده هینا که من هه ول
 بدهم یاریی چاوشارکی و شتی تریان له گه لدا بکه م. مندا له کانی
 تریش گوئی له مستی یانی بوون و قسه کانی ئه ویان دووباره
 ده کرده وه، هه موو هه ره عینه ن به زم بوون، چونکه یاننی که ته یه کی
 زل بوو.

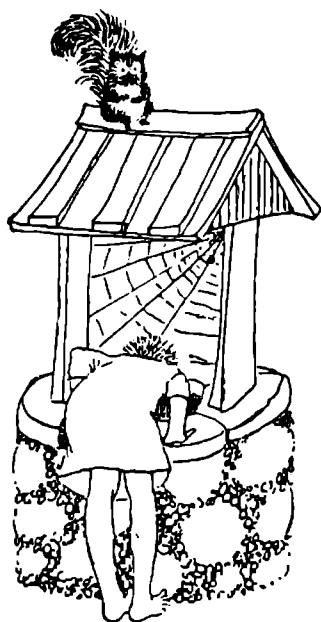
پیاو بیر ده کاته وه، ئه گهر توانی بیستی له گه ل یاننیدا هه لبکا. ئیتر که
 کهسانی وهک یوم-یوم ویری و برا و خوشکه کانی ده بینن سه ری
 سوورده میتنن. چونکه هه موو کاتی هه ر دۆستانه و چاک بوون. من
 و یوم-یوم له ته نیشته یرییه وه له سه ر لیواری بیره که دانیشتین.
 سه یریکی خواره وه ی بیره که م کرد، ئه وه نده قوول بوو بته که ی
 نه ده بینرا.

– چۆن ئاو له م بیره هه لده گۆزن؟

یری وتی: ئاوی لی هه لئاگۆزین، ئه مه بیرری ئاو خواردنه وه نییه.

وتم: ئه ی بیرری چیه.

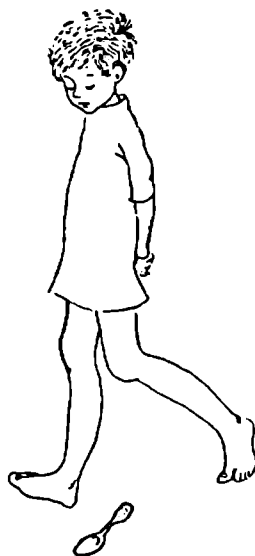

– ئەم بېرە ناوی ئەو بېرەيە كە بە شەوان دەچېتتى.
 وتم: بۆ ناوی ئەوەيە.

يرى وتى: چاوهړى بکه تا شهو دى، ئەوسا تى دهگهئ.
 هه موو پوژه که مان لای یری و برا و خوشکه کانی به سه ربرد. له ژیر
 درمخته بېره که دا خهړیکى یاریکردن بووین. کاتى برسيمان بوو
 مینوننا-نیللى خوشكى یری رایکرد و چوو له مویه قه که نانی بۆ
 هیناین. ئەمەش هەر له و نانه بوو که برسویه تى ده پوهانده وه و،
 ههروهک پتیشوو ههزم لى دهکرد.
 که وچکى کم له ژیر درمخته که دا دۆزییه وه، که وچکى کی بچکۆله ی

«پین بوو. پیشانی یریم دا، هر که بیني پرووی خه مبار هه لگه پرا.
 ږی وتی: که وچکی خوشکه که مانه. هاواری له برا و خوشکه کانی
 ږد، میو، که وچکی خوشکه که مانی دوزیه وه.
 ږسیم: خوشکه که تان له کوږیه؟

ږی وتی: سواره کاتو، نه و ږندهیه، سواره کاتو، فراندی.
 «اتنی ناوی کاتوی هیتا هه وای ده ورو به رمان بوو به سه هؤل به ندان،
 ؟وله به ږوژهیه کی که وره له باخچه که دا بوو، وشک بوو. په پوله یه کی
 «ږر بالیان هه لوه ری و چیتر توانای فرینیان نه ما. منیش ترسیکی
 ،ینامانی سواره کاتو که وتبووه دلم، نه وهنده ده ترسام، نه وهنده
 ده ترسام هر مه پرسه.

ویستم که وچکه زیوینه که بدهمه وه به یری، به لام نه و تی:
— با بق خۆت بّی، چونکه نه و ئیتر قهت پتویستی پتّی نابّی، تۆش
دۆزیوته ته وه.

برا و خوشکه بچکۆله کانی، کاتّی بیستیان خوشکه که یان قهت
پتویستی به که وچک نابّی، دایانه پرمه ی گریان. ئیتر دهستمان
کرده وه به یاریکردن و چیتیر بیرمان له شتی ناخۆش نه کرده وه.
که وچکه کهم خسته گیرفانه وه و بیرم لّی نه کرده وه. به لام له کاتّی
یاریکردنه که شدا، هر خواخوا ی هاتنی ئیوارهم بوو، بق نه وه ی
زیاتر ده یاره ی نه و بیره تایبه ته بزنام.

رۆژ ناوا بوو بوو، تاریک داها ت، نه وسا یری و خوشک و براکانی به
شێوه یه کی سه یر ته ماشای یه کتریان ده کرد.

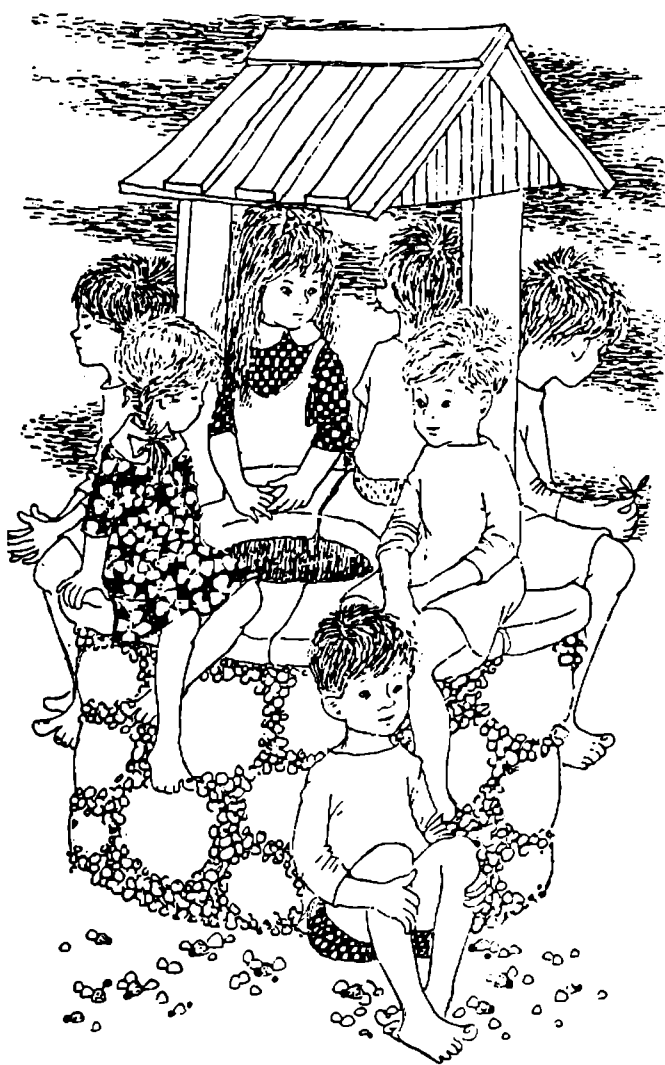
یریش و تی: ئیسته!

نه وسا که چووینه سه یر لیواری بیره که و پتکه وه دانیشتن.

یری و تی: هه موو بێدهنگ بن.

ئیمه هر بێدهنگ بووین و چاوه پیمان ده کرد. نیتوانی درهخته
پیرهکان تاریکتر داده ها ت، ماله که ی یریش زیاتر له مالی رازه
نه فسانیه کان ده چوو. له وئ قووت بوو بوو و بۆری ده کرده وه،
ره شتیکی سه یر بوو، تۆخ نه بوو، چونکه هیشتا ته واو تاریکی
نه کرده بوو. شتیکی بۆری غریب و کۆن به سه یر مال و درهخت و نه و
بیره وه بوو، که ئیمه به ده وریدا نه لقه مان دا بوو.

یری چپاندی: هه موو ته واو بێدهنگ بن، له گه ل نه وه شدا که

لهوئى، به دهورى قهراغى بيرهكه‌دا دانىشتبووين، شتىكى سه‌ير و
كۆن و خۆله‌مىشى بالى به‌سه‌ر بيرهكه‌دا گىشابوو.

ماوهیه کی درېژ بوو کړ و کش و مات بووین، نټو درهخته کان تا دهات زیاتر تاریک و بڼر هه لده گه را، هه موو شتی کش و خاموښ بوو، هیچم نه ده بیست.

به لام گوټم له شتیک بوو، گوټم لټ بوو. گوټم لټ بوو که له بنی بیره که وه چپه چپ دهات، له بنی بنه وه ورته دهات. دهنگیکی نه وهنده نامو و سهیر بوو له هیچ دهنگی نه ده چوو. دهنگه کهش پازی دهگپرایه وه. جوړه پازیک بوون که هیچ له پاز هکانی تر نه ده چوون و له هه موو پاز هکانی دنیا ش خوښتر و شیرینتر بوون. شتیکی تر نییه، که من به قه د پاز حه زی لټ بکه م. بویه تهخت له سهر سک خوټم دابوو به سهر لیواری بیره که دا، بڼ نه وهی زیاتر و زیاتر گوټم له و دهنگه بټ، که دهیچ پاند، جاروبار گورانیشی دهوت، نه وانه خوښترین و ناموټرین گورانی بوون.

به یریم وت: نه م بیره سهیره چییه.

یری وتی: بیریکي پر له پاز و گورانییه، من هر نه وهندهی لټ ده زانم. بیریکي پر له پاز و گورانیی له بیرکراوه، نه وانهی که زوړ له مه و بهر له دنیا دا هه بوون و له میژیشه مروټ له بیري چوونه ته وه. ته نیا نه م بیریه هه مووی له بیرماون و به شهوان دهیانلټ ته وه.

نازانم چ قه دهری له وټ ماینه وه، نټوان دار و درهخته کان تاریکتر دادهات، دهنگی ناو بیره کهش خاموښ و خاموښتر ده بوو، له کوتاییدا دهنگه که برا و چیدی گوټمان له هیچ نه بوو.

له و له وهرگا سه وزه دا میرامیس حیلهی دهات. وهکو نه وهی بیر

منی بخاته وه، که پټوښته خټرا بکه م و به په له برېږمه وه بڼ لای
بابه شام.

. به دوعا، یری، خوات له گه ل مینوتنا-نیلل، خواتان له گه ل
هه مواتان.

هری وتی: خوات له گه ل میو، خوات له گه ل یوم-یوم. زو
سهریده نه وه.

من وتم: به لټی، به زوویی ده گه پټینه وه.

میرامیسمان هټنا و خومان هاوښته سهر پشتمی و به ره و مال به
نار و چوارنال ته یمان ته قاند. نه و تاریکی به نه ما، چونکه مانگ
له ناسماندا به زبوو بووه و به سهر نه و میترکه سهوز و درهخته کش و
ماتانه دا ددره وشایه وه، وه کو نه وه ی هه موو له زیو بن، وه کو سپی
چناره کانی مال وه له باخه که ی باب شامدا سپی سپی ده یاننواند.
هاتین به ره و پردی تیشکی به یانیا ن، به لام له وه بوو نه ینا سمه وه.
به ته وای گور ابوو. له وه ده چوو له تیشکی زیوینی مانگ
ارووستکرا بی.

یوم-یوم وتی: به شه و ناوټکی تری هیه.

وتم: ناوی چی به به شه.

یوم-یوم وتی: پردی مانگه شه و.

، خټرای بی به سهر پردی مانگه شه ودا تټپه رین، چونکه پاسه وانه کان
به ته مابوون دوی توژتکی تر لای به رن. ناگری شوانه کانمان له
، وورگه ی سهوز همیترگاندا دده ی، له دووره وه له بلټسه یه کی بچووک
ده چوون.

هه‌موو دنیا کشومات بوو، له ته‌قه‌ی سمی میرامیس زیاتر، که له‌سه‌ر پرده‌که سمکۆلی ده‌کرد، هیچی تر نه‌ده‌بیسترا. میرامیس له‌به‌ر تریفه‌ی مانگدا له‌ئه‌سپێکی سیحراوی ده‌چوو، یالی له‌باتی زێرین، ئه‌مجاره زیوین بوو. خه‌یاڵم هه‌ر لای ئه‌و بیره‌ بوو که به‌ شه‌وان ده‌چپێنێ. بیرم لای ئه‌و پازانه‌ بوو که بیستبووم، شتیکی تایبه‌تیان تیا‌بوو، که زۆر به‌ دڵمدا چوو‌بوو، ئا ئه‌وا ده‌ستی پێ‌ده‌کرد:

هه‌بوو نه‌بوو، جارانی زوو، کورپه‌پاشایه‌ک هه‌بوو، له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌ودا له‌ده‌ره‌وه‌ بوو، به‌سواری پێگای ده‌بهری.
بلی، زه‌ینی بده‌ری، که ئه‌وه ته‌قربه‌ن من بم! چونکه منیش کورپه‌پاشام.

له‌ دوورگه‌ی سه‌وزه‌مێرگان نزیکتر و نزیکتر ده‌بووینه‌وه. سمکۆلی میرامیس وه‌ک تریشقه‌ ده‌ینالاند، هه‌موو وه‌خته‌ که بیرم هه‌ر لای ئه‌و پازه‌ بوو که زۆر شیرین بوو.
هه‌بوو نه‌بوو، جارانی زوو، کورپه‌پاشایه‌ک هه‌بوو، له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌ودا له‌ده‌ره‌وه‌ بوو، به‌سواری پێگای ده‌بهری.

ئەو بە سوارى پۆى بەناو دارستانە تاريكه كەدا

ئەو وەختەى لای مام سىكستن و پووره ئىدلا دەژيام، كىتىبى راز و
حىكايەتە ئەفسانەىيەكانم لە كىتىبخانە وەرەگرت. بەلام پووره ئىدلا
ئەمەى زۆر پى خوش نەبوو.

ئەو دەيگوت: هەمديسانەو دەنيشتويت و سەرت بەسەر كىتىبىكدا
شۆپكر دۆتەو، هەر لەبەر ئەو شە هيندە بچكۆلە و پەنگزەرد و
پيوەلەيت، چونكە ناتەوئەت وەك مندا لانى تر لە دەرەوە بيت.

بىگومان دەچوومە دەرەوە – بگرە زۆربەى كات هەر لە دەرەوە بووم.
بەلام پووره ئىدلا و مام سىكستن دەيانوسيت هەميشە هەر لە كۆلان
بم و نەپۆمەو مالهە. بۆيە پىم وايە، ئىستا ئەوان زۆر شادن بەوەى
كە ئىتر قەت سەر بەو مالهەدا ناكەمەو.

تەنيا بە ئىواران، هەولم دەدا تۆزىك بخوئىنمەو، لەبەر ئەو شە نەبوو
كە من رەنگزەرد و پيوەلە بووم. خۆزگە پووره ئىدلا ببىينىايە كە
ئىستا چەند گەورە و بەهيز و گەنمەنگ و لەشساغم. ئىستا لەبەر
تيشكى خۆردا قالدبووم و هيندە بەهيزم، هەر مەپرسە. ئەگەر
دەستىكىشم لەپشتەو بەسترتەو، دەتوانم ياننى بەم بە ئەرزا،
ئەگەر ئىستا لە مالهەو لە ئويلاندسگاتان بوومايە. بەهەر حال ئەمە
ناكەم، چونكە نامەوئى و حەزم لىي نىيە.

دهېرسم ټاخو پووره نډلا بلې چې، نهگه ر بېستې که بېرېک هه به به نيواران دهچېنې. ياخو نهگه ر گوتې لې بې، که هېچ پټوېست ناکا نيواران دابنېشى و سهر به سهر کتېبېکدا شوېر بگه يته وه و زهره ده لگه پټې بو ټه وهى حېکايه ت بخوڼنېته وه، به لکو ده توانى له دهره وه له هه وای نازاددا بېت و له گهل ټه وه شدا چهندي دل بيه وې و هه ز بگه ي ټه وهنده ش گوت له راز و حېکايه ت بېت. رهنگه پووره نډلاش ټه مه ي پې باش بېت، چونکه ټو، وهکو تر، به هېچ شتېک رازى نېيه.

نا، ته نيا هېنده به سه که ټو بزاني له ولاتى دوور بېرېک هه به به چرېه راز و حېکايه ت دهگېرېته وه.

هېوو نه بوو کورېه پاشايه ک هېوو، له بهر تريفه ي مانگه شه ودا به سواري رېگه ي دهېرې. به سواري به نټو دارستانه تاريخه که دا رڼى...

بېره که ټاوای وت. منېش نه متوانى بېرى لې نه که مه وه. من لای خو مه وه و امده زانى بېره که مه به ستېکې تايه تې له گېرانه وهى ټو رازهدا هېوو. ټه وه يش ټه وهيه که من ټو کورېه پاشايه بووم که به سواري دارستانه تاريخه که ي برېوو، پټوېسته که جاريکې دېش دووباره ي بکاته وه. که بېره که سه رله به رې نيواره يه ک رازى بو من دهگېرېه وه و گوراني بو دهگوتم، مه به ستى ټه وه بوو ټه وه بېر بخاته وه که پټوېسته بېکه م.

من له بابشه ام پرسى، ټاخو ده زانى دارستانه تاريخه که له کوټيه، ټو ده يزاني.

– دارستانه تاریکه که له ولاتی ئه و دیوی چیاکانه وهیه، ئه وای وت و ههست به خه مناکییه کی زیاتر دهکرا له دهنگیدا. بۆ دهتهوئ ئه مه بزانی میۆ میۆکه ی من؟

– دهتهوئ ئه مشه و که مانگه هه لهات به سواری بچم بۆ ئه وئ.

بابه شام به شیه وهیه کی وا سهیر تیی پروانیم و وتی:

– ئه ئاوا، هه ر وا زوو. دهنگی خه مناکتر بوو.

من وتم: پهنگه تو هه ز له مه نه که ی، پهنگه بکه ویته غایله و ختووره کردن، ئه گه ر شه و به سواری به نێو دارستانه تاریکه که دا برۆم.

بابه شام سه ری راوه شاندا و وتی:

– نه، بۆچی ده بۆ وایم. دارستانیک که به هیمنی له بهر تریفه ی مانگه شه ودا بنوئ، شتیکی خراپی لی ناوه شیتته وه.

به لام دواپی به بیدهنگی دانیشته و سه ری خسته ناو دهستی و، پتیه ی دیار بوو که بیر له شتیکی خه مهاوهر دهکاته وه. لیتی چوومه پیشه وه و باوه شم پێدا کرد تا دلخۆشیی بدهمه وه و وتم:

– دهتهوئ هه ر له ماله وه بم و لات بمینمه وه؟

ئه و قهیری سهیری کردم و چاوهکانی وه ها خه مناک بوون.

– نه، میۆ میۆکه ی من، نابۆ بمینیتته وه. ئه وهتا مانگ به بهرزایی ئاسمانه وهیه و دارستانه تاریکه که ش چاوه پێت دهکات.

وتم: به راستیتته که نارحهت نابیت.

وتی: ئا، به راستمه و، دهستی هێنا به سه رما. ئیتر من پامکرد بۆ

نەوێ لە یوم- یوم بیرسم ئاخۆ دەیهوێ لەگەڵدا بێت بۆ دارستانە
تاریکە. بەلام هێشتا دوو هەنگاوم هەڵنەهێنابۆوه، بابەشام
هاواری لێکردم:

- مێو، مێوگەیی من!

ناوێم دایەوێ و بینیم ئەو لەوێ وەستابوو، باسکەکانی بۆ
والاکردبوومەوێ، من بەپەله گەرنامەوێ و خۆم هاوێشتە باوەشی،
نەوێش توند توند و بۆ ماوەیهکی زۆر باوەشی پێدا کردم و بە
خۆیهوێ نووساندم.

وتم: هێندە نابات دەگەریمەوێ.

- ئاوا، دیتەوێ. بابەشام بە چپە وتی بە جۆرتک که بە حال دەنگی
دەبیسترا.

یوم-یومم لە بەردەم مالی باخەوانەکەدا بینیهوێ و پێم وت که نیازمه
بەسواری بەناو دارستانە تاریکەکەدا بڕۆم.

یوم-یوم وتی: ئاوا، ئاخرییهکەیی.

من تێنەگەیشم، بۆچی که وتم دەمهوێ دارستانە تاریکەکە تهی
بکەم، بابەشام وتی: "هەروا زوو" و یوم-یومیش وتی: "ئاوا،
ئاخرییهکەیی". بەلام من گوێم نەدایە و بیرم پێوه مەشغول نەکرد.
بە یوم-یومم وت: لەگەڵم دێی.

یوم-یوم هەناسەیهکی قوولی هەلکێشا و وتی: ئا... ئا... ئا

میرامیس لە باخی گولاندا دەلهوێرا، چووین هێنایان و من پێم وت
دەبی بمانگەیهێتە دارستانە تاریکەکە. ئیتر میرامیسم میرامیس،

وهك ئهوهى له دهـمـيـكهـوه هـهـوالـى وا خـوـشى بهـر باى گـوى
 نهكهوتبـيت، كهـوته سهـماـكـردن. هـهـر هـيـندهـش من و يـومـيـوم خـوـمان
 هاويـشته سهـر پـشتى، وهـك بـرووسـكه پـيـگـاي گـرتـه بهـر و تـيـى
 تهـقـاند.

كه له باخى گولان ئاوديو بووين، گويم له هاواري بابەشام بوو:
 - ميۆ، ميۆكهى من، هاواريكرد، قهت لهوهويش دهنكى وا كسپه له
 دلوه هينم نهبيستبوو، بهلام نهمتوانى بگهريتمهوه دواوه، نهـمـتـوانـى.
 ولاتى ئهويوى چياكان زۆر دوور بوو، بهبى ئهسپيكي وهك
 ميراميس نهماندهتوانى بگهينه ئوي. نهك ههـر ئهوه، بهلكه
 نهشماندهتوانى بهو شاخ و بهندهناندا ههـلـزـيـين، كه هـيـنده بهـرز
 بوون، سهريان له ههـوران دهـسوـو. بهلام بۆ ميراميس ئهوه چ
 هونهريك نهـبوـو. ئهـو بهـسهـر تاوـير و پـكى ئهـو شاخـانـدا قهـلهـمـبـازى
 دهـدا و وهـك باـلـنده دهـفـري. من توـزي لهـسهـر بهـرزـتـرين لووتـكه، كه
 ههـرگـيز بهـفـري لى نهـدهـچـوه، وهـسـتـانـدم. لهـويـدا بهـسهـر پـشتى
 ميراميسهوه بووين و سهيري ئهـو ولاـتهـمان دهـكـرد كه له داميني
 چياكهـدا چاوهـپـتي دهـكـردـين. مانگ بهـسهـر دارـسـتـانه تاريكهـكهـوه
 دهـدرهـوشايهـوه، جوان دهـيـنـوانـد و به هـيـچ جوـزيـكـيش ترسـناـك نهـبوـو.
 جا به پاستيش ههـروا بوو، دارـسـتـانـيـك كه لهـبهـر تـريـفهـى
 مانگهـشهـودا پاـل كهـوتـبـيت، هـيـچ خـراپـهـيـهـكى لى ناوهـشـيـتهـوه. ئا،
 بابەشام لهـسهـر هـق بوو، ليـره نهـك هـهـر مـوـؤف، بهـلكه ههـموو شـتـيـك
 مـيـهـرهـبان و دۆسـتـانه بوو. دارـسـتـان و مـيـرك و جوـكه و

«بيناوهردهكانيش هر ميهره بان و دوستانه دهياننواند و بۆنى هيچ
هرايه كارويه كيان لى نه ده هات. شه ويشى ههروهك رۆژ ميهره بان
وو، مانگيش وهك خۆر به نه رمونياني دهره وشايه وه و
اره كيه كه ش تاريخيه كي ترسینه نه بوو. هيچ شتيك نه بوو
چيگه ي مه ترسي بيت.

«نيا يهك شت هه بوو پياو لتي بترسيت. ته نيا يهك شت.
«اتى نيمه به كۆلى ميراميسه وه بووين، ولاتيكم دى دوور زۆر
اولاي دارستانه تاريخه كه وه، له وى شه وه زنگ بوو، شه وه زنگيكي
«ستانه و ئاساييش نه بوو. پياو كه سه يري ده كرد نه يده تواني
اها ساندانه له رزى.

«يوم-يومم وت: ئه وه چ ولاتيكي ترسناكه،
«يوم يوم وتى: ولاته كه ي نزيكمان له وىوه دهست پى دهكات، ئه وه
«نووره كاني ولاته كه ي نزيكمانه.
«م ولاته كه ي سواره كاتۆ.

«راميس، وهك ئه وه ي له سه رماندا ته زيبي، كه وته هه شوكه و
اها رزين، گاهه رده زله كاني چياكانيش له جتي خويان ترازان و به
«مه و ناله به رهو دۆله كه ي خوارمان گلۆر بوونه وه.
«ته نيا كه سيكي ترسناك هه بوو، ئه ويش سواره كاتۆ بوو. مرقۆف
«هه ي له و بترسي، زۆر بترسي، زۆر زۆر. به لام من نه مده ويست
چيترى بير له و بكه مه وه.

«يوم-يومم وت: دارستانه تاريخه كه، من ده مه وى هه ئيستا به رهو
دارستانه تاريخه كه بۆم.

ئەو كاتە مىرامىس حىلاندى و، حىلەى لەنىوان تروپكى چىاكاندا بەرز و ئائىسايى ئاوازەى دەدايەو، دوايى بە ھىتواشى بەھەوادا بەرھە دارستانى بەر تريفەى مانگەشەو كە كەوتبوو دامتىنى چىاكەو شۆرپووەو، لە دارستانەكەشەو سەدايەك ھات، ھەك ئەوھى سەدان ئەسپ پىكەو لەو شەوھەدا بحىلەن.

ئىمە تا دەھات زياتر بەرھەوخوار شۆردەبووینەو، بە جۆرەك كە زۆر بە نەرم و نيانى سەمى مىرامىس لە پۆپەى درەختەكان دەخشا، پاشان بەنىو چلە سەوز و كەلا چروپرەكانى درەختەكاندا لەسەر زەويەكە نىشتىنەو و كەشتىنە دارستانە تاريكەكە.

پىشتەر قەت لە ژياندا دارستانى زۆرم نەدىبوو، بەلام دارستانى ھەك ئەوھى ئىرە، لە ھىچ شۆتەى و تەنەى نىيە. دارستانە تاريكەكە نەتەنەىكى تايەت بە خۆى ھەبوو. نەتەنەىكى كەورە و سەير لەوتەدا ھەبوو، ھەستەم بەو دەكرد، بەلام مانگ بە جاجمەكى چوارچمەك ئەو نەتەنەى داپۆشەبوو، كە، تا ئەو كاتەش، ھىچم لىتى نەدەزانى، خەشەورەى كەلەى درەختەكان، ئەو نەتەنەىيان بۆ يەكتر دەچرپاند، بەلام مەن ھىچ تەى نەدەكەيشتم. درەختەكان بە ئارامى لەوتە و سەتابوون و لەبەر تريفەى مانگدا دەدرەوشانەو و نەتەنەىكەيان دەزانى، بەلام مەن لىتى بىخەبەر بووم.

لەپەردا لەدوورەو دەنگى سەمكۆلى چەند ئەسپەكمان ھاتە بەر گۆى. ھەك ئەو ھەبوو سەدان ئەسپ لەو شەوھەدا غارىكەن، كاتەكەش مىرامىس حىلاندى لەو دەچوو سەدان ئەسپ پىكەو لە ھەلامى

۱ بحیلین. دهنگی سمی ئهسپهکان تا دههات نزیکتر دهبووهوه،
 لهی ئهسپهکانیش تا دههات بهرزتر دههاته بهر گوئی، ههر
 دهمان زانی بهسهر سهری ئیمهوه بوون، سهده ئهسپی سپی که
 کانیاں وهک یالی میرامیس دهشهکایهوه. میرامیس، یهکسههر،
 ی کرد بهناو پروه ئهسپهکهده و ههموو پیکهوه بهنیو شویتیکی
 تهنه ی کراوه ی ناو دارستانه کهده رتگه یان گرت بهر. من و
 -یوم له پشتی میرامیس دابهزین و له سای درهختیکدا
 هستانین و دهمانروانییه گشت ئهوه ئهسپه سپیانه که میرامیس
 بووه سهرپهویان و بهلهسه له بهر تریفه ی مانگدا بهو نیوهده به
 دههاتن و دهچوون.

-یوم وتی: ئهوان زۆر دلخۆشن.

تچی دلخۆشن.

-یوم وتی: له بهر ئهوه ی میرامیس که پراوتهوه زیدی خۆی،
 دهزانی که میرامیسیش له دارستانه تاریکه کهوه هاتوهوه؟
 ٤٤، نه دههزانی.

-یوم وتی: میو، تو زۆر کهم دهزانی.

یم: باشه چۆن بوو میرامیس بوو به هی من.

اشامان رایسپارد که دهبی یهکی له جوانووه سپیهکانی
 دریت بۆ دوورگهی سهوزه میترگان و بیی به ئهسپی تو.
 سهیری میرامیس دهکرد، که چۆن له بهر تریفه ی مانگدا غاری
 رد و دهماخی هه بوو، یهکسه ریش په شتیوی دایگرتم.

من و یوم-یوم نەسپە سەپپیه کانیان دی، لەبەر تریفه‌ی مانگدا بهو
نیوه‌دا به غار دههاتن و ده‌چوون.

برسیم: یوم-یوم، تۆ له و باوه ره دایت میرامیس بیتاقهت بی به وهی
 نه ناچاره لای من بمینیتته وه، رهنگه غه ربیی دارستانه تاریکه که
 بکات و بیهویت بۆ نه وی بگه ریتته وه.
 نه نه مه م وت، میرامیس به غارکردن خوی گه یانده بهردهم و

سهری خسته سهر شانم، بۆ ماوه‌یه‌کی‌ش جووله‌ی له‌ خۆی بری و
ته‌نیا تۆزێ به‌ نزمی حیلاندى.

یوم-یوم وتی: - ئه‌وه‌تا ده‌یبینی که‌ لای تۆی پێ خۆشتره‌.
من به‌وه‌ خۆشحالبووم. ده‌ستیکم پێدا کێشا و کلۆشه‌ کرێکم له‌سهر
ده‌ستم بۆ راگرت، کاتێ بردی لمۆزی به‌ر له‌پێ ده‌ستم که‌وت، زۆر
نهرم و شل بوو.

پاشان به‌ره‌و پێش دارستانه‌که‌مان بری و سه‌د ئه‌سپه‌ سپییه‌که‌ش
دوامان که‌وتبوون. من له‌ هه‌وادا هه‌ستم به‌ نه‌ینیه‌که‌ کرد.
سه‌رتاسه‌ری دارستانه‌که‌ به‌و نه‌ینیه‌ی ده‌زانی، یه‌ک به‌ یه‌کی

درهخته‌کان، هه‌موو سپیندار و زیزه‌فۆنه سه‌وزه‌کان کاتێ به سواری به‌نیویاندا ڕه‌ته‌ده‌بووین و گه‌لاکانیان به‌نه‌رمییه‌وه به‌سه‌رمانه‌وه ده‌شه‌کانه‌وه، به‌و نه‌تینییه‌یان ده‌زانی. ئه‌سپه سپیه‌کان و، ئه‌و بال‌دانه‌ش که له زرمه‌ی سمی ئه‌سپه‌کان بێدار ده‌بوونه‌وه، به‌و نه‌تینییه‌یان ده‌زانی. هه‌موو به‌ نه‌تینییه‌که‌یان ده‌زانی نه‌نیا من نه‌بێ. یوم-یوم هه‌قی بوو کاتێ وتی: -تۆ زۆر که‌م ده‌زانی، میق.

من به‌ناو دره‌خته‌کاندا ده‌ستم به‌ غارکردن کرد، ئه‌سپه سپیه‌کانیش به‌دوامدا. زۆر به‌ خیرایی ده‌ڕۆشتین. فه‌ره‌نجیه سه‌وره‌که‌ی پشتم له چلی دره‌ختیک گیربوو. ڕه‌نگه دره‌خته‌که ده‌ستبێتی ڕامگرێ، دوور نییه و ده‌ستبێتی باسی نه‌تینییه‌که‌م بۆ بکات. به‌لام من زۆر به‌په‌له بووم. له‌سه‌ر غارکردن به‌رده‌وام بووم و، کۆنیکێ گه‌وره‌ش بووه فه‌ره‌نجیه‌که‌م.

له‌ ناوه‌راستی دارستانه‌که‌دا خانویه‌ک هه‌بوو، خانویه‌کی بچکۆله‌ی سپی ئه‌فسانه‌یی که سه‌ربه‌انه‌که‌ی به‌ پووش و په‌لاش دا‌پۆشرا‌بوو. دارستی زۆریش به‌ ده‌وریدا ڕووا‌بوو. گولی سپی سیوه‌کان له‌به‌ر تریفه‌ی مانگدا ده‌ده‌وشانه‌وه. په‌نجه‌ره‌یه‌ک له‌سه‌ر پشت بوو، ده‌نگه ده‌نگیش له‌ ژووره‌وه ده‌بیس‌ترا. وه‌ک ئه‌وه وابوو که‌ستیک له‌ ژووره‌وه دانیش‌تبی، مه‌کوێ هه‌ل‌خست‌بی و خه‌ریکی چنن بێ.

به‌ یوم-یوم وت: با بزانی کتیه خه‌ریکی چنینه.

یوم-یوم وتی: با بزانی.

له میرامیس دابه زین و ئه و رتچکه یه مان گرت بهر، که به ناو
دارسیوه کاندا به ره و خانووه که دهچوو. له ده رگامان دا و کوتوپر
دهنگه که نه ما.

– وهرنه ژووره وه، پیاوه چکۆله کان، یه کێک وای وت. زۆر ده میکه
چاوه پریم.

چووینه ژووره وه، و له وێ ژنه جۆلایه ک له پال مه کۆکه یدا دانیشتبوو.
زۆر دلسۆز و میهره بان دیار بوو، سه ریکی بۆ باداين.

من لیم پرسى: بۆ بهم شه وه به خه به ریت و جۆلایى ده که ی.

وتى: من خه ونه قوماش ده چنم، ئه ویش ته نیا پیاو به شه و ده توانی
بیكا.

تیشکی مانگ له په نجره که وه دهیدا له پارچه قوماشه که ی و
ده دره وشایه وه، قوماشه که ش له بهر نه و تیشکه دا هینده ی تر جوان
دهیواند.

نه و وتی: چینی نه فسانه یی و خه ونه قوماش هر به شه و ده کرین.
ایم پرسى: له چی دهیچنی وا نه و ونده جوانه.
ولهامی نه دایه وه و دهستی کرده وه به چین، مه کو که ی خسته وه کار
له بهر خوشیه وه گورانی دهوت:

ه تیشکی مانگ، تیشکی مانگ، خوینی سووری دل،
(یو، زیو و نه رځه وان،

کوله ستیو، کوله ستیو، ته ونه که م نه رم و شل که،
هر موشلتر له بای شه وی نیو کړوگیا.

به لام بالنده ی خه م به سهر دارستانه که وه ده خوینی.

بزم و یهک ئاوازه و له بهر خویه وه گورانی دهگوت، هینده خوشیش
به بوو. به لام کاتى لى بووه وه، له دارستانه که وه دهنکی گورانیه کی
بر هات، که هه متر ناسیمه وه. وهک ژنه جو لاکه وتی، نه وه بالنده ی
خه م بوو به سهر دارستانه که وه دهیخویند. له سهر پویه ی دره ختیک
ه لیشتبوو، به جوړیک دهیخویند که دلی ته نگ ده کرد.

له ژنه جو لاکه پرسى: بالنده ی خه م بق ده خوینی؟

نه و گریا و، فرمیسکه کانی که و تنه سهر قوماشه که و بوون به چند
دهنکه مرواریه کی بچووک له سهری، به شیوه یهک که رتسه که یان له
هاران زور جوانتر کرد.

جاریکی تریش لیم پرسیییه وه: بالندهی خه م بۆ دهخوینتی؟
ژنه جۆلاکه دایه پرمهی گریان و وتی: کچه بچکۆله کهی من
دهلاوینتیه وه، به بالای کچه فرینراوه کهی مندا هه لده لئی.

لیم پرسى: کى کچه چکۆله ی تۆی فراندوو ه؟
من ئیتر نه وه م ده زانی و، پتویستیش به وه نه بوو گویم لى بى.
وتم: ناوی مه هینه.

ژنه جۆلاکه وتی: نه، چونکه تریفه ی مانگ ده کوژتیه وه. تریفه ی
مانگ نامینتی و نۆما سپییه کانیش له گریاندا فرمیسکی خوین
هه لده پیتزن.

پرسیم: بۆچی فرمیسکی خوین هه لده پیتزن؟
ژنه جۆلاکه وتی: بۆ ئه و نۆما بچکۆله یه ش که فرینراوه. گویت لیبه
بالنده ی خه م چۆن به سه ر دارستانه که وه دهخوینتی و دنیا ی پر
کردوو له لاوانده وه!

من له ناوه راستی خانوو ه که دا وه ستابووم و له په نجه ره کراوه که وه
گویم لى بوو چۆن له دهره وه بالنده ی خه م دهیخویند. له وه بهر
چه ندین ئیواران له باخی گولاندا بۆ من خویندبووی، به لام
تینه که یشتبووم له باره ی چیبه وه دهیخویند. ئیستا ئیتر لیم ئاشکرا
بوو. ئه و له باره ی هه موو ئه وانه وه که بۆ دوور فریندرابوون، له
باره ی کچه چکۆله ی ژنه جۆلاوه، له باره ی براکانی نووننوو وه،
له باره ی خوشکه که ی یرییه وه و له باره ی هه موو فرینراوه کانی تره وه
دهیخویند، که سواره کاتۆی به دکار فراندبوونی و له قه لاکه یدا
حه پسى کردبوون.

هەر بۆیە لە گشت کوخه بچکۆلهکانی دوورگهی سه‌وزه‌مێرگان و له ولاتی ئه‌وبه‌ری ئاو و ئه‌ودیوی چیاکانه‌وه خه‌لکی خه‌مبار بوون. خه‌لکی بۆ منداڵانی خۆیان ده‌لاوانه‌وه و له په‌ژاره‌ی گشت ئه‌و منداڵانه‌دا بوون که فرێنرابوون. ته‌نانه‌ت ئه‌سپه سپیه‌یه‌کانی نێو دارستانه‌ تاریکه‌که‌ش که‌سیکیان هه‌بوو بیلایه‌ننه‌وه و ئه‌وانیش، هەر که ناوی چه‌ته‌که‌یان ده‌بیست، فرمێسکی خۆینینیان ده‌باراند.

سواره‌کاتۆ! من ئه‌وه‌نده له سواره‌کاتۆ ده‌ترسام، ئه‌وه‌نده ده‌ترسام هەر مه‌پرسه! به‌لام کاتیک له‌ناو کوخه‌که‌دا وه‌ستابووم و گوێم له خۆیندنی بالنده‌ی خه‌م بوو، شتیکی زۆر سه‌یر و تایبه‌ت له مندا روویدا. له‌په‌ردا لێم ئاشکرا بوو من بۆ ئه‌مشه‌و ڕیتی دارستانه‌ تاریکه‌که‌م گرته‌به‌ر. له‌وسه‌ری دارستانه‌ تاریکه‌که‌وه سنووری ولاتی نزیک ده‌ستی پێ ده‌کرد. له‌پراستی‌شدا دوامه‌نزی‌ی من هەر ئه‌وئ بوو. ده‌بوو بچمه‌ ولاتی نزیک و له‌گه‌ڵ سواره‌کاتۆدا بجه‌نگم، هه‌رچه‌نده زۆر زۆر له سواره‌کاتۆش ده‌ترسام. هێنده ده‌ترسام، کاتی بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه چیم له‌ پێشه‌ و ده‌بێ چی بکه‌م، ده‌مویست بده‌مه‌ پهمه‌ی گریان.

زۆنه‌جۆلاکه ده‌ستی کرده‌وه به‌ چنن. له‌به‌رخۆشیه‌وه گۆرانیه‌یه‌که ناوازه‌که‌ی "هۆ تیشکی مانگ، تیشکی مانگ، خۆینی سووری دل‌ی ده‌وته‌وه و چیت‌ر من و یوم-یومی له‌ بیر نه‌ما.

- یوم-یوم، من وتم و، ده‌نگیشم هێنده نا‌ئاسایینی و غه‌ریب بوو، یوم-یوم، من هەر ئێستا به‌ره‌و ولاتی نزیک ده‌ڕۆم.

یوم-یوم وتی: دهزانم.

زۆر سهرم سوورما.

وتم: چۆن دهزانی، من خۆم نهختی له مه وپیش نه مدهزانی.

یوم-یوم وتی: میو، تۆ زۆر کهم دهزانی، میو.

وتم: به لām تۆ، تۆ هه موو شتیك دهزانی.

- ئا، من ده میك دهزانم، كه تۆ ده بی به ره و لا تی نزیک برۆی،

هه موو كه س دهزانن.

- هه موو كه س؟

یوم-یوم وتی: ئا، بالنده ی خه م دهزانن. ژنه جو لا كه ی ئیره ش

دهزانن. سه د ئه سپه سپیه كه ش دهزانن. هه موو دارستانه تاریكه كه

دهزانن، درمخته كان، گژوگیا و گوله سیوه كانی ئه م نزیکانه ئه وه

دهچریتن، هه موو دهزانن.

- به راست!

- یهك به یهكی شوانه كانی دوورگه ی سه وزه میترگان ئه وه دهزانن و

شهوانه شمشال بۆ ئه وه لی ده ده ن. نوونوو دهزانن. نه نکی نوونوو،

یری و خوشك و براكانی یری ش دهزانن. ئه و بیره ی شهوانه

دهچیتنی دهزانن. با بزانی، هه ر هه موویان دهزانن.

من چپاندم: ئه ی بابه شام...

یوم-یوم وتی: بابه شات هه میشه زانیویه تی.

وتم: به لām ئاخو دهیه یی برۆم. نه شمتوانی لیوه له ره و له رزه ی دهنگم

بشارمه وه.

یوم-یوم وتی: ئا، دهیهوئی، ئه و بیتارام و خه مباره، به لام دهشیهویی
برزی.

- نا، به لام من زور دهترسم، وام گوت و دهستم کرد به گریان.
چونکه تا ئه و کاته به ته واوی ههستم به وه نه کردبوو چه ندی
دهترسام. له ترسانا، قوئی یوم-یومم گرت.

وتم: یوم-یوم ناوێرم، بۆچی بابه شام دهیهوئی ئه مه بکه م.
یوم-یوم وتی: شازادهیهکی له بنه چه و توره مهی شاهانه ته نیا
هه سیکه که بتوانی ئه مه بکات، ته نیا شازادهیهکی ئا له و چه شنه
دهتوانی ئه مه بکات.

- نهی ئه گهر ئه مه مه رگمی پتوه بی، وام وت و به توندی قوئی
یوم-یومم گرت.
ئه وه لامی نه دایه وه.

- بابه شام له هه موو حالیکدا هه ر دهیهوئی من برۆم؟
زنه جو لاکه دهستی له چنن هه لگرت، کوخه کesh به ته واوی کش و
مات بوو. بالندهی خه م بیدهنگ بوو. چیتر گه لای درهخته کان
به جوولانه وه، خشه یه ک چی بوو نه ده هات. هه ر به یه کجاری کش و
ماتی ئه و ناوهی داگرت.

یوم-یوم سه ری بادا و وتی: ئا، به لام هیند به نرمی وتی که به
ناسته م گوێم لی بوو. بابه شات دهیهوئی له هه موو حالیکدا هه ر
برزی.

نیتر من به ته واوی په شوکام.

– ناوِترم، هاوارم کرد. ناوِترم! ناوِترم!
یوم-یوم هیچی نه گوت. ته نیا سهیری کردم به بی ئه وهی ته نیا
وشه یه که چیه له زاری بئته دهره وه. به لام بالندهی خه م دهستی
کرده وه به خویندن، گورانییه کی دهچری که نزیک بوو دلم
بوهستینی.

ژنه جۆلاکه وتی: ئه وه بۆ کچه بچکۆله کهی من دهخوینی و،
فرمیسه که کانیشی که وتنه سهر جاوه کهی بهرده می و بوون به
مرواری.

توند دهسته یکانی خۆم گۆشی و وتم: یوم-یوم، ههر ئیستا دهروم.
دهچم بۆ ولاته کهی نزیکمان.

ئوسا هاژه یه که به ناو دارستانه تاریکه که دا پۆی و، چریکه یه کی وا
له بالندهی خه مه وه هات که له هیچ دارستانیکی دنیا دا
نه بیسترا بوو.

یوم-یوم وتی: ئه مه م دهزانی.

– به دوعا، یوم-یوم، ئه مه م وت و ههستم کرد که ده مه وی بدمه وه
پرمه ی گریان. به دوعا، یوم-یوم گیان!

ئیتیر یوم-یوم سهیری کردم و، چاوه کانیشی هئنده دۆستانه بوون،
ههر له چاوه کانی بئنگا دهچوون. زهرده یه کیش کرتی.
وتی: من له گه لت دیم.

ئهو هاوړتی من بوو، له راستیدا هاوړتی من بوو. زۆر شاد بووم
کاتی وتی له گه لتا دیم. به لام من نه مويست، ئهو تووشی هیچ
به لایه که ببیت.

نه، يوم-يوم، تو نابى، بۆ ئو جىيەى بۆى دەرۆم، شوينم
وى.

يوم وتى: له دوات ديم. شازادهيك كه خوينى شاهانه له
ميدا دهگه پى و به سواری ئه سپىكى سپى يالزيرين و له گه ل
يا ياوه رىكد، ئه ئاوا و تراوه. تو ناتوانى برپارىكى هه زاران
زار سال له مه و پيش بگۆرى.
جۆلاكه وتى:

هه زاران هه زار سال. له بيرمه، ئه ئو ئىواره يه له بيره، كه
سامه سپوه كانم ده رواند و با گۆرانى به ودا هه لده گوت،
ختانىكى زۆر پيش ئىسته بوو. بهر له هه زاران هه زار سال بوو.
سه رىكى بادا و، پاشان وتى:

يى وهره با فه ره نجىيه كه ت بۆ بدروومه وه.
او كهى دادپى و پارچه يه كى لى كرده وه و به و شوينه دپاوه دا
دروو كه پيشتر، كاتيك به ناو دارستانه تاريكه كه دا هاتبووم،
يتبووه فه ره نجىيه كه م. ئا، ئه و فه ره نجىيه كه مى به پارچه يه كى زۆر
سكه دار دوورىيه وه و فه ره نجىش زۆر سووك و نه رموشل و گهرم
هر شانمدا هاتبووه خواره وه.

جۆلاكه وتى: جوانترين پارچه جاوى خۆم ده دم به كه سى كه
به بچكۆله كه م رزگار بكات. ههروه ها ئه و نانه يش، كه برسپيان
ده كا. چاك هه لى بگره! چونكه برسپيتيت دپته رى.
ى دامى و منيش سوپاسم كرد. پاشان رووم كرده يوم-يوم.

بالنده سیحر لیكرا وهكان

پیم وابوو هرگیز گولی سیو و داری سهوزی به لهره و لهرزه و
گژوگیای نهرموشل نهبینمهوه. چونکه بهرهو ولاتیک دهرؤیشتین، که
نه گولی لی بوو و، نه درهخت و گژوگیای لی دهرپوا.

شهو، به سواری بهرپتوه بووین. رؤیشتین و رؤیشتین. دارستانی بهر
تریفه‌ی مانگمان بهجیه‌یشتبوو و، لهویش هیچ دارستانیکی لهو
چه‌شنه‌ی لی نه‌بوو. له‌پیشمانه‌وه تاریکی داهات. تریفه‌ی مانگ
کوژایه‌وه، زهوی بهرده‌لان و ره‌قهن بوو و، زنار و تاویره
رووته‌کانیش هه‌موو ئه‌و ناوه‌یان گرتبووه. تا ده‌هات زیاتر لی‌مان
مزیک دهبوونه‌وه. له‌دواییدا به‌ناو دهربه‌ندیکی ته‌نگه‌به‌ر و تاریکدا،
که که‌وتبووه نیوان دوو که‌پکه چیای به‌رز و ره‌شه‌وه، رؤیشتین.

هوم-یوم وتی: ئه‌گهر ریگا‌که‌ه و تاریک نه‌بووایه، ئه‌گهر چیاکان و
ره‌ش نه‌بوونایه و ئیمه‌ش وه‌ها بچووک و ته‌نیا نه‌بوونایه.

ریگا‌که‌ه خوی پیچ و لوول دابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی و هه‌ست ده‌کرا، که
هه‌زاران مه‌ترسی له‌هه‌ر پی‌چیکدا له‌پاریژدا بیت بو‌مان.
میرامیسیش هه‌ستی به‌وه ده‌کرد. هه‌موو گیانی هاتبووه‌هه‌شوکه
و ده‌یویست بگه‌رپته‌وه. به‌لام من لغاوه‌که‌یم توند گرت و زۆرم لی
کرد به‌ره‌و پیش بر‌وا. ریچکه‌که‌ه باریکتر بو‌وه. چیا ره‌شه‌کانیش که
نه‌مبه‌ر و ئه‌وبه‌ریان گرتبوو، به‌رزتر دهبوونه‌وه. تاریکیه‌که‌ه چرتر

بوو. له‌دواييدا گه‌یشتنه لای شتيك كه له د‌روازه‌ي‌ك ده‌چو،
شوټنيكي كراوه‌ي ته‌نگ له‌ناو زناړه‌كاندا. له پشته‌وه‌ش ره‌شايي‌ك
هه‌بوو كه له هه‌موو دنيا‌دا له وينه‌ي نه‌بوو.

يوم-يوم چپاندي:

- ولاتي نزيك. نيره د‌روازه‌ي ولاتي نزيك.

ميراميس سمكولي كرد. هه‌ستايه سهر پاشوو و، به شي‌وه‌ي‌ك
حيلاندی كه پياو توانای گوټ‌گرتنی نه‌بوو. زور ترسینه‌ر بوو و،
ئ‌وه‌ش ته‌نیا شتيك بوو كه ده‌هاته به‌ر گوټ. چونكه تاريكي‌ي
ئ‌و‌ديو‌ي د‌روازه‌كه زور كپ بوو. كپ بوو، وه‌ك ئ‌وه‌ي خوي بق ئيمه
مه‌لاس دابې. ديار بوو كه چاوه‌پتي ئ‌وه‌ بوو، تا ئيمه ئ‌او‌ديو‌ي
سنوور بين.

ده‌مزانی كه ده‌بوو بچمه ناو ئ‌و تاريكي‌ي‌وه. به‌لام له‌گه‌ل ئ‌وه‌ش‌دا
ئ‌و ترسه‌ي جارام نه‌ما‌بوو. ئ‌يستا كه ئ‌يتر ده‌مزانی ئ‌وه‌ پيش
هه‌زاران هه‌زار سال برياري له‌سهر دراوه كه ده‌بوو به‌ناو ئ‌و
د‌روازه تاريكه‌دا برؤم، هه‌ستم كرد كه له جارام ئ‌ازاترم. بيرم
كرده‌وه، چش! چي ده‌بي با ببی! رهنكه قه‌ت سه‌ریش نه‌ه‌يتمه
دواوه، به‌لام نه‌شم ويست چيدي بترسم.

ميراميسم، به‌ره‌و تاريكي‌ي‌كه، ئ‌ا‌وا. كاتي هه‌ستي كرد كه به ته‌ما
نه‌بووم ليكه‌پرتم باب‌داته‌وه، وه‌ك به‌له‌سه‌يه‌ك، به‌ره‌و ئ‌و ري‌گا
تاريكانه‌ي كه‌وتبوونه پشت د‌روازه‌كه‌وه، خوي به‌ناو د‌روازه
ته‌نگه‌به‌ره‌كه‌دا كرد. به‌خي‌رايي به‌ناو شه‌وه‌كه‌دا رو‌يشتين، هر چوار
ده‌ورمان تاريكي بوو، ري‌گاكه‌ش به‌له‌د نه‌بووين.

به لām یوم-یومم له گه لدا بوو. له پاشکۆمدا بوو، زۆر به توندیش
 باوهشی پتدا کردبووم، له هه موو جارێکیش زیاتر خۆشم دهووست.
 ته نیا نه بووم. هاوړتیه کم له گه لدا بوو، ته نیا هاوړتیه ک، کتومت وهک
 نه وهی و ترا بوو.

نازانم چه ندی ئیمه به ناو تاریکیه که دا به ره و پت شه وه تاومان دا.
 رهنگه چرکه یه ک، رهنگه چه ندین سه عات بووی. یان رهنگه هه زاران
 هه زار سال بووی، چونکه وا هه ست دهکرا. له وه دهچوو مرۆف له
 خه وندا تاو بدات، خه ونیکی ناخۆش، که مرۆف به دهم هاواره وه لیتی
 بیدار ده بیته وه و، دوا یی راده کشیته وه و تا ماو میه کیش ترسه که
 به ری نادا. به لām نه مه خه ونیک نه بوو که لیتی بیدار بیته وه. ئیمه
 هه ر ده مانئاژوا و ده مانئاژوا. نه مانده زانی به ره و کوئی. نه مان
 ده زانی چه ند ده خایه نیت. ئیمه ته نیا به ناو شه ودا ریمان گرتبووه
 به ر و ده مانئاژوا.

له ناخریدا، میرامیس ئیستیکی کرد و وهستا. گه یشتبووینه که ناری
 زه ریچه یه ک. هیچ خه ونیکیش له گه یشتن به و زه ریچه یه ترسناکتر
 نه بوو. جارویار خه ون به ئاوی رهش و گه و ره وه، که له به رده ممددا
 بیسنوور راکشاهه، ده بینم. به لām هه رگیز نه من نه هیچ مرۆفیتی
 دی خه ونی به ئاو تکه وه نه دیوه که هتنده ی ئه م ئاوه ی له به رده ممددا
 بوو رهش بیت. ئه وه ره شترین و ته ریکتترین ئاوی دنیا بوو.
 ده ور به ره که شی له گاشه به ردی رووته ن و رهش و ته ریک زیاتر
 هیچی لی نه بوو. بالنده کان به سه ر ئاوه ره شه که وه ئه لقه یان دا بوو،

بالندهیهکی یه کجار زۆر. پیاو نهیده بینین به لام گوئی لیتیان بوو.
هرگیزیش گویم له قیزه و قیره ی خه مناکی وهک ئه وهی ئه وان
نه بووه. ئای، چهنده ی به زهیم پیااندا هاته وه! له وه ده چوو هاواری

بهاناچوونيانه وه بگهن. له وه دهچوو سهريان لي شيتوابيت و بگرين.

لهوبهري زهرياجهكه وه، بهسهر بهرزترين گاشه بهرده وه، قهلايهكي گوره و پرهش هه بوو. ته نيا له پهنجه رهيه كه وه روشنايي ده هات. نه و پهنجه رهيهش له چاوژكي به دكار دهچوو، چاوژكي سووري توقينهر كه بهسهر شه وه كه دا دهپرواني و نيازي له گه ل ئيمه خراپ بوو.

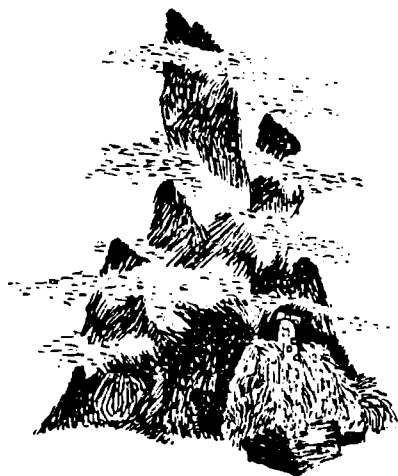
قهلاكي سواركاتو! نه و له وي بوو، لهوبهري ناوه پرهشه كه وه دوزمنه كي من ده ژيا، نه وه ي من هاتبوومه جهنگي. نه و چاوه به دكاره ي كه بهسهر زهرياجه كه دا دهپرواني ترساندمي، نه گهرجي نه مده ويست چيتر بترسم. ترساندمي - چون ده بي كه سيكي بچكولي وهك من بتواني بهسهر كه سيكي به دكار و ترسناكي وهك سواره كاتودا سهر بگه وي؟

هوم-يوم وتي: تو پتيويستت به شمشيريكه.
هر كه نه وه ي گوت، له نزيكمانه وه، گويما ن له دهنگي كروزانه وهيهك بوو.

نای... نای... نای... دهنگه پر له سكالاكه وتي، خهريكه اهرساندا دهرم، نای... نای... نای!

بگه ي شتم كه خو نزيك كردنه وه له وه دهنگه سكالاكه ره مه ترسي اهدوايه. دوور نه بوو كه سيك بي كه بيه وي فريومان بدا و بمانخاته اوژيكه وه. به لام له گه ل نه وه شدا بيرم كرده وه، هر كه سيك بي ده بي برانم كييه و له وه تي بگم ناخو به راستي پتيويستي به يارمه تي ههيه.

به یوم-یومم وت: دهبی بزاین کئی. دهبی یارمەتی بدهین.
 یوم-یوم وتی: لهگه‌لتا دیم.
 – تۆش، میرامیس لیڤره چاوه‌پیی به، من پیم وت و، ده‌ستیکم به
 ده‌مولووتیدا هیتا. ئه‌ویش به که‌ساسییه‌وه حیلاندی.
 پیم وت: مه‌ترسه. هیتنده نابا ده‌گه‌رتینه‌وه.
 ئه‌وه‌ی ده‌ینالاند زۆر لی‌مانه‌وه دوور نه‌بوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا
 ئاسان نه‌بوو له‌و تاریکیه‌دا بیدۆزینه‌وه.
 – ئای... ئای... ئای، ده‌نگه‌که‌مان که‌وته‌وه به‌ر گوئی. وا خه‌ریکه
 له‌برساندا ده‌مرم، ئای... ئای... ئای!

بەرەو ئۇ لایەى كە دەنگەكەى لىو دەهات رۆشتىن، قاچمان لە
چەند بەردى ھەلگەوت، سەرسەمان دا و كەوتىنە ناو تارىككەو،
بەلام دواجار گەشتىنە بەر كوختكى كۆن. ئەگەر پالى نەدابا بە
زنارىكەو، رەنگبوو خۆى بە پىو پى رانەگىرابا و دارمايە. لە
دەلاقەيەكەو رۆشنايەكى كز دەبىنرا، بە پىدزكە خۆمان گەياندە
لاى دەلاقەكە و لەوئو سەيرى ناوئو كۆخەكەمان كرد.
پىرەمىردىك لە ژوورەو دانىشتبوو، پىرەمىردىكى بچكۆلەى لاوازى
كلۆل، كە قزىكى بۆز و بژى ھەبوو. ئاگردانەكەى دەگرا و ئەویش لە
بەردەمىدا دانىشتبوو و، دەلالايەو و دەيگوت:

– ئاى... ئاى... ئاى، لەبرساندا مردم، ئاى... ئاى... ئاى!

نەوجا چووينە ژوورەو، پىرەمىرد ھەر بە جارى بى دەنگ بوو،
مەقەى لىو نەهات و سەيرى ئىمەى كرد. لەبەر دەرگاكدە
راوستانىن و، پىرەمىردىش بە جۆرىك سەيرى دەكردىن وەك ئەوئو
قەت لەوئو پىش كەسىكى وەك ئىمەى نەدىبى. دەستە پىر و
لاوازەكانى خۆى بەرز كردهو، كتومت وەك ئەوئو بترسى.

بە دەنگىكى نزم وتى: ھىچم لى مەكەن، ئازارم مەدەن!

پىم وت، كە ئىمە بۆ ئازاردانى ئەو نەهاتووين.

وتم: ئىمە گوتمان لە دەنگى تۆ بوو، ھاوارى برسىتتیت دەكرد،
هاتووين بۆ ئەوئو نانت بەدەينى.

لەتەكم لەو نانەى ژنەجۆلاكە دابووى پىمان بۆ پىرەمىردەكە درىژ
كرد. ئەو وەك پىشتەر پىايدا پروانىم. من نانەكەم زياتر نزيكى

خسته‌وه، به‌لام ئه‌و هێمانی ترس به‌ری نه‌دابوو، زۆر ده‌ترسا،
هه‌روه‌ک ئه‌وه‌ی پێی وابی که من ده‌مویست بیه‌مه‌ داویکه‌وه.

وتم: فه‌رموو، مه‌ترسه!

ئه‌وسا ده‌ستی بۆ نانه‌که درێژ کرد و وه‌رگرت. به‌هه‌ردوو ده‌ستی
نانه‌که‌ی گرت و ده‌ستی پێدا ده‌هێنا. بردی بۆ لای لوتی و بۆنی
کرد. دوا‌یی ده‌ستی کرد به‌گریان.

– ئه‌مه‌ نانه، ئه‌و چپاندی. ئه‌و نانه‌ی که سکی برسی تێر ده‌کات.
ئێتر خواردی. قه‌ت که‌سێکم نه‌دیوه به‌و جۆره‌ نان بخوات. له
نانه‌که‌ی ده‌خوارد و له‌گه‌ڵ خواردنیشیا ده‌گریا. کاتی که لێ بۆوه،
هه‌رچی ورده‌نانیک که‌وتبووه سه‌ر جله‌کانی هه‌مووی کۆکرده‌وه و که
هیچ نه‌ما کۆی بکاته‌وه، سه‌یری کردینه‌وه و وتی:

– له‌ کوێوه هاتوون؟ ئه‌مه‌ نانی کوێیه؟ بۆ خاتری هه‌موو ئه‌و
پۆژانه‌ی به‌ برسیتی به‌سه‌رم بردوون، پێم بلێن له‌ کوێوه هاتوون؟
من وتم: له‌ ولاتی دووره‌وه هاتووین. ئه‌مه‌ نانی ئه‌وییه.

پیره‌مێرده‌که چپاندی: بۆچی هاتوون بۆ ئێره؟

وتم: بۆ ئه‌وه‌ی له‌ دژی سواره‌کاتق بجه‌نگین.

هه‌روام گوت و، کابرا هاواری لێ هه‌ستا و له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ی
که‌وته‌ خواره‌وه. وه‌ک گۆڵه‌یه‌کی بچکۆله‌ی بۆر به‌سه‌ر ئه‌رزه‌که‌دا
گۆزبووه‌وه و به‌ سنگه‌خشی خۆی گه‌یاند به‌رده‌ممان. له‌به‌ر
پێماندا که‌وت و به‌ چاوه‌ بچکۆله‌ ترساوه نیوه‌نوقاوه‌کانییه‌وه پێیدا
پوانین و چپاندی: به‌ ڕێگه‌ی خۆتاندا بگه‌ڕێنه‌وه دواوه. بگه‌ڕێنه‌وه،
پیش ئه‌وه‌ی کار له‌ کار بترازی!

من وتم: ناگه پټمه وه. من بڼ شه پری سواره کاتو هاتووم.
 نه مه به دهنگی کی به رز و پروون و ئاشکرا وت. نه وهنده ی توانیشم،
 ناوی سواره کاتووم به پټک و رهوانی وت و، پیره تیله یه کی تی کرتم،
 وهک نه وهی لاشه که م به مردوویی که وتبیتته به رده می و ابوو.
 - نای... نای... نای، نالاندی، بی دهنک به! بی دهنک به و به پټگای
 خوټدا بگه پټره وه، ده لټیم: بگه پټره وه پټش نه وهی کار له کار
 بترازی.

وتم: ناگه پټمه وه. هاتووم بڼ نه وهی له گه ل سوار کاتوټدا به شه پټیم.
 - شش، پیره می رده که وتی و له ترساندا پهنکی په پټیوو. پټیم وتیت:
 بی دهنک به، جاسووسه کان له وهیه گوټیان لیت بی. پهنکه ئیستا
 له و دیوه وه خوټیان مه لاسدا بیت.

خوی تا دهرگاه که به کټشکرد و به ترسه وه گوټی هه لختست.
 وتی: دهنکی هیچ نایهت، به لام له گه ل نه وه شدا پهنکه له وټی بن.
 له وهیه لټره بن، له وټی بن، له هه موو شوټنیک بن. جاسووسه کان
 بلاون و، له هه موو کون و قوژبنی هه ن.

لیم پرسی: جاسووسه کانی سواره کاتو؟
 پیره می رده که چپاندی: کوره، بی دهنک به. دیاره زور هزت لټیه
 هوانه مرگ بی؟ ناتوانی کړی بی؟

له سهر کورسییه که ی دانیشست و سهری بڼ خوی ده له قاند و وتی:
 - نا، نا، نه وهنده به نرمییه وه وتی که به حال ده هاته بهر گوټی.
 جاسووسه کانی سواره کاتو له هه موو شوټنیک هه ن، به به یانی، به

ئىۋارە و بە شەو. ھەمىشە و لە ھەموو جىيەك ھەن.

دەستى بۇ درىژ كردم و قۇلى گرتم.

چىپاندى: بۇ خاترى ھەموو ئەو رۇژانەى بە برسىتى بەسەرم
 بردوون، باوهر بە كەس مەكە. جارى وا ھەيە دەجىتە مالىك، لات
 وايە لەناو دۆست و ھاوپرىيانى خۆتداى. بەلام لەناو دوژمنداي.
 ناپاكىت لەگەل دەكەن. دەتدەنە دەست ئەو پىاوەى لەو بەرى
 زەرياچەكە دەژى. دەلېم: متمانە بە كەس مەكە. تەنانەت لە منىش
 ئەمىن مەبە! چۆن دەزانى، ھەر ھىندە پىت خستە ئەودىوى
 دەرگاكەو، جاسووسەكانت شوپن ناخەم.

وتم: باوهر ناكەم تۆ وا بكەى.

پیره‌میرده‌که چپاندی: کهس ناتوانی دلتیا بی. قهت ناتوانی دلتیا بیت.

بی ماویه‌که به بیده‌نگی دانیشیت و بیریکرده‌وه.
وتی: نا، من سیخور ناخه‌مه شوینت، هیتشتا، له‌م ولاته‌دا،
که‌سانیکی وا ماون که خیانه‌ت ناکهن. هندیکیش هه‌ن که خهریکی
چه‌ک دروستکردن.

هوم-یوم وتی: پیویستمان به چه‌کیکه. میو پیویستی به
شمشیریکه.

پیره وه‌لامی نه‌دایه‌وه. به‌رهو په‌نجه‌ره‌که رویشیت و کردیه‌وه. له
زه‌ریاچه‌که‌وه ده‌نگی قیره و قیزه‌ی خه‌مناکی بالنده‌کان ده‌هات.
وه‌کوئه‌وه وا بوو، به‌و شه‌وه تاریکه، له‌و دهره بگرین.
پیره پتی وتم: کوئی بگره، کوئی بگره چون سکالا ده‌کن؟ ده‌ته‌وی
توش ببیته یه‌کیک له‌وانه‌ی به‌سه‌ر زه‌ریاچه‌که‌دا ده‌فرن و سکالا
ده‌کن؟

پرسیم: ئه‌وانه چ جوړه بالنده‌یه‌کن؟

پیره چپاندی: بالنده سیحرلیکراوه‌کانن. تو چاک ده‌زانی، کی
سیحری لی کردوون. چاک ده‌زانی، کی فراندوونی. ئیستاش
ده‌زانی، ئه‌وه‌ی به‌گژ چه‌ته‌دا بچی، چی به‌سه‌ر دی.

کاتیک که گوتم له‌ قسه‌کانی بوو، ته‌واو دلته‌نگ بووم. ئه‌و بالنده‌نه:
براکانی نوونوو، خوشکه‌که‌ی یری و کچه بچکۆله‌ی ژنه جۆلاکه و
هموو ئه‌و ئه‌وانه‌ی تر بوون، که سواره‌کاتو فراندبوونی و سیحری

لئى كىردى بون. ناي، منىش دەمويست لە دژى سوارەكاتۆ بە شەر
بىم، منىش دەمويست!

يۆم-يۆم وتى: ميو پىويستى بە شمشىرىكە، بى شمشىر شەر
ناكرى.

– تۆ وتت كەسانىك هەن شمشىر دروست دەكەن، من بىرى پىرەم
خستەوه.

ئەو وتى: تۆ لە ژيانى لاوت ناترسى.

لەيم پرسىيەوه: ئەوانەى چەك دروست دەكەن لە كوئين؟

بى دەنگ بە، پىرەمىردە وتى و بەپەلە پەنجەرەكەى داخست. بى
دەنگ بە، لەوانەى جاسووسەكان گوتيان لىت بى.

بە پىدزكە چوو لە دەركاكەوه و سەرى پتوہ نا و گوتى هەلخست.
وتى: كەسى لى نىيە، بەلام لەوہى لەوتش بن، جاسووسەكان لە
هەموو شوپىنكىن

دواى سەرى ناىە لەى پەناگويمەوه و چپاندى:

– بچۆ بۆ لەى شمشىرسازەكە و سلاوى ئىنۆى پى بگەيەنە. پى
بلى، كە پىويستت بە شمشىرىكە، شمشىرىكە كە بەرد لەت بكا.
پى بلى، كە تۆ سوارىكى لە ولاتى دورەوه هاتوى.

بۆ ماوہىەكيش پىيدا روانيم و وتى: پىم واىە، تۆ سوارىكى لە
سوارەكانى ولاتى دور، ئەو وتى. وا نىيە؟

– با، يۆم-يۆم لەباتى من وەلامى داىەوه. ئەو هەم سوار و هەم
مىرە. مىر ميوى ولاتى دور و پىويستى بە شمشىرىكە هەيە.

لەيم پرسى: شمشىرسازەكە لە كوئى دەدۆزمەوه؟

پیره میړده که وتی: له قوولترین چالی رښترین چیادا، به ناو
 دارستانه مردووه که دا برېو! هر ئیستا برېو!
 بهر و لای په نجره که رویش و کردیه وه. له و دهره له زه ریچه که وه،
 جاریکی دیش، دهنکی قاو قیزی بالنده کانم هاته وه بهر گوئی.
 پیره وتی: برېو، میرمیو، من لیره دهمینمه وه و هیوامه ساغ و
 سه لامه ت بیت. به لام دوور نییه هر سبه ی شه و دهنکی بالنده یه کی
 تازه م بیته بهر گوئی، که به سهر زه ریچه که دا بفری و سکالا بکات.

له دارستانه مردووه که دا

هر که نیمه ده رگاکه ی ئینۆمان، له پشت خۆمانه وه، داخست،
گویم له حيله و هاواری میرامیس بوو. به دهنگیکی وا دهیچیلاند و
وا بیتاقهت بوو، وهک ئه وه وابوو هاوار بکات: میق، وه ره به
فریادمه وه!

ئه وهنده ترسام هینده ی نه مابوو دلم رابوهستی.
– یوم-یوم ئه وه چی له میرامیس ده کهن، هاوارم کرد: گویت لێیه:
چی له میرامیس ده کهن؟

یوم-یوم وتی: بێ دهنگ به، گرتوویانه... سیخوره کان گرتوویانه...
– سیخوره کان میرامیسیان گرتووه، قیزاندم و هیچ گویشم نه دایه
ئه وه ی که سێک له وهیه گویتی لێ بێ.

یوم-یوم چپاندی: بێ دهنگ به، ئه گینا نیمه ش ده گرن.
به لام من گویم به قسه که ی ئه وه نه دا. میرامیس، ئه سپه که ی خۆم!
ئه وه ئه سپه که ی من بوو، گرتبوویان و دهیانویست لیمی زهوت
بکهن! ئه وه ئه سپه ی که جوانترین و میهره بانترین ئه سپی دنیا بوو.
گویم لێ بوو دیسانه وه حیلانندی، وام به بیردا هات که کتومت
هاوار دهکا: میق، ناتوانی به هانامه وه بیتیت و یارمه تیم بدهی!

یوم-یوم وتی: وه ره، پتویسته بزانی چی لێ ده کهن.
به و تاریکییه به سه ر تاوێره کاندایه لزناین. چنگه کپی و

سكەخشەمان بوو. نووکی تیزی تاویرهكان په‌نجه‌كانمیان بریندار
کرد، به‌لام وا له‌مه‌راق و بیرری میرامیسدا بووم هه‌ستم به‌هیچ
نه‌ده‌کرد.

ئه‌و به‌به‌رزنی تاشه‌به‌ردیکه‌وه له‌و تاریکیه‌دا وه‌ستابوو، سپی سپی
ده‌کرده‌وه. میرامیسه‌که‌م، سپیترین و جوانترین ئه‌سپی دنیا.

زۆر ترسناک ده‌بجیلاند و هه‌ستابووه سه‌ر پاشوو، ده‌یویست خۆی
ده‌رباز بکا. به‌لام پێنج سیخوپی په‌شپۆش به‌ده‌وریدا ئه‌لقه‌یان
به‌ستبوو، دووانیان توند لغاوه‌که‌یان گرتبوو.

میرامیسی به سته زمان وها دترسا، ئەم ترسهشی هیچ سەیر نەبوو، چونکە ئەو سیخوڕە پەشیۆشانه زۆر ناھەموار و ئێسکێتال بوون و بە دەنگێکی گری و ناھەمواریش لە گەڵ یەک دەدوان. من و یوم-یوم، ئەوەندە زاتمانکرد بە سکه خشه لێیان نزیک کەوتینەو، لە پشستی تاوتریکەو خۆمان مت کرد و گۆتمان لێ بوو، سیخوڕەکان، چییان دەوت.

یەکیکیان وتی: چاکترین شت ئەو یە، بیخەینە کەشتییە پەشەکەو و رێک بەسەر زەریاچەیی مردندا بەرێکەوین. یەکیکی دییان وتی: ئا، بەسەر زەریاچەیی مردندا یە کسەر بۆ لای سوارەکاتۆ.

ویستم هاواریان لێ بکەم، کە دەست لە ئەسپەکەم هەلگرن، بەلام ئەمەم نەکرد. ئەگەر سیخوڕەکان من بگرن، کێ دەچیتە شەری سوارەکاتۆ؟ ئاخ، بۆ دەبێ هەر من لە دژی سوارەکاتۆ بجەنگم؟ لەو کاتەدا کە لە پشستی گابەردەکەو خۆم مەلاس دابوو، زۆر پەشیمان بووم و خەم دایگرتم. بۆچی لای بابەشام نەمامەو، لەوێ کەس پاریەکی نەدەکەوت، ئەسپەکەم لێ زەوت بکا! گۆیم لە دەنگی بالێندە سێحرلێکراوەکان بوو، لەو دەرە بەسەر زەریاچەکەو، دەیانقیژاند، بەلام گۆیم نەدایە. هەر هیچ بایەخیکم پێ نەدان. بەس من ئەسپە یالزێرینەکەم دەست کەوتایەتەو، ئێتر خوای دەکرد ئەوان هەروا بە سێحرلێکراوی دەمانەو.

یەکیک لە سیخوڕەکان وتی: دەبێ کەسێ ئامدیوی سنوور بووبێ.

دهبی که سی سوارى ئەم نۆما سپییه بووی و سنووری بریپی.
دوژمن لەناوماندايه.

.باشتر، ئەگەر دوژمن که وتبیتە ناومانەوه، ئەوا گرتنى ئاسانتره.
بو سوارهکاتۆش ئاسانتره بیخاته ژیر پێلهقه و لەناوی بهریت.

که گویم لییان بوو، لەرز دایگرتم. من ئەو دوژمنه بووم که سنوورم
بەزاندبوو. من ئەو که سه بووم که دهبی سوارهکاتۆ بیخاته ژیر
پێلهقه و لەناوی بهریت. زۆرتر پەشیمان بوومهوه لهوهی که رووم
کردۆته ئیره. ئەوهنده غەریبی بابەشام کرد و ویستم بزانی ئاخۆ
نەویش وەها بیرى من دەکا و پەرۆشه بۆ حالم. خۆزگەم ئەوه بوو
ایره بووایه و یارمەتی بدامایه. خۆزگەم دەخواست بۆ تەنیا
نەزیکیش بۆ ببوین. ئەوساکه پێم دهگوت: من دەزانم، تۆ دەرتهوئ
هههه سوارهکاتۆدا بجهنگم، بهلام پیاوی چاک به، لیم که پێ با
دەسبەرداری ئەمه بيم. یارمەتیم بده که میرامیس بهتینهوه و ئەم
ناوه بهجی بهتین! تۆ بۆ خۆت دەزانی، من قەت پێشتر ئەسپی
مۆم نەبووه و زۆریشم خۆش دهوئ. ئەوهش دەزانی که قەت
باوکیشم نەبووه. ئەگەر بکهومه دەست سوارهکاتۆش ئیتر قەت لای
بو نابینمهوه. فریام کهوه با لیره دەر باز بيم! نامەوئ چیتەر لیره
مبینمهوه. دهمەوئ لای تۆ بيم. دهمەوئ به خۆم و میرامیسهوه
بهمهوه مالهوه بۆ دوورگهی سهوزەمیرگان.

هاتی له پشتی گابەر دهکهوه پالکهوتبووم و رێک لهو خهیاڵاتهدا
رووم، پێم وابوو که دهنگی بابەشام له گویمدا دەرنگیتهوه. ئەمه

ته نیا خه یالاتیک بوو هیچی تر، به لām به هر حال، پیم وابوو گویم
له دهنگیه تی.

ئهو وتی: میو، میوکه ی خوم.

له مه زیاتری نهوت. به لām تیگه یشم، که دهیویست من ئازا بم و له وی
پانه کشیم و وهک مندالیک، ته نانهت نه گهر میرامیسیشیان لی
سه ندیم، هاوار هاوار و گریانم بی. ئهی من سواره نه بووم. من
چیتر ئهو میویه نه بووم، که خه ریکی خانوچکه و ماقله دروستکردن
بوو له باخی گولاندا و ئهو منداله نه بووم که خه ریکی هه لگه پان و
داکه پانی کرده کانی دوورگهی سه وزه میترگان و شمشالیدان بوو.
من سوارچاک بووم، سوارچاکیک نهک له بیجمی سواره کاتو، به لکو
سوارچاکیکی ره سه ن. سوارچاکیش ده بی ئازا و به جهرگ بی و
نه گری.

چیتر نه گریام، نه گهرچی چاویشم لی بوو سیخوپره کان میرامیسیان
به زۆر دابووه بهر و به رهو زه ریاجه که ده یانبرد، تا خستیانه ناو
که شتییه کی گهره ی ره شه وه. نه گریام، نه گهرچی میرامیس وهک
ئهو ی دابیتیانه بهر قامچی ده یحیلاند و چه پوکانی بوو. نه گریام،
کاتی سیخوپره کان دهستیان دایه سه وله کان و له ره شه ئاوه که دا
گویم له دهنگی سه ولیدان بوو. تا ده هات دهنگیان کز و کزتر
ده هاته بهر گویم و دوا حيله و پر مه ی خه مناکی میرامیسیشم گوین
لی بوو، پیش ئهو ی به ته واوی ئاوا و ونبن، زۆر دوور له
زه ریاجه که وه ده هات. به لām من نه گریام. چونکه من سوارچاکیک
بووم.

نه گريام؟ با گريام و چوڼ ده لټم ټاوام كرد. ټا... ټا... له پشټي
 گابه رده كه وه خوم دابوو به زه ويدا و ته وټلم نابوو به نهرزه ره قه كه وه
 و به شټو هيك ده گريام، كه قهت له ژيانمدا وانه گريابوو.
 سوار چاكيك ده بټي پراستيش بلټي. له پراستيشدا وابوو، من گريام.
 بڼ ميراميس گريام. گريام و گريام، كاتيكش كه چاوه به وه فاكاني
 ميراميس ده هاتنه پيش چاوم، زوړتر ده گريام و بانگ و سه لام لي
 به رز ده بويه وه. ژنه جو لكه وتي، كه سه د نه سپه سپيه كان
 فرميسكي خوينيان بڼ جوانووه فريندراوه كه هله ده رشت. كي
 ده زاني، په ننگه گريانه كه ي منيش فرميسكي خوينين بووي بڼ
 ميراميس. كي ده زاني، چونكه نه وهنده تاريك بوو چاو چاوي
 به ده بيني. ميراميسه يالز ترينه كه م! فريندراوو و منيش پټم وابوو
 ١٤ هه ركيز به چاوي خوم ناييبنمه وه.

بوم-يوم دانه وييه وه و ده سټي خسته سر شانم.
 ١٥ هو وتي: ټيتر مه گري ميؤ، ټيمه پټويسته بچينه لاي ټاسنگه ره كه.
 ١٦ پټويستت به شمشيره كه ته.

١٧ ريانكي زوړم پټ مابوو، به لام په ستامه ناخم و كيم كرده وه.
 ١٨ نسكم كپ كرد و دوايي چووين بڼ نه وه ي به دواي ټاسنگه ره كه دا
 ١٩ گه پټين.

٢٠ هه او دارستانه مردووه كه دا برؤ، ټينؤ واي وت. به لام دارستانه
 ٢١ مردووه كه له كوټيه؟

٢٢ يوم-يومم وت: پټويسته پيش نه وه ي شهو دوايي بي،

ئاسنگەرەكە بدۆزىنەۋە. تارىكىيەكە لە سىخوڧەكانمان دەشارىتەۋە.
 پىتۈيىستە ھەر ئەمشەۋ بەناۋ دارستانە مردوۋەكەدا بەپەلە پىرۆين.
 بە سىكەخشە و چىنگەكپىڭ بەسەر تاشەبەرەكاندا گەراينەۋە بەرەۋ
 كوخەكەي ئىتتۆ. كوخەكە تارىك و كىشومات بوو، كەسىش چىدى
 تىايدا ھاۋار و دادى نەبوو. بەۋ شەۋە بەرەۋ پىتەشەۋە ملمان نا و
 رۆيشتىن، ئاخىرى گەيشتىنە دارستانە مردوۋەكە. ئەمە دارستانى
 بوو، با تىيدا ھەلى نەدەكرد، لەرە و خشەي گەلای درەختانى تىدا
 نەبوو، چونكە ھىچ گەلایەكى سەۋز و بچكۆلە بە درەختەكانەۋە

نهبون، تا لهره و خشه‌یان بی. له‌وی ته‌نیا بنه‌داری ره‌ش و مردوو
هه‌بوو، که چله‌کانیشیان وه‌ک خویان ره‌ق و ناشیرین و
وشکه‌لاتوو بوون.

کاتی به‌ناو داره‌کاندا ده‌رۆشتین، یوم-یوم وتی: ئەوا گه‌یشتینه
دارستانه‌ مردوو هه‌که.

من وتم: هه‌ر به‌ راستیش گه‌یشتینه‌ ناوی، به‌لام هه‌رگیز له‌و
باوه‌دا نیم لئی ده‌ر بچین.

چونکه‌ دارستانی بوو له‌وه‌ بوو پیاو تیدا ون بیی، له‌و دارستانانه
بوو که جاروبار مرقف خه‌ونی پتوه‌ ده‌بینیت، پیاو به‌ناویدا ده‌روا و
هه‌ر ده‌روا و قه‌تیش ریگه‌ی چوونه‌ده‌ره‌وه‌ نادۆزیته‌وه‌.

من و یوم-یوم ده‌ستی یه‌کترمان گرتبوو، که به‌ناو دارستانه
مردوو هه‌که‌دا ره‌ت ده‌بووین، خۆمان وه‌ها بچووک و ریلینبوو هاته
پیش چاو. داره‌ مردوو هه‌کانیش وه‌ها چر ئالابوونه‌ یه‌کدی، پیاو به‌
مال ده‌یتوانی به‌ناویاندا به‌ره‌وپیشه‌وه‌ بروا.

یوم-یوم وتی: ئەگه‌ر ئەم دارانه‌ش وه‌ها چر نه‌بووانه‌یه‌، ئەگه‌ر
باریکیه‌که‌ش وا ره‌ش و نووته‌ک نه‌بووایه‌ و ئیمه‌ش هێنده‌ بچووک و
نه‌نیا نه‌بووینایه‌!

ئیمه‌ هه‌ر رۆشتین و رۆشتین. جاروبار ده‌نگ له‌دووره‌وه‌ ده‌هاته
به‌ر بای گوتمان. ئەوه‌ سیخوره‌کان بوون، ئیمه‌ گوتمان لیان بوو.
ئێه‌ راستی کرد که پتی وتین، سیخوره‌کانی سواره‌کاتۆ له‌ هه‌موو
شوینی هه‌ن. سه‌رتاسه‌ری دارستانه‌ مردوو هه‌که‌ پر و سیخناخ بوو

لَیْیان. کاتیکیش من و یوم-یوم گویمان له دهنگیان بوو که
له دوروه دههات، له جیتی خۆمان سړی بووین و زاتی
هه ناسه دانیشمان نه بوو.

ئیمه رویشتین و رویشتین.

یوم-یوم وتی: دیاره شهوی دارستانه مردووه که زۆر درێژه، به لām
بیگومان ږتگای نه شکه وتی ئاسنگره که درێژتره.

یوم-یوم، پیت وایه دهیدوژینه وه... من سه ری قسه م دامه زرانده.
دوایی بیدهنگ بووم. نه متوانی ته نیا وشه یه که زیاتر له وه بلیم.
چونکه یه که ږیز سیخوړی ره شپۆش له ناو داره کانه وه به ره و پرومان
هاتن. هر ږیک رووه و لای ئیمه هاتن و من زانیم که حسابمان
ږوی و تیاچووین. یوم-یومیش بینینی و له حه ژمه تا توند توند
دهستی گرتم. هیشته ئیمه یان نه دیوو، به لām هه رنا و دهدهن
به سه رماندا و دوایی هه موو شتی دهچی به با. من ئیتر هه رگیز
هه لی نه وه م بق هه لناکه ویت بچم به گز سواره کاتوډا و هه ر سبه ی
شه ویش، ئینۆ گوئی له دوو بالنده ی تازه دهبی که به سه ر
زه ری اچه که دا دهفرن و دهقیزتن.

سیخوړه کان تا دههات نزیکتر ده بوونه وه، ئیمه ش له وتی
وه ستا بووین، چاوه ری بووین و توانای جووله مان نه ما بوو. به لām
له پر شتیکی سه یر رووی دا. بڼه دارتیکی پی ری په ش که له
نزیکه مان وه بوو خو ی کرده وه. من بینیم که کلۆره. پیتش نه وه ی به
خۆم بزانه چۆن و چی رووی دا، من و یوم-یوم پتکرا خۆمان

راستییه‌گی دارستانی ئه‌وه بوو تیایدا ون ببی.

ترنجانده کلۆری دارهکهوه، لهوێ دانیشتین، وهک دوو بیتچووه مهل،
 که واشه بهرهو ڕوویان بێ، دهلهرزین. ئیتر سیخوړهکان
 گه‌یشتبوونه بندهستمان و گوتمان لێیان بوو چییان دهوت:
 یه‌کیکیان وتی: گویم له یه‌کیک بوو له دارستانه مردووه‌که‌دا قسه‌ی
 دهکرد، ئه‌وه کتیه له دارستانه مردووه‌که‌دا قسه دهکا؟
 یه‌کیکی تر وتی: دوژمن له‌ناو‌ماندایه، ده‌بێ دوژمن بێ که له
 دارستانه مردووه‌که‌دا قسه دهکا.
 یه‌کیکی تریان وتی: ئه‌گه‌ر دوژمن له‌ناو دارستانه مردووه‌که‌دا بێ،
 ئه‌وا هه‌ر زوو ده‌یگرین. بگه‌ڕین، بگه‌ڕین هه‌موو لایه‌ک بیشکن!
 کوتمان لێ بوو، چۆن گه‌ڕان و نیتوان داره‌کانیان پشکنی. گوتمان

له تريه پي و ههنگاو هكانيان بوو، كه به نه سپايي و پيښكه له نزيكمانه وه دهياننا، ئيمه له وي دانيشتبووين و ههستمان كرد چهند بچووكين و دهترسين. گهړان... گهړان به لام ئيمه يان نه دوزيه وه. دهنگيان تا دهات له دوورتره وه دهبيسترا، دوايي بيدهنگي نه و ناوهي داگرت. داره كلوزه كه به فريامان كهوت و رزگاري كردين. بق داره كه رزگاري كردين، تينه گه يستم. پهنگه هه موو دارستانه مردووه كه رقي له سواره كاتو بي و بيه وي يارمه تي كه سي بدا كه هاتو ته شه پي. پهنگه نه و درمخته مردووه ش جاري له جاران دره ختيكي ساغ و ته پ و نه ونه مام بووي، كه كه لاي ورد و سهوزي زوري به لهره و لهره ي بووي، كه با ياري له نيو چله كانيدا كردي. دياره شه پ و به لاي سواره كاتو نه و دره ختانه ي وشك و زپ كردوه. من پيم وانيه، كه دار هيچ كاتي له كه سي خوش بي، كه كه لا سهوز و ورده كاني كوشتبي. پهنگه هر له بهر نه مه ش بي، نه و داره بيه وي يارمه تي كه سي بدا كه هاتي له دزي سواره كاتو بجهنگي.

كاتي كه له كلوري درمخته كه هاتينه دهره وه، من وتم: سوپاس، درمخته چا كه كه، سوپاس. به لام درمخته كه له وي بيدهنگ و مردو و هستا بوو، هيچ وه لامي به دايه وه.

ئيمه به ناو دارستانه مردووه كه دا هر روشتين. بم-يوم وتي: وا خهريكه شهبهق دها و هيشتا ئيمه نه شكه وتي ناسنگه كه مان نه دوزيه وه.

ئا، شەو دوايى ھات، بەلام كازيوە ۋەك ئەۋەي لاي خۆمان ديار و
 پرون نەبوو. كازيوە بۆر و بەربەيانىش ھېندە لېل بوو ھەر لە
 تاريكى دەچوو. من شەبەقى بەيانىانى لاي خۆمانم، لە دوررگەي
 سەوزەمىرگان، ھات بە بېردا، ئەو كاتانەي كە ئىمە بە سواری
 مىراميس دەپۆشتين و گيا نوقمى شەونم بوو، ھەر تەلە گياي
 بچكۆلە بوو دەبريسكايەۋە. ئا لەو كاتەدا دەپۆشتيم و بېرم لە
 مىراميس دەكردەۋە و ئاكام لە خۆم نەمايوو. بۆيە ھېچ سەرسام
 نەبووم و نەترسام، كە گويم لە ترپەي سمى ئەسپ بوو كە نزىك
 دەبوۋيەۋە. بېرم كەردەۋە: ئەۋە مىراميسە دى. يۈم-يۈم بەتۈندى
 قۆلى كرىم و چپاندى بە گوتمدا.

– گویت لیتە! سیخوړه‌كان به‌ناو دارستانه‌ مردووه‌كه‌دا
 دەسووړینه‌ۋە.

ئەوسا زانیم كە كار لە كار ترازاوە. ئیستە ئیتەر شتی نییە ئیمە
 بپاریژی. ھەرنا و سیخوړه‌ په‌شپۆشه‌كان به‌ناو داره‌كاندا ده‌گه‌نه
 به‌ره‌ۋە و دەمانبېن. به‌سواری ۋەك په‌شه‌با به‌پرتاو دین و خۆیان
 دادەنەویننەۋە و دەمانگرن و فریتمان دەدەنە سەر پشستی
 ئەسپه‌كانیان و به‌ره‌ۋه‌ لاکه‌ی سواره‌كاتۆمان دەدەنە به‌ر. منیش
 ھەرگیز ناتوانم لەگەلی به‌شە بېم. ھەر سبەي شەویش ئینۆ گویتی
 لە داد و بیتادی دوو بالندەي تازه‌ دەبی كە به‌سەر زه‌ریاچه‌كه‌ۋە
 دەفرن.

زانیم كە ھەموو شتی به‌ فیرو پۆی. ترپەي سمى ئەسپه‌كان تا

دههات نزيكتر ده‌بووه. به‌لام ئه‌وسا، شتيكي سه‌ير پرووي دا. له
 به‌رده‌مماندا ئه‌رزه‌كه قليشايه‌وه و بينيم كونيك له ئه‌رزه‌كه‌دايه، بي
 نه‌وه‌ي به خۆم بزانه‌م چۆن بوو، من و يوم-يوم له كونه‌كه‌دا خۆمان
 نالاندبووه يه‌ك و وه‌ك دوو به‌چه‌كه كه‌رويشك كه‌ پتيوي به‌ره‌و پروويان
 بي، ده‌له‌رزين.

ئه‌مه له دواچه‌كه‌دا بوو. گويمان له زرمه‌ي سمى ئه‌سپه‌كان بوو
 نزيكتر ده‌بووه. گويمان له سيخوره‌كان بوو به‌سه‌ر سه‌رمانه‌وه
 بوون. هه‌ر ريك به‌سه‌ر كونه‌كه‌دا به‌سواري رته‌ بوون. گويمان له
 تريه‌ي سمه‌كان بوو، گويمان له سمى قورسي ئه‌سپه‌كان بوو كه
 به‌سه‌ر باني كونه‌كه‌وه ناله‌ي ده‌هات. هه‌ندئ ورده‌گل به‌ريووه و
 كه‌وت به‌سه‌رماندا. له‌وي دانيشتبووين و هه‌ستمان ده‌كرد چه‌ند
 بچووكين و چه‌ندئ ده‌ترسين.

به‌لام ديسان كړ و كپ بوويه‌وه. هه‌نده كړ و كپ وه‌ك نه‌وه‌ي هه‌چ
 سيخوري له دارستانه‌ مردووكه‌دا نه‌بي. ماوه‌يه‌كي زۆر چاوهرئ
 بووين.

له‌دوايدا وتم: پيم وايه ئيستا ده‌توانين بچينه ده‌ره‌وه.
 به‌لام هه‌ر له‌گه‌ل ته‌واوبووني قسه‌كه‌مدا و گويمان له زرمه‌ي ناقلوي
 سمى ئه‌سپه‌كان بوويه‌وه. سيخوره‌كان گه‌رانه‌وه. جاريكي ديش
 سمكۆل و چه‌پۆكاني ئه‌سپه‌كان گه‌يشته‌وه سه‌رمان و گويمان له
 هاوار و قيژه‌ي سيخوره‌كان بوو. له ئه‌سپه‌كان دابه‌زين و له نزيكي
 كونه‌كه‌وه، له‌سه‌ر زه‌ويه‌كه، دانيشتن. له‌و درزه‌وه كه له كونه‌كه‌دا

بوو، چاومان لټيان بوو. ئه‌وه‌نده لټمانه‌وه نزيك بوون، ده‌مانتوانى ده‌ستيان بگه‌يه‌نينى. گوټشمان لى بوو چيان وت.

يه‌كټكيان وتى: - په‌يامى سواره‌كاتوټه ده‌بى دوژمن قوټ‌به‌ست بگرى و بگرى. ئه‌و دوژمنه‌ى كه به سوارى نو‌ما سپييه‌كه هاتووه، ده‌بى هر نه‌مشه‌و بگرى، ئه‌مه په‌يامى سواره‌كاتوټه.

يه‌كټكى دى وتى: دوژمن له‌ناوماندايه، بي‌گومان ده‌بى قوټ‌به‌ستى كه‌ين. بگريڼ، هه‌موو كون و قوژبنټك بگريڼ!

ئوان له‌نزيكمانه‌وه دانishtبوون و باسى ئه‌وه‌يان ده‌كرد كه چوڼ ده‌بى بمانگرن. په‌شپوش و ترسناك، له‌به‌ر شه‌به‌قى ئه‌و به‌يانپه لټل و تاريكه‌دا و، له‌ناو ئه‌و هه‌موو دره‌خته مردووانه‌دا كه ده‌وريان دابوون، دانishtبوون و ئه‌سپه په‌شه‌كانيشيان له‌و ناو‌ده‌دا له‌هه‌لپه‌ى له‌وه‌پري‌ندا بوون و سم‌كوټيان ده‌كرد و چه‌پوكانيان بوو به‌سه‌ر زه‌ويه‌كه‌دا.

سي‌خوړپټكيان وتى: بگريڼ، هه‌موو كون و قوژبنټك بپشكن! ئه‌و كونه چييه نه زه‌ويه‌كه‌دا؟

يه‌كټكى دى وتى: كونيكه له‌ ئه‌رزه‌كه‌دا، په‌نگه دوژمنه‌كه‌ى له‌ناو‌دا بى. بگريڼ، هه‌موو شوټنى بگريڼ!

يوم-يوم و من به‌توندى باوه‌شمان به‌يه‌كتردا كړدبوو. تيگه‌يشتم، كه ئيتر كار له‌ كار ترازووه.

يه‌كټك له‌ سي‌خوړپه‌كان وتى: به‌ په‌كه‌م تاقي ده‌كه‌مه‌وه، ئه‌كه‌ر دوژمنه‌كه‌مان له‌وئ بى، ئه‌وا ده‌يكه‌م به‌ سه‌رى په‌كه‌مه‌وه.

بینیمان پمیکي رهش له درزه که وه هاته ژورده وه. چه ندی توانیمان نه وهنده به ره و ژیر و بنه وه بوینه وه. به لام پمه کهش درژ بوو، سهره تیزه که ی نزیکتر و نزیکتر بوویه وه. چه قی و چه قی، به لام بهر نیمه نه که وت. بهر دیواری کونه که که وت که که وت بووه نیوان من و یوم-یومه وه و بهر نیمه نه که وت.

— بگه رین، کون و قوژبنی دارستانه مردووه که بگه رین. سیخوره کان له جی خویانه وه وتیان. په یامی سواره کاتویه، ده بی دوژمن بگیری. به لام نه و لیره نییه. بگه رین هه موو شوینی بگه رین! سیخوره کان خویان هه لدايه سهر پستی نه سپه ره شه کانیان و غاریان دا.

نه جاتمان بوو. کونه که نیمه ی رزگار کرد و، منیش به خوم ده وت له بهر چی. بلتی له بهر نه وه بی که ته نانه ت خاک و خولی نه و ناو هس رقیان له سواره کاتو بی و به دل بیانه وی یارمه تی نه و که سه بدن که ده چیته شه ری سواره کاتو؟ په نگه رڼگاری گژوگیایه کی نه رم و سه وز له و خاک و خوله دا پوایی. گیاه که که بهر به یانیا ن به ناو نگ ته پ بووی. بیگومان نه وه نه کریسی و به دکاری سواره کاتویه که گژوگیای نه و ناو هی وشک کردووه و له ناوی بردووه. من پیم وانییه، که زه وییه که له که سیک خوش بی، که گژوگیای نه رم و سه وزی سهر نه وی کوشته بی، که سهروه ختی له وی پوایی. ههر له بهر نه وه شه نه و که سه ی پاراست که هاتووه و دهیه وی له گه ل سواره کاتو دا بجه نگی.

کاتیک که پښتین، وتم: سوپاس، نهی خاک و خولی میهره‌بان، سوپاس. به‌لام زه‌ویه‌که وه‌لامی نه‌بوو. له جیتی خۆیدا به بیده‌نگی ږاکشابوو و کونه‌کش له جیتی خۆی نه‌مابوو.

ئیمه پښتین و پښتین، تا گه‌یشینه سهری نه‌وسهری دارستانه مردووه‌که. شاخ و تاویر له به‌رده‌مماندا قووت بوونه‌وه. ئیتر ته‌واو بئی هیوا بووم. نه‌وانه ږکه‌شاخ و تاویره‌کانی ده‌وری زه‌ریاچه مردووه‌که بوون که ئیمه بویان گه‌ږابووینه‌وه. هه‌ردوو کمان، من و یوم-یوم، ته‌واو بئی هیوا بووین. هیچ به‌سهر هیچ‌وه نه‌ما. ئیمه هه‌رگیز ئاسنگه‌ره‌که نادۆزینه‌وه. یه‌ک شه‌وی ږتک به دارستانه مردووه‌که‌دا ږتمان کرد و ئیستاش راست و ږه‌وان گه‌یشتووینه‌ته‌وه نه‌و شوینه‌ی لی‌وه‌ی ده‌ستمان پتکرد. کوخه‌که‌ی ئینۆ له‌و ناوه‌دا نه‌وه‌نده بچووک و بوړ و بینموود ده‌ینواند. خۆی دابووه پال زناړه‌که بۆ نه‌وه‌ی دانه‌ږمئ. نه‌وه زناړتکی به‌رزی ږه‌شی قه‌ترانی بوو که کوخه‌که خۆی له‌پالدا ږاگرتبوو.

یوم-یوم وتی: دیاره نه‌مه ږه‌شترین چیای دنیا‌یه.

– ږه‌شترین چیای دنیا – ئا، ده که‌واته کونی ئاسنگه‌ره‌که لی‌ره‌دایه! قوولترین کون له ږه‌شترین چیادا، ئینۆ ئا‌وای پی وتین.

سهری قسه‌م دامه‌زراند: ئای، یوم-یوم، ده‌ی با بزانی...

به‌لام ئیتر بیده‌نگ بووم و زانیم که ئیتر کار له کار تراز‌اوه. چونکه له دارستانه مردووه‌که‌وه قه‌تاره‌یه‌کی درټر له سی‌خوړه ږه‌شپۆشه‌کان به شال‌او به‌ره‌و ږوومان ده‌هات. هه‌ندیکیان به

راکردن، هندیکیان به سواری ئهسپه ره شهکانیان، هه مووشیان
 ریک به رهو ئیمه دههاتن. نهوان ئیمهیان بینو بوو، به دهنگه
 گر هکانیان هاواریان دهکرد و به بهرزی دهیانقیژاند:
 - دژمن له ناوماندایه. ئهوه تا له وێیه. بیگرن! بیگرن! په یامی
 سواره کاتویه که دهبی دژمن قۆلبهست بکری و بگیرئ.
 من و یوم-یوم له وێ وهستا بووین، پشتمان نابوو به قهه پالی
 چیا که وه و دهمانبینی سیخوړه کان تا دههات له ئیمه نزیکتر

ده‌بوونه‌وه. ئا، كار له كار ترازو و منیش قهت ناتوانم له دژی
 سواره‌كاتۆ بجه‌نگم. ئه‌وه‌نده دلم ته‌نگ بوو، هه‌ر مه‌پرسه. وستم
 خۆم بدهم به زه‌وییه‌كه‌دا و بگرم. هه‌ر له سبه‌ی شه‌و دره‌نگتر نییه
 ئینۆ گوێی له بالنده‌یه‌ك ده‌بی كه به‌سه‌ر زه‌ریاچه‌كه‌دا ده‌فری،
 بالنده‌یه‌ك كه له هه‌موویان به‌رزتر و خه‌مناكتر داد و بێداد ده‌كا.
 ئینۆش له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌كه‌یدا ده‌وه‌ستی و له‌به‌رخۆیه‌وه ده‌لی:
 - ئه‌وه میرمیۆیه له‌و ده‌ره ده‌فری.

قوولترین ئەشکهوت له رهشترین چيادا

به لām شتيکی سهير پووی دا . ئەو قه دپاله ی ئيمه پالمان پتوه دابوو ،
کرايه وه و پيش نه وه ی بزانه چي پووی دا ، من و يوم-يوم له ناو
چياکه دا وه ستابووين و ، وهک دوو به رخۆله کاتي گورگ به رهو
پوویان بێ ، له رز گرتبووينی .

هیچ پتويست نه بوو ئەوهنده بترسين . ئيمه له ناو چياکه دا بووين و
سيخوړه کانیش له وديوه وه ، دهروازه ی قه دپاله کهش هاتبووه وه یهک .
ليږه قهت نه يانده توانی زه فرمان پي به رن . به لām گوتمان لي بوو
چۆن له وديوه وه شيتگير بووبوون و شالويان دههينا .

– بگه رين ، هه موو کون و قوژبنیک بگه رين . دوژمن له ناوماندا بوو ،
به لām ئيسته ونه . هه موو شويني بگه رين !

من وتم : ئا ، ئا بگه رين ، به لām هه رگيز ليږه ناماندۆزنه وه .

من و يوم-يوم ئەوهنده دلخۆش بووين ، پر به دل له ناو چياکه دا
قاقامان ليده دا . به لām هه ر که ميراميسم هات به خه يالدا ئيتر
چيدي پي نه که نيم .

دوايی سهيري دهوړوبه ري خویمان کرد . له ئەشکه و تيکی گه وړه دا
بووين . تاريک بوو ، به لām زۆر نا . روژشنايه کی کزی لي بوو ، مړوف
نه يده زانی له کوپوه دي . له ئەشکه وته که وه چهند ريگايه کی تاريک
به رهو ناوه وه ی چياکه ده بوونه وه .

له قوولترین ئەشکهوتی پەشتەڕین چایدا ئاسنگەرەکه دەژی، ئێنژ
وای پێ و تەبووین. پەنگە یەکی لەو پارەووە تاریکانه بەرەو لای
ئاسنگەرەکه بپروا، بەلام کامیان؟

ئیمە ئەمەمان نەدەزانی، دەبوایە پێگە یەکی دووردیژ بپەڕین پێش
ئەوێ بیدۆزینەو.

یوم-یوم وتی: ئا، بە هەر حال، ئێستە ئیمە هاتووینەتە ناو
پەشتەڕین چیاو.

من وتم: راست دەکەوێ هاتووین، بەلام باوهرم نییه هەرگیز سەری
لێ بەرینه دەرەو.

راستی یەکهشی لەو چایانە بوو مرقفی تێدا وێڵ ببی، چایەک که
جاروبار پیاو خەونی پێو دەبینی. پیاو هەر دەرپا و دەرپا، پێچە
تاریکەکانی دەپێژی و ناتوانی لێ قوتاربویی و بچیتە دەرەو.

من و یوم-یوم دەستی یەکمان گرت و، بەناو چیاکەدا پۆشتین،
خۆمان هێندە بچووک و پێتێکەردوو دەهاتە پێش چاو، ئەو
پێگایەش که بۆ ئەشکهوتە قوولەکه دەپۆشت، برانەوێ نەبوو.

یوم-یوم وتی: ئەگەر ئەم چایەش وا وەحشەتەناک نەبوایە، ئەگەر
کۆلان و پێچەکانیشی وا تاریک و نووتەک نەبوونایە و ئیمەش
هێندە بچووک و تەنیا نەبوونایە.

پۆشتین و پۆشتین. پێگاگان لێک جیا دەبوونەو. بە گشت لایەکاندا
لقیان لێ دەبووێ. تۆپێکی تەواو لە پێچکەو تاریک لەناو ئەو
چیاوەدا بوو. جاروبار ئەو کەمە پۆشنایە نەختێک بەهێزتر دەبوو.

پیاو دهیتوانی یهک دوو مه‌تریک بهر پتی خوی ببینی، به‌لام جار‌جاریش هتنده تاریک بوو چاو چاوی نه‌ده‌بینی. هه‌ندی جار کۆلانه‌که نه‌وه‌نده نه‌وی بوو، که پیاو نه‌یده‌توانی به‌رزه‌بالا پیتیدا بر‌وا و ناچار بوو خوی بچه‌مینتیه‌وه، جاروباریش بنمیچه‌که‌ی هتنده‌ی بنمیچی که‌نیسه‌یه‌ک به‌رز بوو. قه‌دپاله‌کان به‌ ئاو ته‌ر بوو بوون، سارد بوو و، ئیم‌ه‌ش بق‌ئوه‌ی له‌سه‌رماندا نه‌ته‌زین له‌ره‌نجیه‌کانمان له‌خۆمانه‌وه‌ پتچابوو.

بوم-یوم وتی: ره‌نگه‌ قه‌ت نه‌ ریگای چوونه‌ده‌ره‌وه‌ و نه‌ ئاسنگه‌ره‌که نه‌دۆزینه‌وه‌.

برسیمان بوو و، تۆزئ له‌و نانه‌مان خوارد که سکی برسی تیر ده‌کا. هه‌ر تۆزیکمان خوارد، چونکه‌ نه‌مانده‌زانی تا چه‌ندی ده‌بی به‌شمان بکا.

به‌ده‌م رتوه‌ ده‌مانخوارد. هه‌ر که‌ نانه‌که‌ له‌ قورگم چووه‌ خواره‌وه‌، گه‌بشتینه‌ شوئنی، له‌وتدا ریگا که‌ ده‌بوو به‌ سیرتیانیک.

ئاو به‌ قه‌دپاله‌که‌دا ده‌هاته‌ خوارئ و، منیش تینووم بوو. وه‌ستام و اه‌ ئاوه‌که‌م خواره‌وه‌. ئاوئیکی زۆر خۆش نه‌بوو، به‌لام ناچاری بوو اه‌وه‌ زیاتری لئ نه‌بوو. دوا ئاو‌خواردنه‌وه‌که‌ لام کرده‌وه‌ به‌ لای بوم-یومدا. به‌لام یوم-یوم له‌وئ نه‌ما بوو. دیار نه‌بوو. ره‌نگه‌ ئه‌و ئاگای له‌وه‌ نه‌بووبی که‌ من بق‌ ئاو‌خواردنه‌وه‌ وه‌ستابووم و وایزابینی هه‌ر به‌دوا یه‌وه‌م و هه‌روا ملی یه‌کیک له‌ ریگاکانی گرتبی.

هه‌پشدا هیچ نه‌ترسام. لای سیرتیانه‌که‌دا وه‌ستام و ویستم بزاتم

یوم-یوم ملی کام پتگایانی گرتووه. پتی تی نه دهچوو هینده دور
که وتبیتته وه، منیش ده متوانی هاواری لی بکه م.

تا هیزم تیا بوو هاوارم کرد: -یوم-یوم له کوئی. به لام هاواره که م
وهک چیه که به ئاسته م ده بیسترا. نازانم، ئه مه چ جوړه چیا به کی
سهیر بوو، تاشه به رده کان دهنگی هاواره که ی منیان کپ کرد و وهک
چیه چپ هاته بهر کوئی و چیه چیه که یش له ناو چیا که دا ئاوازه ی
ده دایه وه.

- یوم-یوم له کوئی، له پیچه تاریکه کاندایه ده هات، یوم-یوم له
کوئی... یوم-یوم له کوئی؟

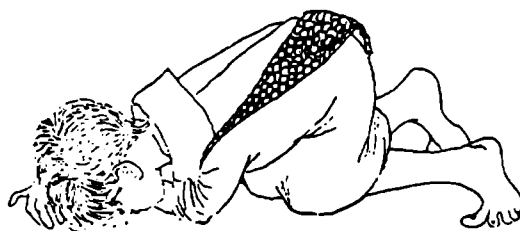
ئەوسا كە زۆر ترسام! ھەولمدا بەرزتر بقىزىنىم، بەلام لە چياكەدا ھەر ھەك چىپەچىپ دەھاتە بەر گويى. نەمتوانى باوهر بكام، كە ئەو دەنگى خۆمە كە بەر گويىم دەكەوت، بەلكو ھى يەككى تەر. يەككى كە دوور لە من و لە شوپىنىكى ترى ناو چياكەدا دانىشتبوو و كالتەى پى دەكرىم.

– يوم-يوم لەكوپى... يوم-يوم لەكوپى... يوم-يوم لەكوپى، ھەك چىپەك بەر گويى دەكەوت.

ئاي كە ترسام! بەپەلە خۆم كرد بە كۆلانەكەى لاي چەپدا و يەك دوو قەلەمبازم دا، بە يەك دوو قەلەمبازىش بەرھو سىرتىيانەكە گەرامەو ھە و خۆم كرد بە كۆلانەكەى دەستى راستدا، بەلام ديسانەو ھە گەرامەو ھە و رىنگاي ناوھەراستم گرتە بەر. يوم-يوم، تو مى كام رىنگات گرتوھ؟ زاتم نەكرد لەو ھە زياتر ھاوار بكام، چونكە چىپەچىكە لە ھەموو شتىكى تر ناخۆشتر بوو. بەلام پىم وابوو كە يوم-يوم دەبوو بزائى كە من چەند غەرىبىم دەكرد و لە ھۆلى ئەو ھەدا بووم كە بگەرتەو ھە بۆ لام.

رىنگاكە ديسانەو ھە چەند لىقكى لى دەبوو ھەو، بە ھەموو لايەكدا، رىنگاي تازە و تارىكى لى دەبوو ھەو و منىش لەو ناو ھەدا رامدەكرد و نەملولا دەگەرام. ھەولمدا نەگريم، چونكە من سوارە بووم، بەلام ئا لەو كاتەدا تواناي ئەو ھە نەبوو چىتر سوارەيەك بم. بىرم لە يوم-يوم كردهو، كە بە لايەكى تردا پاي دەكرد و رىنگايەكى ترى گرتبوو بەر و خەمبار بوو و ھاواري لە من دەكرد، ئەوسا خۆم دا بەسەر ئەو

زناره رهق و تهقانه‌دا و تیر تیر گریام، به‌قه‌ده‌ئه‌وجاره‌ی که
 سیخوره‌کان میرامیسیان برد. ئیتر من نه میرامیس و نه یوم-یوم
 بوو. هر به یه‌کجاری ته‌نیا بووم. له‌وئ لئی که‌وتبووم و ده‌گریام و
 په‌شیمان بووم له‌وه‌ی که‌هاتبوومه‌ ئیره، تیشنه‌ده‌گه‌یشتم که‌ چۆن
 باب‌ه‌شام ویستبووی من ئه‌و ریت‌گایه‌ بگرمه‌ به‌ر و بجمه‌ شه‌ری
 سواره‌کاتۆ. حه‌زم ده‌کرد باب‌ه‌شام له‌وئ بووایه‌ و یتیم بووتایه‌:
 - ده‌بینی چه‌ند ته‌نیا ماومه‌ته‌وه. یوم-یوم دیار نه‌ماوه‌ و، خوشت
 ده‌زانی دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ بیتنکا برام، ئه‌و باشت‌ترین هاو‌پتمه‌ و ئیسته
 یوم-یومیشم له‌ده‌ست‌چوو. من هر به یه‌کجاری ته‌نیا
 که‌وتوومه‌ته‌وه، ئه‌وه‌ش هر له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تۆ ده‌ته‌وئ له‌ گه‌ل
 سواره‌کاتۆدا بجه‌نگم.

پښم و ابوو يه که مجاره هه ست بکه م بابيه شام زؤر له سهر هه ق نه بئ،
 که ويستويه تی من ئه م پښگا پر له مه ترسييه بگره بهر. به لام کاتي
 له وئ پراکشابووم و ده گريام ئاوا بيرم ده کرده وه، کتومت وه که ئه وه
 و ابوو که دهنگی بابيه شام ببیستم. ده زانم که ئه مه ته نيا خه يالاتيک
 بوو هيچی تر، به لام پيشم و ابوو که به راستی گويم لئی بوو
 دهیوت:

— ميؤ، ميؤ که ی من.

هر ئه وهنده و هيچی تر. به لام وا هاته بهر گويم که مه بهستی ئه وه
 بيت، که پتيويست ناکات من ئاوا نيگه ران بم. منيش بيرم کرده وه،
 که هر چوئيک بي پهنکه يوم—يوم بدؤزمه وه.

له جتي خؤم راست بوومه وه، له و کاته دا شتي له گيرفانم که وته
 خواره وه. ئه وه، ئه و شمشاله دارينه بوو که نووننو و بؤ مني
 تاشيبوو. شمشاله دارينه که م ئه وه ی که له بارکه و بنه که ی
 دورگه ی سه وزه ميترگان له گه ل ئه وانی تر دا ليم دها.

بيرم کرده وه، ئه گه ر به شمشاله که م ئاوازيک بژه نم. ئه و ئاوازه
 کؤنه ی که نووننو فيتری کردبووين. ئه وم هاته وه ياد که من و
 يوم—يوم چيمان به يه کتر وتبوو: ئه گه ر جاري له جاران له يه ک
 ونبووين ده بئ ئه و ئاوازه کؤنه لي بدهين.

شمشاله که م نا به ليومه وه. به لام به هزار حال ويرا م فووی پيا
 بکه م. ئه وهنده ده ترسام له وه ی، که ديسانه وه دهنگيکی مردووی
 ناخوشي لي بيت، وه کو دهنگی قيژه و هاواره کانم. به لام بيرم

کرده وه هه رچی شتی بّی، ده بّی هه ر هه ولّیک بدهم و دهستم کرد به
ژهنندی ئاوازه که.

ئای، چ ئاوازیکی ره وان بوو! ئه وهنده ساف و پروون و دلگیر بوو،
له وئ له ناو ئه و چیا تاریکه دا، ته نانه ت له وهی دوورگی ه
سه وزه میترگانی ش خوشتی ده هاته بهر گوئی.

هه موو ئاوازه کهم لیدا و دواپی گویم گرت. له جێیه کی دوور دووره وه
دهنگی ئاوازی که وهک وه لامدانه وهی من هاته بهر گویم. زۆر به نزمی،
به لام زانیم که ئه وه یوم-یوم بوو وه لامی دامه وه. هه رگیز ئه وهنده
دلّم خوشت نه بووه.

له سه ر شمشال لیدان بهرده وام بووم، هه ر چهنده زۆر دلشاد بووم
به لام نه شمه ده توانی له خوشیا نه گریم، بهم به زمه وه به ناو چیا که دا
ده رویستم و شمشالّم ده ژهند و تۆزه تۆزه ش ده گریام. ته نیا تۆزی
گریام، له کاتی که دا به ریگه وه ده مژهند و شوین ئاوازی شمشاله که ی
یوم-یوم که وتبووم. جاروبار دهنگه که له نزیکه وه ده هات و، منیش
هه ولّم ده دا به ره و ئه و لایه برۆم که دهنگه که ی لێوه ده هات. تا
ده هات نزیکتر و نزیکتر ده بووه وه. تا ده هات پروونتر و بهرتر گویم
له و ئاوازه کۆنه ده بوو که له شمشالّیکی تره وه، نهک له وهی
خۆمه وه، ده هات. هه ر هیندهم زانی و له پریکا له کۆلانه تاریکه که دا
یوم-یوم له بهرده ممما قوت بووه وه. هاوپی به وه فا و دلّسوژم
یوم-یوم! دهستم بق درێژ کرد و دهستی کم تێوه دا. دهستم خسته
سه ر شانی. ده مو یست بزانی که هه ر به راستی یوم-یوم خۆیه تی.

هه‌رواش وابوو. هاوړی دلس‌ۆزه‌که‌ی خۆم بوو له‌به‌رده‌مدا
راوه‌ستا‌یوو.

بوم-یوم وتی: ئه‌گه‌ر بیت و جاریکی تر نوونوو بی‌بینمه‌وه، پر به دل
سو‌پاسی ده‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و شمشالانه‌ی بۆ دروست کردین.
- منیش هه‌روه‌ها.

به‌لام دوا‌یی هات به‌ بیرما که ئیمه هه‌رگیز جاریکی دی نوونوو
ما‌بینینه‌وه.

له‌یوم-یومم پرسى: یوم-یوم ئیسته به کام رێگا‌دا برۆین؟
بوم-یوم وتی: گرنگ نییه به کام رێگا‌یاندا ده‌رۆین، گرنگ ئه‌وه‌یه
هه‌که‌وه بین و له‌یه‌کتر جیا نه‌بینه‌وه.

منیش هه‌ر بیرم لای ئه‌وه‌ بوو. رۆش‌تین و رۆش‌تین، هه‌ستیش‌مان
ده‌کرد که چیت‌ر هیت‌ده بچکۆله و رێل‌یون‌بوو نین. چونکه به‌یه‌که‌وه
رو‌ین و شمشالمان لای ده‌دا. ئه‌و ئاوازه کۆنه ئه‌وه‌نده رو‌ون و
شیرین بوو، هیت‌ده دل‌گیر له‌ چیا ره‌شه‌که‌دا ده‌نگی ده‌دا‌یه‌وه، وه‌ک
ئه‌وه وابوو که دلمان با‌ته‌وه و یارمه‌تیمان بدات که ئازا بین.

ره‌گا‌که به‌ره‌و خوار ده‌بووه‌وه. به‌ره‌و خوار و خوارتر. ئه‌و رووناکی‌یه
ئه‌وه‌ی که ناو چیا‌که‌ی بۆ رۆشن ده‌کردینه‌وه، تو‌زی به‌هیت‌زتر بوو.
هه‌ر‌بوو که ئه‌وه تیشکی ئاگر بوو. گری ئاگر‌ی بوو که ناو چیا
هه‌ر‌ه‌که‌ی رو‌ون ده‌کرده‌وه، چونکه پرته‌پرتی بوو، هه‌ندێ جار
هه‌ر‌بوو، هه‌ندێ جاریش زیاده‌بوو.

ده‌هات له‌ ئاگره‌که نزیک‌تر ده‌بووینه‌وه، له‌ کاتی‌که‌دا که به‌ده‌م

ریتگاوه شمشالەکانمان لێدەدا. کاتیکیش پێمان نایە ناوئەو
ئەشکەوتەووە کە ئاسنگەرە کە کاری تێدا دەکرد، هەر ئاوازه
کۆنە کەمان دەژەند.

ئێمە ئەو کاتە گەیشتبووینە ئاسنگەرخانە کە. لەوێ ئاگریکی بەتین
دەسووتا. دەزگایەکی گەورەشی لێ بوو، لەپاڵ دەزگاکەشدا پیاویک
وەستابوو. ئەو بەخۆوەترین و تیکسەراوترین پیاویک بوو کە من
تا ئەو کاتە دیتبێتم. قزێکی پر و سووری هەبوو، پێشیشی هەر
سوور بوو. هەموو گیانی دووکەل پەشی کردبوو، دەست و مەچەکی
ئەوێندە پەشبوون کە من تا ئەو کاتە قەت دەست و مەچەکی وا
پەشم نەدیابوو. برۆکانیشی زۆر ئەستوور و پر بوون، کاتی کە
چووینە ژوورەووە لە جێی خۆی پراوەستا و، برۆ ئەستوورەکانی لە
جێی خۆیان بەرز بوونەووە و، بە سەرسوورمانەووە چاوی تێ برین،
سەیری کردین و وتی:

– ئەو کێیە لە چیاکە ی مندا شمشال دەژەنێ؟ کێیە ئەوێ لە
چیاکە ی مندا شمشال لێ دەدا؟

یوم-یوم وتی: سوارچاکیک بە خۆی و هاوڕێگاکیەووە
سوارچاکیکی خەلکی ولاتی دوور. ئەو میر میۆیە لە چیاکە ی تێدا
شمشال دەژەنێ.

ئەوسا ئاسنگەرە کە هاتە پێشەووە لێم. پەنجە ی شایەتمانی کە،
دووکەل پەش پەش بووبوو، هێنا بە تەوژمدا و تەواو سەر،
سوورما بوو.

ناسنگهرمه وتی: ئه وه کتیه له چیاکهی مندا شمشال دهژهنی!

وتی: ناوچه و انت چه ند پږشنه، نیگات چه ند گشه و چه ند خوش له
چیاکه ی مندا شمشال دژهنی!

من وتم: هاتووم بږ نه وهی داوای شمشیریکت لی بکه م، ئینق
ناردوومی.

ئاسنگه رکه وتی: شمشیرت بږ چیه.

وتم: دهمه وی بجمه شه ری سواره کاتډ.

هر نه مسم له دم دهرچوو، ئاسنگه ری تاین، نه ریه کی هینده
ترسناکی لیوه هات، که هرگیز له که سم نه بیستبوو.

به شیتویه ک قیزاندی که هه موو چیاکه دهنکی دایه وه. -
سواره کاتډ! با بمری سواره کاتډ!

جوره گرمه یه ک بوو له هه وره تریشقه دهچوو، له پیچ و کولانه
تاریکه کانی چیاکه دا ناله ی ده هات و دهنکی ددایه وه. کاتیک
ئاسنگه رکه هاواری کرد، هاواره کی وهک نه وهی من نه بووه نووزه،
نا، هاواره کی نه وه له هه وره گرمه دهچوو، ناله ی ده هات و له نیوان
زنار و قهدی چیاکه دا دهنکی ددایه وه.

ئاسنگه رکه له جیتی خوئی وه ستابوو، دهسته قه به و ره شه کانی
نووقاندبوو و، پریشکی ئاگره کهش دهیدا له پروخساری که له
پقاندا رهش داگه رابوو.

دهیقیزاند و دهیقیزاند: با بمری سواره کاتډ.

پریشکی ئاگره که دهشیدا له ریزه شمشیریکتی تیژ که به دیواری
ماله که یه وه هه لواسر ابوون. بریسک و هووریان بوو، ترسیان

دەخستە دلەو، وەستام تا سەیریان بکەم، ئەوسا ئاسنگەرەکه
وازی لە ھاوار و نەرنەنە ھینا و ھاتە پێشەو بەق لای من.

وتی: شمشێرەکانم دەبینی، شمشێرە تیزەکانم دەبینی، ئەمانەم
ھەموو بۆ سوارەکاتۆ دروست کردوو، بۆ خۆشم ئاسنگەری
سوارەکاتۆم.

پرسیم: ئەگەر ئاسنگەری ئەوی، ئەی بۆچی ھاوار دەکەیت "با بمرئ
سوارەکاتۆ"؟

بە شێوەیەک مستی خۆی گوشتی ئێسکەکانی سەر دەستی سپی
ھەلگەپان.

وتی: چونکە کەس نییە بەقەد ئاسنگەرەکە سوارەکاتۆ پقی لە
سوارەکاتۆ ببیتەو.

تا ئەو کاتەش ئەو کۆت و زنجیرە پۆلایینەم نەدیوو، کە سەرێکی بە
قاجیەو بەسترا بوو، سەرەکە تریشی بەقەد تاشی چیاکەو
بەسترا بوو، کاتی بەناو مالهەیدا دەڕۆشت، زرم و ھوپی ئەو
ناوێ پڕ دەکرد.

لێم پرسى: - بۆچی بەقەد چیاکەو کۆتکراوی، بۆ کۆت و
زنجیرەکە ناخەیتە سەر ئاگرەکە و داخی ناکەیت، تا دواى
بتوانیت لەسەر دەزگاگەت بەچەکۆش پارچە پارچە بکەیت؟

ئاسنگەرەکە وتی: سوارەکاتۆ لێرە منى کۆت و زنجیر کردوو، ھیچ
ناگریکیش کار لە زنجیرەکانى سوارەکاتۆ ناکات و ھیچ پیکیکش
کار لە زنجیرەکانى ئەو ناکا و نایشکێنێ. پەقە زنجیرەکانى
سوارەکاتۆ ھەروا بەناسانى ناپسێن.

لیم پرسی: بۆ دهبی تۆ کۆتی پق و قینی ئەوت له پێدا بۆ؟
وتی: چونکه من ئەو کهسهه که شمشیر دروست دهکهه، ئەو
شمشیره دروست دهکهه که خه لکی چاک و بێگوناھانی پێ
دهکوژێ. هه له بهر ئەوه شه سواره کاتۆ به زامنترین کۆت و
زنجیری خۆی منی لێره بهستۆتهوه. ئەو بۆ شمشیرهکانی من
کاری مهیسهه نابێ.

ئاسنگه ره که به شێوهیه که سهیری دهکردم، چاوهکانی ئاگریان لێ
دهباری.

— من لهه کونه دام و شمشیر بۆ سواره کاتۆ دروست دهکهه. شهو و
رۆژ خه ریکی شمشیر دروستکردم بۆی. سواره کاتۆ ئەمه دهزانی،
به لām شتیک ههیه که نایزانی ئەویش ئا ئەمهیه.

ئاسنگه ره که خۆی به رهو تاریکترین سووچی ماله که کیش کرد و له
کونێکی شاخه که دا شمشیریکی ده رهینا. شمشیره که وهک
بلیسهی ئاگر له دهستیدا ده بریسکایه وه.

— به درێژایی ههزاران ههزار سال له ههولی دروستکردنی
شمشیرێکدا بووم که ئاوهزای بهرد له تکردنی هه بۆ، به لām تا
ئه مشه وه موو هه ولێکم به خه سار ده چوو و، تا بۆ ئاخه جار،
ئه مشه وه، سه ری گرت.

شمشیره که ی بهرز کرده وه و به یه ک لێدان قلیشێکی گه و ره ی کرده
دیواری چیا که و له بهر خۆیه وه وتی: ئای شمشیره کهه، شمشیره
کلپه داره کهه. ئەو شمشیره ی که ده توانی بهرد له ت بکات!

دەمخستە دلەو، وەستام تا سەیریان بکەم، ئەوسا ئاسنگەرەکه
وازی لە ھاوار و نەرنەرنی هینا و ھاتە پێشەو، بۆ لای من.

وتی: شمشیرەکانم دەبینی، شمشیرە تیزەکانم دەبینی، ئەمانەم
ھەموو بۆ سوارەکاتۆ دروست کردوو، بۆ خۆشم ئاسنگەری
سوارەکاتۆم.

پرسیم: ئەگەر ئاسنگەری ئەوی، ئەی بۆچی ھاوار دەکەیت "با بمری
سوارەکاتۆ"؟

بە شتێوەیەکی مستی خۆی گوشتی ئێسکەکانی سەر دەستی سپی
ھەلگەیان.

وتی: چونکە کەس نییە بەقەد ئاسنگەرەکەیی سوارەکاتۆ پرقی لە
سوارەکاتۆ ببێتەو.

تا ئەو کاتەش ئەو کۆت و زنجیرە پۆلایینەم نەدیوو، کە سەرێکی بە
قاجیەو بەسترا بوو، سەرەکەیی تریشی بە قەد تاشی چیاکەو
بەسترا بوو، کاتی بەناو مالهەیدا دەڕۆشت، زرم و ھوری ئەو
ناوەی پێ دەکرد.

لێم پرسى: - بۆچی بە قەد چیاکەو کۆتکراوی، بۆ کۆت و
زنجیرەکەت ناخەیتە سەر ئاگرەکە و داخی ناکەیت، تا دوایی
بتوانیت لەسەر دەزگا کەت بە چەکۆش پارچە پارچە بکەیت؟

ئاسنگەرەکە وتی: سوارەکاتۆ لێرە منی کۆت و زنجیر کردوو، ھیچ
ناگریکیش کار لە زنجیرەکانی سوارەکاتۆ ناکات و ھیچ پیکتیش
کار لە زنجیرەکانی ئەو ناکا و نایشکێنێ. پقە زنجیرەکانی
سوارەکاتۆ ھەروا بە ئاسانی ناپستێن.

لیم پرسى: بۆ دەبىي تۆكۆتى پىق و قىنى ئوت له پىدا بى؟
 وتى: چونكه من ئەو كەسەم كه شمشىر دروست دەكەم، ئەو
 شمشىرە دروست دەكەم كه خەلكى چاك و بىگوناهانى پى
 دەكوژى. ھەر لەبەر ئەو ھەشە سوارەكاتۆ بە زامەنترىن كۆت و
 زنجىرى خۆى منى لىرە بەستۆتەو. ئەو بى شمشىرەكانى من
 كارى مەيسەر نابى.
 ئاسنگەرەكە بە شىوھەك سەبرى دەكردم، چاوەكانى ئاگرىان لى
 دەبارى.

– من لەم كۆنەدام و شمشىر بۆ سوارەكاتۆ دروست دەكەم. شەو و
 پۆژ خەرىكى شمشىردروستكردنم بۆى. سوارەكاتۆ ئەمە دەزانى،
 بەلام شتىك ھەيەكە نايزانى ئەویش ئا ئەمەيە.
 ئاسنگەرەكە خۆى بەرەو تارىكتىن سووچى مالاكە كىش كرد و لە
 كۆنكى شاخەكەدا شمشىرىكى دەرھىنا. شمشىرەكە ھەك
 بلىسەى ئاگر لە دەستىدا دەبرىسكايەو.

– بە درىژايى ھەزاران ھەزار سال لە ھەولى دروستكردنى
 شمشىرىكدا بووم كە ئاوەزاي بەرد لەتكدنى ھەبى، بەلام تا
 ئەمشەو ھەموو ھەولتكم بە خەسار دەچوو و، تا بۆ ئاخىر جار،
 ئەمشەو، سەرى گرت.

شمشىرەكەى بەرز كردهو و بەيەك لىدان قلىشىكى كەورەى كرده
 دىوارى چياكە و لەبەر خۆيەو وتى: ئاى شمشىرەكەم، شمشىرە
 كلىپەدارەكەم. ئەو شمشىرەى كە دەتوانى بەرد لەت بكات!

لېم پرسى: تۆشمشیرتکت بۆچییه، که بتوانی بهرد لهت بکات.
ناسنگه ره که وتی: ههر ئیستا بۆت دهرده که وئ. ئهم شمشیره بۆ
کیانی چاک و بیتاوانان دروست نه کراوه. ئهم شمشیره لیره دا له
جاوه پروانی سواره کاتودایه. سواره کاتوش دلیکی هیه له بهرد، تۆ
بۆ خۆشت ئهمه دهزانم، وانسه؟

وتم: نه، من زۆر کم دهرباره‌ی سواره‌کاتو ده‌زانم، هەر ئه‌وه‌نده ده‌زانم هاتووم بچم به‌گزی‌دا و شه‌ری له‌گه‌ڵ بکه‌م.

ناسنگه‌ره‌که‌ وتی: ئه‌و دایکی په‌قی وه‌ک به‌رد و چنگێکی پۆلایینی هه‌هه‌.

وتم: جنگیکی یولایین!

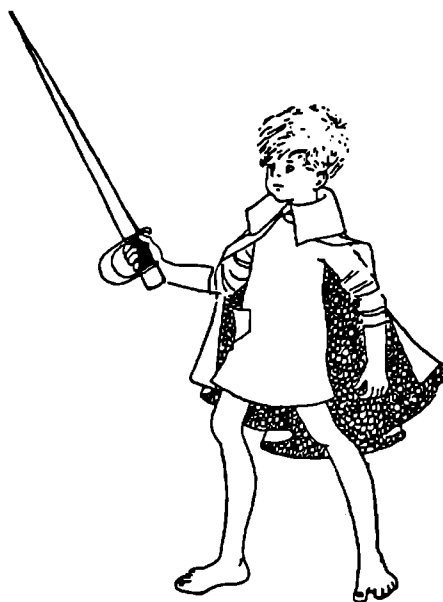
ناسنگەرکه وتی: ئه‌ی نازانی، ده‌ستی راستی سواره‌کاتۆ په‌پویه و له‌ جنگه‌یدا جنگتکی بۆلایینی هه‌یه‌.

لیم یرسی: چی به چنگه یۆلایینه که ی دهکات؟

- سنگی خه لکی پئی شەق دەکات و دلیان دەر دەر دهنئی، به مشتیک و هەر ئه وهندهت زانی دلەکه دەر هاتوو. دواى ئه وه دلیکی به ردین له جیى دادهئی. ئه وای بریار داوه، هه موو ئه وانه ی لیوه ی نزیکن دهی دلیان له به رد بخت.

که نه مهم بیست، موچرکه یه ک به له شمد ا هات. تا ده هات زیاتریش
تاسه و ئاره زووی یه گز احوون و شه ری سواره کاتۆم ده کرد.

ناسنگه ره که له تهنیشتمه وه وهستابوو. دهسته به دووکل
ره شه لگه راوه کانی به شمشیره که دا هیتا. بێگومان ئه وه
به نرخترین شتتک بوو که هه بیوو.

داوام لیکرد: شمشیره که تم بدهری که بهرد لهت دهکات،
شمشیره که تم بدهری، تا بتوانم له گه ل سواره کاتوډا بجهنگم.
ئاسنگه ره که پاما و تاوړکی زور به بیدهنگی وهستا و سهیری کردم.
پاشان وتی: ها ئه وه شمشیره که تم، ها ئه وه شمشیره کلپه داره که تم.
ئهمه ش ته نیا هر له بهر ئه وهی ته ویتل هینده روژن و نیگات هینده
گه شه و هینده خوشیش له چیا که مدا شمشالت لی دها.

شمشیرە کلپەدارەکی دایە دەستم، وەک ئەو وەبوو ئاگریکی لێو
دەرجی و سەرتاپای لەشم داگری، ئەمەش ئەوەندە تر بەهیزی
کردم.

دوایی ئاسنگەرەکی بەرەو قەدی چیاکی ڕۆیشت و دەلاقەییەکی
گەورەیی کردووە. هەستم کرد بایەکی ساردی سەهۆلین هورووژی
هینایە ژووری و گویم لە دەنگی هاژەیی شەپۆلی زەریا بوو.
ئاسنگەرەکی وتی: سوارەکاتۆ زۆر شت دەزانێ، بەلام ئەو نازانی
کە من چیاکەم کون کردووە و دەلاقەییەکم کردۆتە زیندانەکم.
چەندین ساڵ خەریکی هەلکۆلین بووم، تا کونی بکەمە دیواری
زیندانەکم.

لە کونەکی چوووە پێشەو و سەیری دەرەوێم کرد، زەریاچە
مردووێکم بینی کە ڕووە و قەلاکەیی سوارەکاتۆ هەلکشابوو.
دیشان شەو داهاتبوو، قەلاکەش لەو ناوەدا، هەرەکی دواجار کە
دیبوو، ڕەش و تاریک پاکشابوو. هەر عەینەن دواجاریش یەکیک لە
بەنجەرەکانی وەک چاویکی بەد بەسەر ئاوی زەریاچە مردووکیوە
دەسووتا.

یوم-یوم هات و لەتەنیشتمەو وەستا، ئێمە قڕوقەپ لەوێدا
راوەستابووین و بیرمان لەو دەرەو، کە هاکا شەرەکی بقیوێ.
ئاسنگەرەکی لەپشتمانەو وەستابوو و، گویم لە دەنگی بوو،
لەبەر خۆیەو دەبوو:

- هیندەیی نەماو، هیندەیی نەماو دواشەپی سوارەکاتۆ بقیوێ.
هیندەیی نەماو.

چنگی پۆلایین

هه‌وری ئاسمانی سه‌ر زه‌ریاچه‌که تاریک بوو، هه‌واش پری بوو له
قاووقیزی بالنده سیحرلیکراوه‌کان. له‌و دهره، شه‌پۆله‌کان
په‌شه‌که‌فیان ده‌چه‌راند، ئه‌و شه‌پۆله هه‌لچووانه‌ی، که ده‌بوایه
به‌له‌مه‌که‌مان به‌سه‌ر زه‌ریاچه‌ی مردوودا هه‌ل بگرن و، په‌نگه‌فریتی
بدن و بیده‌ن به‌زناری ژێر قه‌لاکه‌ی سواره‌کاتۆدا و له‌تله‌تی بکه‌ن.
شمشیرسازه‌که له‌ده‌م ئه‌شکه‌وته‌که‌یدا وه‌ستابوو، سه‌یری
خواره‌وه‌ی ده‌کرد، له‌و حه‌له‌دا که من خه‌ریکی کردنه‌وه‌ی په‌تی
به‌له‌مه‌که‌ بووم، که‌وا له‌که‌نداویکی ناو چیاکه‌دا له‌نگه‌ری گرتبوو،
که له‌نیوان تاوێره به‌رزه‌کاندا شارابۆه.

شمشیرسازه‌که وتی: سواره‌کاتۆ زۆر شت ده‌زانئ، به‌لام به‌وه
نازانئ که زه‌ریاچه‌ی مردوو زمانه‌یه‌کی لئ بۆته‌وه و تا ژێر چیاکه‌ی
من کیشمانه‌ی داوه، هه‌یچیش له‌مه‌ر که‌نداوه نه‌یتنییه‌که‌م و
له‌نگه‌ره‌که‌ی ژێر ئه‌شکه‌وته‌که‌ نازانئ.

من لێم پرسی: تۆ به‌له‌مت بۆ چیه‌، که ناتوانی بیاژۆی.

– ده‌توانم بیاژۆم، شمشیرسازه‌که وتی، له‌ ئه‌شکه‌وته‌که‌ دیمه
دهره‌وه، کۆت و زنجیره‌که‌م چه‌ندئ بر بکا رای ده‌کیشم، ئه‌و کاته
ده‌توانم سئ به‌قه‌د درێژی به‌له‌مه‌که‌ له‌که‌نداوه نه‌یتنییه‌که‌مدا سه‌ول
لئ بده‌م.

له دهرگای ئه شکه وه ته که دا، که وره و رهش، لهو حه نه ی به سهر
 له نگره که دا ده روانی، راوه ستابوو. ئه وهنده تاریک بوو من به حال
 ئوم دی، به لام گویم لی بوو، به چ قاقایه کی بهرز و سهیر پی
 ده که نی. ههر له وه ده چوو، که نه زانی پیاو چون پی ده که نی. وتی:
 سواره کاتق زور شت ده زانی، به لام شتیکی دیش هیه که نایزانی،
 نهو نازانی ئه مشه و باری به له مه که م به سهر زه ریایه ی مردوودا
 چیه.

من وتم: شتیکی تریش هیه، که تو نایزانی، تو نازانی ئاخو
 جاریکی دی به له مه که ت ده بینیته وه. ئه مشه و په نگه بکه و یته بنی
 زه ریایه که وه. بيشکه ئاسا، شه پوله کان ده یبه ن و ده یه یتن له بنی
 بنه وه ی زه ریایه ی مردوودا، لهو بيشکه یه شدا یوم-یوم و من
 نووستوین. ئه ی ئه و وه خته تو ده لئی چی؟

شمشیر سازه که هه ناسه یه کی قوولی هه لکیتشا.
 نهو کاته من ته نیا ده لیم: باش بنوو، میرمیو! خهوی خیرت بی لهو
 بيشکه یه دا که شه پوله کان را یده ژهن!

دهستم کرده سهو لئیدان و چیتیر شمشیر سازه که م نه دی. له تاریکیدا
 ون بوو، به لام هاواری ده کرد به دواماندا، پیش ئه وه ی ئیمه لهو
 به ندره ته سه کی نیوان که نداوی نه یینی شمشیر سازه که و
 زه ریایه ی مردوو ده رچین. گویم لی بوو به دهنگی نزم بانگی کردین.
 - ناگاداری خوت به، میرمیو، هاواری کرد. هوشیار به، که
 چنگیکی پۆلایین ده بین، ئه گهر یه کسه ر دهست نه وه شینی، ئیتیر
 نه وه حسابت پۆیشته وه.

ميرميؤ له ناوچوو، زناری چياکانی ئه و ده ورويشته دهيانچپاند.

میرمیق له ناوچوو، میرمیق له ناوچوو. زناری چیاکان له و دهوور به ره دهیانچپاند، نه وهنده خه مهاوهر بوو. به لام وهختی بیر به وه وه خه ریککردنم نه بوو، چونکه هر ئه و ساته شه پۆله دره کانی زه ریاجه ی مردوو هوو رووشیان هینایه سهر به له مه که مان و باز ره قه یان پی به ست و له چیا ی شمشیر سازه که یان دوور خسته وه. نیمه به سهر هاژو هووژی قوولاییه که وه ده مانئاژا. له وشکایی زۆر دوور که وتبووینه وه. یوم-یوم و من، هه ستمان کرد چهند بچووکین و چهند ده ترسین.

یوم-یوم وتی: ئه کهر به له مه که شمان هینده کچکه نه بووایه، ئه کهر زه ریاجه که هینده قوول و شه پۆله کان هینده به هیز نه بوونایه، نیمه ش هینده بچووک و ته نیا نه بوونایه!

ئای، ئه و شه پۆلانه ی ده ریاجه ی مردوو چهند به هیز بوون! هه رگیز شه پۆلی وا به هیزم نه دیوو. شالوویان بۆ هیناین، پیماندا هه لپرژان و فرییان داینه ناو که رووی شه پۆله تازه و توورپه کانی تره وه. ئاسان نه بوو هه ولی سه وللیدان بده ی. من و یوم-یوم هه ردوو که مان سه وله که مان گرتبوو، شه پۆلیکی در به هاوار هات و سه ولتیکی له ده ست به رداینه خواره وه. شه پۆلیکی که فچه رینی دیش هات و سه وله که ی تریشی لی فریداین، دواتر چهند شه پۆلیکی به هاژه و گپ و فری سارد هاتن و به به رزی ده وری نیمه و به له که مانیان گرت و دابوویانینه ناو، به له میش وه که خۆمان بچووک و لاواز و بێنموود بوو.

یوم-یوم وتی: ئیټمه ئیتر بئی سهولین، هاكا زانیت به له میشمان
نهما. كاتئ شه پۆله كان هه لیده گرن و دهیده ن به زنا ره كانی
سواره كاتۆدا و هه لاهه لای ده كن. ئیتر چ پتو یستییه كمان به به له م
نابئ.

له هه موو لایه كه وه بالنده سیحر لیكرا وه كان به شه قه یی بال هاتن.
ئه لقه یان دا به ده ورمندا و قیژه و داد و بیتدا دیان بوو. ئه وهنده به
نزمی و نزیکى ده فزین ده متوانی چاوه بریسكه داره خه مناكه
بالنده ییه كانیان له تاریکییه كه دا ببینم.

– ئه رئ تق برا كه ی نوونوو نیت، له یه كێكیانم پرسى.

– خوشكه بچكۆله كه ی یریت، له یه كێكی تریانم پرسى.

به لām ئه وان به چاوه بریسكه داره خه مناكه بالنده ییه كانیان
سه یریان كردم، هاواریان بوو له دهس خه م و په ژاره.

هه رچه نده به له مه كه مان بئ سه ول و له ژیر دهس ده رچوو بوو، به لām
رێك و راست به ره و قه لآكه ی سواره كاتۆ چووین. شه پۆله كان به ره و
ئه وێیان بردین، ویستیان بمانده ن به قه د زنا ره كاندا و تێكمان
بشكێتن و له بهر پتئ سواره كاتۆدا بمزین.

زیاتر له و زنا ره ترسناكه و له و قه لآ رهش و له و چاوه پیسه پروانیوه
نزیك ده بووینه وه و شه پۆله كان خێراتر و به هیتر ده بوون.

یوم-یوم وتی: ئیسته، هه ر ئیسته تیا ده چین میۆ.

شتێكی سه یر پرووی دا. عهینه ن له وه ختێكدا ئیمه به ته مای مردن
بووین، شه پۆله كان دا مردنه وه و هیور بوونه وه و له جووله كه وتن.

به هيتواشی و نه رمی به له مه که مانیان به ته نیشتی کچه
ترسناکه که دا برد به ره و زناره رهش و گرنجگرچه که ی ژیر قه لاکه ی
سواره کاتو.

بۆچی له پێشدا شه پۆله کان و هه به توندی خرۆشان و دواپی
هتوربوونه وه، تێ نه گه یستم. پهنگه ئهوانیش په قیان له سواره کاتو
بووبی و زۆر چه زیان کردبی یارمه تی ئه و که سانه بدهن که هاتوون
له دژی بجهنگن. پهنگه زه ریچه ی مردووش، جاران زه ریچه یه کی
شین و دلشادی نیوان زناره ئه مینه کان بووبی. زه ریچه یه کی
بجووکی وا که له پۆزانی هاویندا تیشکی هه تاو کردبیتی به ئاوینه
بۆ خۆی، له وێ شه پۆله بچکۆله دلنه رمه کان یارییان له گه ل به ردی
چیاکان کردبی، قاقای مندالان به سه ر ئاوه که دا فریبی، نه که وهک
داد و بێدادی ئیستای بالنده سیحرلیکراوه کان. دیاره بۆیه
شه پۆله کان ئاوا هاژه و هاواریان بوو به ده ورماندا و دیوارێکی
که فچه رتینان له نیتوانی ئیمه و ئه و چاوه پیسه پوانیوه ی قه لاکه دا
به رز کردبۆوه.

من وتم: سوپاس ئه ی زه ریچه ی میهره بان، سوپاس ئه ی هه موو
شه پۆله به هیزه کان!

به لام هیچ شه پۆلی لی نه ما بوو. ئاوه که ئارام و کشومات و رهش
پاکشابوو، وه لامی نه دایه وه.

به سه ر سه رمانه وه، به و به رزاییه وه، له و ماهه تووش و سه خته دا
قه لاکه ی سواره کاتو شانی دادابوو. ئیمه ئیتر له که ناره که ی لای

ئەودا بووین. ئەوەندە لێوێ نزیك بووین، كە هەرگیز پێشتر وا نەبووین، ئەمشەویش شەوی شەپ بوو. من لە خۆم دەپرسم، ئایا ئەوان زانیویانە، ئەوانەى ئێرە كە هەزاران هەزار سālە چاوەڕوانن. من دەپرسم، ئاخۆ ئەوان زانیویانە، كە لەم شەویدا دەبێ شەپەكە بقیوێ و ئەوان منیان بەبیردا هاتوو. ئەى بابەشام بیری لای من بوو؟ من هیوادارم وابێ، من زانیم، كە ئەو وای كردوو. من دەزانم، كە لە شونێكى چەپەك و دووردا بەتەنیا دانیشتوو و بیری لای منە، خەمبارە و لەبەرخۆیەو دەچیئێ: - میق، میقەى من! دەستم دایە شمشێرەكەم، دەتوت ئاگر لەناو دەستمدایە. ئەو شەپێكى ئەوەندە ترسناك بوو كە من دەبوایە بیکەم، ئێتر ئۆقرەشم لەبەر برابوو چیتەر چاوەڕێی بكەم. من تاسووق بووم بە سوارەكاتۆ بگەم، تەنانت ئەگەر مەرگیشمی پێو بێ. ئێتر دەبوو شەپەكە ببێ، تەنانت ئەگەر كۆتاییەكەشى ئەو بێ سەرى مێوى تێدا بچێ.

یوم-یوم وتی: میق، برسیمە.

ئەوێ پێمان مابوو لە نانی سکی برسی تێرکەر هێنامە دەرەو، لەپال ئەو بەردەى ژێر قەلاکەى سوارەكاتۆدا خواردمان. هەستمان كرد تێر و پێ و بەهێز و تەنانت دلخۆشیش بووین، كە ئێمە ئەوێمان خوارد، بەلام ئەو دوا كوتەنانمان بوو، نەشماندەزانى كەى جاریكى تر نانمان دەست دەكەوێ بیخوین.

- ئێستە پێویستە ئێمە بەرەو ژوور بە زناڕەكەدا هەلزنێن، من بە

یوم-یومم وت، ئەمە تەنیا حالەتیکە پیتی بگەینە قەلاکەیی
سوارەکاتق.

یوم-یوم وتی: ئەمە قسەیی لەسەر نییە.
دەستمان کرد بە ھەلزان بە قەد چیاکەدا، کە زۆر بەرز و سەخت و
تووش بوو.

یوم-یوم وتی: ئەگەر ئەم تاشە ھێندە تووش نەبووایە، ئەگەر
شەوێکەشی ھێندە تاریک نەبووایە و ئیمەش ھێندە بچووک و تەنیا
نەبووینایە.

ھەلزان و ھەلزانین. ئەوەندە بە ھێواشی بۆمان دەچوو سەر،
ئەوەندە ناپرەحەت بووین. بە دەست و قاچ خۆمان قایم دەکرد، بە
شوێن چال و تۆقلەبەرددا دەگەڕاین، خۆمان گیر دەکرد و
ھەلەلەزانین. ھەندێ جار ئەوەندە دەترسام، وام ھەست دەکرد کە
نێتر تەواو، ئێستا دەکەومە خوارەو و، ھەموو شتێ بە فیرق دەپروا.
بەلام لە دواچرکەدا شتێکم دەدیەو خۆمی پێو قایم بکەم. لەو
دەچوو تاشەکە خۆی شتێ بخاتە ژێر پێمەو، لەکاتی کەدا لەو دەبوو
بەربیمەو. رەنگە تەنانت ئەو تاشە سەختەش رقی لە سوارەکاتق
بێ و حەز بکا یارمەتی ئەو کەسە بدا، کە ھاتوو لە دژی بجەنگی.
زۆر بە بەرزییەو، بەسەر ئاوەکەو قەلاکەیی سوارەکاتق دەپروانی،
نیمەش دەبووایە بۆ بەرزایی ھەلزانین، تا بگەینە شوورەیی قەلاکە،
کە بە بەرزترین شوێنی تاشەکەو بوو.

- ھا ئێستە تۆزیکێ تر، دەگەینە سەرەو، چپاندم بە گوێی

یوم-یوممدا، هر خیرا به سهر شووره که دا هه لده زنیین و دوایی...
ئوساکه من گویم له دهنگه دهنگ بوو. سیخوره کان بوون، به و شه وه
له گه ل یه کتر دهوان. دوو سیخوړی ره شپوش بوون به سهر
شووره که وه.

— بگهړین، هه موو شوینن بگهړین، په یامی سواره کاتویه، که
پتویسته دوژمن بگیرئ. فرمانی سواره کاتویه، ده بی ئو دوژمنه ی
به سواری نوما سپیبه که هاتوو بگیرئ. ئه شکه وتی چیاکان، ناو
داری دارستانه کان، ئاو و هه واش بگهړین، نزیك و دوور، هه موو
شوینن بگهړین!

یه کیکی دی وتی: نزیك بگهړین، نزیك بگهړین، ئیمه ئه وانه یین که
نزیك ده گهړین، رهنگه دوژمن له نیو ئیمه دا بی. رهنگه به شه
بیه وئ سهر که وخته سهر شووره ی قه لاکه، هه موو شوینن بگهړین!
دل و هخته بوو له لیدان بوه ستی، که بینیم مه شخه لیکي هه لکرد.
ئه گهر شه وقی مه شخه له که ی به ره و خواری شووره که بگردایه ته وه،
له وانه بوو ئیمه ببینئ. گهر ئیمه شی بدیایه ئه و به فه ترات
ده چووین. ئه و دهیتوانی ږمه درتزه که یمان یه کجار تیسره وینئ و
به س بوو. ئیتر پتویستی به وه نه ده بوو به دوا ی ئه و دوژمنه دا بگهړین
که به نوما سپیبه که هاتوو. له کاتی به ربوونه وه ماندا بۆ زه ریاجه ی
مردو سووکه هاواریک ده بیسترا و ئیمه ئاوه و ئاو ده چووین و به
هه میسه ونده بووین.

— بگهړین، هه موو شوینن بگهړین، یه کیک له سیخوره کان وتی.

زناری قەد قەلەكە بدەرە بەر تیشکی مەشخەلەكەت، پەنگە دوژمن
ئىستە بە چنگەكړې بەرەو ئېرە بى، ھەموو شوپننى بگەرېن!
ئەوھيان كە مەشخەلەكەى بە دەستەوہ بوو، خۆى بەسەر شوورەكەدا
نووشتاندىبۆوہ، تیشكەكە دەيدا لە زنارى شاخەكە، ئىمە خۆمان
بەيەكەوہ نووساندىبوو، دەتوت دوو مشكى چاو بە پشیلە كەوتووين.
تیشكى مەشخەلەكەش تا دەھات نزىكتەر دەبۆوہ، شوورەكەى
درېژتر دەگرتەوہ و زیاتر خۆى نزىك دەكردەوہ.

یوم-یوم چپاندی: ھەر ئىستە، ئای مېو، ھەمووى بە با چوو!
بەلام شتىكى سەیر پرووى دا. لە زەریاچەكەوہ پۆلى مەل بە شەقەى
بال ھاتن. ھەموو بالندە سىحرلىكراوہكان بە ھازەى بالیانەوہ
ھاتنە بەرەوہ. يەككىيان رېك خۆى دا بە مەشخەلەكەدا و لە دەست
سىخوړەكەى بەردايە خوارەوہ. ئىمە بلآچەى گرېكمان دى بە
ھەوادا بەرەو خوار و قوولایى كشا. كاتى مەشخەلەكە كوزايەوہ و
لە زەریاچەكەدا نوقم بوو، گويمان لە نرکەيەك بوو. ئەو بالندەيەى
پزگارى كردين، سووتا. بە بالە سووتاوہكانییەوہ لە شەپۆلەكانى
زەریاچەى مردوودا نقوم بوو.

ئیمە ھێندە پەژارەى بالندەكە دایگرتین.

- سوپاس، بالندە بچكۆلە گوناخەكە، من چپاندم، ھەر چەندە
دەشمزانى، كە بالندەكە ئىتر توانای ئەوہى نەماوہ نە گویتى لەوہ و
نە لە ھیچى تر بىت.

دەموىست بۆ بالندەكە بگريم، بەلام ناچاربووم ئاكام لە

سیخوړه‌کان بڼی. هیشتا سهرنه‌که وتووینه ته سهر شووره‌که و مه‌ترسییه‌کی زوړیش چاوه‌پیمان ده‌کا.

سیخوړه‌کان هینده‌ پ‌قیان له‌و بالنده‌یه هه‌ستا بوو. نه‌وان هر به‌سهر سهرمانه‌وه به‌سهر شووره‌که‌وه ن‌زیک وه‌ستا بوون. ده‌متوانی سهره‌ ره‌ش و نا‌قو‌لاکانیان ببینم و گویم له‌ دهن‌گه نا‌هه‌مواره‌کانیان بڼی، کاتی له‌گه‌ل یه‌ک خه‌ریکی چپ و هووړ و قسه‌ و قسه‌لوک بوون. نه‌وان وتیان: بگه‌رین، هه‌موو شوینن‌ی بگه‌رین، په‌نگه‌ د‌وژمن دووړ که‌وتبیته‌وه، په‌نگه‌ له‌ شوینن‌یکی تره‌وه، به‌ قه‌د زنا‌ره‌که‌دا، هه‌لزن‌ی. هه‌موو شوینن‌ی بگه‌رین!

نه‌وان هه‌نگاو‌یک کشانه‌ د‌واوه و له‌ لایه‌کی دیه‌وه چاو‌دی‌رییان ده‌کرد.

من چپان‌دم به‌ گوئی یوم-یوم‌دا: نیسته، هه‌ر نیسته! سهر‌که‌وتینه‌ سهر شووره‌که، هه‌ر سهر‌یش‌که‌وتینه‌ سهر‌ی، خیرا پامان‌کرده‌ تاریکیه‌که‌ی قه‌لاکه‌ی سواره‌کاتووه و خو‌مان نووسان‌د به‌ دیواره‌ ره‌شه‌که‌وه. بڼی دهن‌گ و مت‌ه‌ق وه‌ستاین، زوړیش ترساین له‌وه‌ی سیخوړه‌کان بمان‌د‌وژنه‌وه.

یوم-یوم‌ چپان‌دی: چو‌ن پیاو ده‌توان‌ی خو‌ی بکا به‌ قه‌لاکه‌ی سواره‌کاتو‌دا، چو‌ن پیاو ده‌گاته‌ ناو په‌شترین قه‌لای دنیا؟

هه‌ر نه‌مه‌ی له‌ زار دهر‌چوو، دهر‌وازه‌یه‌ک بووه‌ دیواره‌که. زوړ به‌ بیدهن‌گی دهر‌وازه‌یه‌کی ره‌ش له‌ته‌نیش‌تمان‌ه‌وه خو‌ی کرده‌وه. سووسه‌ی دهن‌گ‌یک چیه‌ نه‌ده‌بیسترا. نه‌و بیدهن‌گیه‌ نه‌وه‌نده‌

هه‌ستمان کرد که قهت پی‌شتر هینده بچووک و ترساو نه‌بووین.

ناخۆش و به سام بوو، له ههچى تر نه دهچوو. ههر ههچ نه بووايه،
دهروازهكه له كاتى كردنه وهدا جيرهيهكى لټوه بهاتايه! نهگهر هينده
نزم نه بووايه دهنگى، نه وهنده ترسناك نه ده بوو. به لام نه مه نتمترينى
هه موو دهروازهكان بوو.

له گه‌ل يوم-يومدا دهستى يه كمان گرت و خۆمان كرد به قه‌لاكه‌ى
سواره كاتۆدا. هه‌ستمان به بچووكى خۆمان كرد و پيشتريش قه‌ت
وا نه ترسا بووين.

تاريكويهك نه بوو كه له مه بچى، چ ساردويهكى سه‌هۆلينه له مه
ساردتر بى، ههچ بېدهنگيه كيش ههركيز وهك نه مه‌ى قه‌لاكه‌ى
سواره كاتۆ نا هه‌موار نه بووه، له ده‌رگا كه وه پتپيلكه‌يهكى باريكى لار
و پتچى تاريك به‌روه سه‌روه هه بوو. نه وه به‌رزترين و تاريكترين
پتپيلكانه‌يهك بوو من دييتيم.

يوم-يوم چپاندى: نهگهر تاريكويهكه‌ش هينده ترسناك نه بووايه و
سواره كاتۆش هينده درنده و ئيمه‌ش نه وهنده بچووك و ته‌نيا
نه بووينايه!

شمشيرهكه‌م توند گرت و له گه‌ل يوم-يومدا، من له پيشه‌وه و نه
به‌دوامدا، به پتدزكه به پتپيلكانه‌كاندا سه‌ركه‌وتين.

جاروبار له‌خه‌وندا چوومه‌ته خانووى تاريكى واوه كه نه‌مديوه
خانووى نه‌ديتووى تاريكى ترسناك، كه ژوورى ره‌شى تيدا بووه و
خپ ده‌رگاي له‌سه‌ر داخستووم و به‌ندى كردووم، به شيوه‌يهك،
نه‌متوانيوه هه‌ناسه بدهم، هه‌روه‌ها ناو‌فه‌رشه‌كه‌ى بۆشايى ره‌شى

خوی کردو ته وه بۆ ئه وهی تیی بکهوم، یا پتپیلکانه یه که داویه تی بهیه کهدا بۆ ئه وهی هه لدیریم، به لام هیچ خانویه کی نیو خه ون هینده ی قه لاکه ی سواره کاتۆ ترسناک نه بووه.

به پتپیلکه بهرز و لار و پتچپتچکه دا رویشتین و نه شمانده زانی دوا ی ته و او بوونی چی هه یه.

یوم-یوم له دوامه وه چپاندی: میق، ده ترسم. لام کرده وه به لایدا بۆ ئه وهی دهستی بگرم. هه ر ئه و کاته ونبوو. بلتی له ناو دیواره کهدا ونبووی، بی ئه وهی پتی بزاتم. به ته نیا له پتپیلکه کهدا مامه وه، هه زار جار ته نیاتر له و جاره ی که له چای شمشیر سازه کهدا لیک دا براین، هه زار جار ته نیاتر له هه ر جاریکی پتشیوتر. ئه و منده خه م دا یگرتم، زاتی هاوار کردنم نه بوو، به لام دهسته له رزیه کانه م برد بۆ سه ر ئه و دیواره ی، که یوم-یومی لیه ونبوو. من گریام، چپاندم: یوم-یوم تق له کوئی؟ یوم-یوم کورپ ده بگه ریره وه!

به لام دیواره که سارد و ره ق بوو له ژیر ده ستمدا. هیچ درزیکی تیدا نه بوو که یوم-یومی لیه بته ده ری و هه موو شتیکیش وه ک پتشتی کر و بیده نگ بوو. یوم-یومیش هیچ وه لامی نه بوو، کاتی من گریام و چپاندم، هه موو شتی بی ده نگ بوو.

کاتی وستم دیسان به سه ر پتپیلکه کاندای سه رکه ومه وه، که سیک له دنیا دا نه بوو ئه و منده ی من ته نیا بی. هه نگاو ئی نه بوو هینده ی ئه وانه ی من قورس هه لبه یترینه وه. به حال ده متوانی پتم بهرز بکه مه وه، پتپیلکه کانیش ئه و منده بهرز و زۆر بوون.

به خيالمداهات، بهر دهمه خوارهوه و همموی به فیرو دهر و ا.

ئەوئەندە زۆر بوون... بەلام دواپلەيشيان ھەبوو. نەشمزانی کە ئەمە دوايینیانە و ئیتر تەواو دەبێ. پیاو لەتاریکیدا بەسەر قادرمەدا دەروا نازانی چۆنە، ھەنگاویکم ھەلھێنايەو ھە پێم دای لە بۆشایی. ھاوارم کرد و کەوتم، لە کاتی بەربوونەو ھە کەدا ویستم خۆم توند بگرمەو، بەختم یار بوو، خۆم بە دواپلەو ھە گیرساندەو. لەوێ بەھەواو ھەبوو، قاچم بەیەکدا دەدا و بە پێم بە شوێن شتیکی دەگەرام لەسەری بوەستم، بەلام ھێچ نەبوو. بەسەر چالاییەکی بێبونی رەشەو بەھەواو دەخولامەو. زۆر دەترسام. بە خەیاڵمدا ھات، زۆر نابا دەکەومە خوارەو، رەنجم بێھوو دەبێ. کەسێ بێ فریام کەوێ، ھاوار یارمەتیم بدەن!

کەسێ بە پێییکەکاندا ھات، بلێی یوم-یوم گەرا بێتەو.

من چپاندم: یوم-یوم گیان یارمەتیم بدە!

ئەوئەندە تاریک بوو ئەوم نەدی. سیما نازیزەکە و چاوەکانیم نەدی کە لە چاوی بێنکا دەچوون، بەلام یەکیک چپاندی بە گوێمدا. ئەو کەسە من بە یوم-یومم زانی، چپاندی: دەستم بگرە با یارمەتیت بدەم.

دەستیم گرت، بەلام ئەو دەست نەبوو، چنگیکی پۆلایین بوو.

هەرگیز شمشیرێکی له‌مه ترسناک‌ترم له‌قه‌لاکه‌مدا نه‌دیوه

پێی ناوی، په‌نگه‌ بتوانم هه‌ر که‌ی بێ ئه‌وه له‌ بیر بکه‌م، په‌نگه‌ جاریکی دی سواره‌کاتۆم نه‌که‌وێته‌وه‌ یاد، من ده‌مه‌وێ ڕووخساره‌ ترسناکه‌که‌ی، چاوه‌ ترسناک و چنگه‌ بۆلایینه‌ ترسناکه‌که‌یم له‌ بیر بجێته‌وه‌. به‌ ئاواتی ئه‌و ڕۆژه‌وه‌م، که‌ ئێتر ئه‌وم بیر بجێته‌وه‌. ئه‌وسا ده‌مه‌وێ ژووره‌ ترسناکه‌که‌شی له‌ می‌شک‌مدا بسپه‌مه‌وه‌.

ئه‌و له‌ قه‌لاکه‌یدا ژوورێکی هه‌بوو، که‌ هه‌واکه‌ی شه‌پی لێ ده‌باری، چونکه‌ ئه‌وه‌ ژووری شه‌و و ڕۆژی سواره‌کاتۆ بوو. شه‌پ... شه‌پی لێ هه‌لده‌وه‌ری. شه‌و و ڕۆژ. شه‌و و ڕۆژ له‌وێ بوو، شه‌پی هه‌واله‌ی ده‌ره‌وه‌ ده‌کرد، هه‌واکه‌شی به‌ شه‌پ قورس بووبوو، پیاو نه‌یده‌توانی هه‌ناسه‌ی تیدا بدا. که‌رداوی شه‌پ و شۆڕ له‌وێوه‌ ده‌چوو ده‌ره‌وه‌ و چی شتی جوان و زیندوو بووایه‌ ده‌یکوشت و هه‌موو که‌لا سه‌وزه‌کان و گوڵ و گیای نه‌رمی وشک ده‌کرد و ده‌وه‌راند. خێی ڕاکێشا بوو، وه‌ک تارایه‌کی شووم پێشی ڕۆژی گرتبوو، به‌ شێوه‌یه‌ک له‌وێ هه‌رگیز ڕۆژی ڕوون و ته‌واو نه‌بوو، شتیکی دی بوو هه‌ر عه‌ینه‌ن شه‌و وابوو. هه‌یج سه‌یر نه‌بوو که‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی وه‌کو چاویکی به‌د به‌سه‌ر زه‌ریاچه‌ی مردوودا پزێسکه‌ی دهدا. ئه‌وه‌ شه‌پی سواره‌کاتۆ بوو که‌ له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ پزێشکی ده‌هاوێشت.

کاتّی له ژووره کهیدا داده نیشته و شه‌ری په‌وانه‌ی دهره‌وه ده‌کرد. شه‌و و پوژ، شه‌و و پوژ له‌وئ دانیشته‌بوو، شه‌ری هه‌واله‌ی دهره‌وه ده‌کرد.

منیان دا له‌به‌ر به‌ره‌و نه‌و ژووره. له‌کاتیکدا سواره‌کاتو گرتمی، که من پتویستم به‌ه‌ردوو ده‌ستم بوو بو خوکرتنه‌وه و نه‌متوانی شمشیره‌که‌م بڅمه‌کار. دواپی سیخوره په‌شپوښه‌کان خو‌یان دا به‌سه‌رما و دامیان له‌به‌ر بو ژووره‌که‌ی. له‌وئ یوم-یوم وه‌ستابوو. په‌نگی زهره‌د زهره‌لکه‌را‌بوو، پووخساری خه‌می لی ده‌باری. کاتّی چاری به‌من که‌وت، چپاندی: ئای، میو، ئیسته‌ئیت‌ر هه‌موو شتی به‌فیرق ده‌روا.

سواره‌کاتو هاته‌ ژووره‌وه و ئیمه‌ نه‌ومان به‌هه‌موو غه‌زه‌ب و ترسناکیه‌که‌وه‌دی. له‌به‌ر پووخساره‌تووره و غه‌زه‌بناکه‌که‌یدا وه‌ستابووین، نه‌ویش بی نه‌وه‌ی ورته‌یه‌کی له‌ده‌م ده‌ری، هه‌ر سه‌یری ده‌کردین. شه‌ری نه‌و وه‌ک پوویاریکی سارد به‌سه‌رماندا ده‌پژا، شه‌ری نه‌و وه‌ک شالووی ئاگریک ده‌یویست به‌مانگریته‌وه، به‌سه‌ر ده‌ست و ده‌موچاوماندا، ده‌پژایه‌چاومان. له‌که‌ل بای هه‌ناسه‌ماندا ده‌چووه‌سییه‌کانمان. وام هه‌ست ده‌کرد، که شه‌پولی شه‌ری نه‌و به‌سه‌رتاپای گیانمدا ده‌روا. به‌شیوه‌یه‌که‌ه‌تنده‌ماندوو، که نه‌مه‌دتوانی شمشیره‌که‌م بگرم به‌ده‌ستمه‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌که‌ر زور هه‌ولیشم بدایه. سیخوره‌کان شمشیره‌که‌یان بو سواره‌کاتو دریت‌ر کرد، نه‌و که‌بینی راچله‌کی.

– شمشیری له‌مه ترسناک‌ترم هرگیز له قه‌لاکه‌مدا نه‌دیوه، ئه‌و به‌و
سیخوړه یه‌ده‌کانه‌ی وت که به ده‌ورییه‌وه بوون.

به‌ره‌و لای په‌نجه‌ره‌که پوښت و له‌وی و‌ه‌ستا، شمشیره‌که‌ی له
ده‌ستیدا هه‌ل‌ده‌سه‌نگاند.

سواره‌کاتق وتی: من چی له‌م شمشیره بکه‌م.

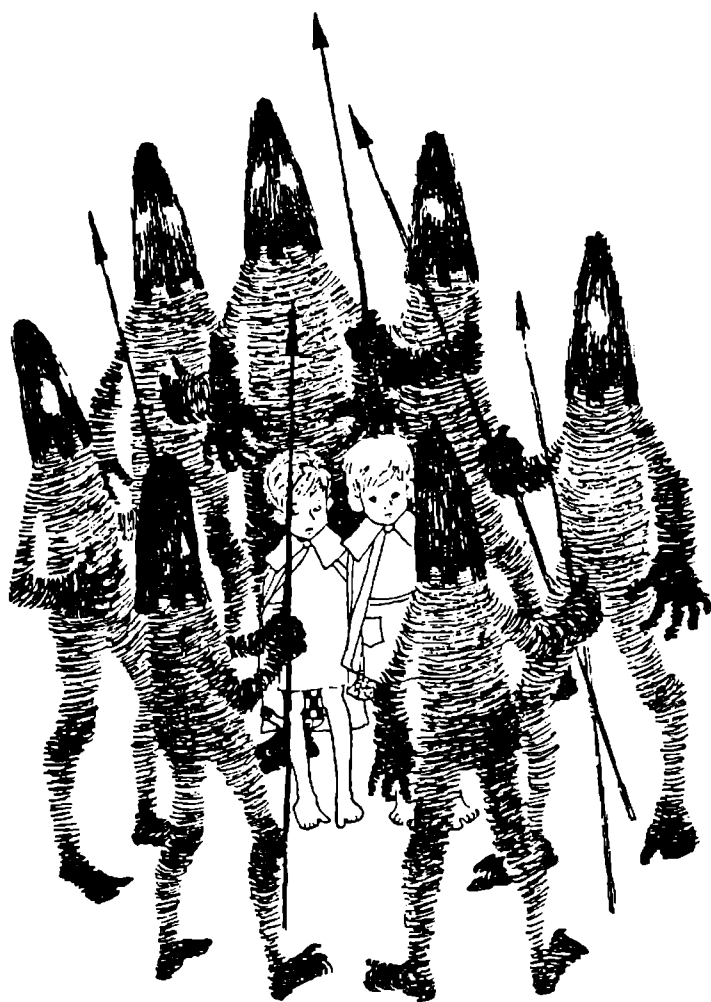
مروځ، که‌سانی چاک و بیتاوان به‌م جوړه شمشیره ناکوژرین، چی
له‌مه بکه‌م؟

ئو به چاوه له‌هی مار چوو‌ه‌کانییه‌وه تتی پوانیم و بینی، که‌من
چه‌ندی بیتاقه‌تی شمشیره‌که‌م.

سواره‌کاتق وتی: شمشیره‌که له‌زه‌ریاچه‌ی مردوودا نو‌قم ده‌که‌م.
ده‌یخه‌مه قوول‌ترین شو‌ینی زه‌ریاچه‌ی مردووه‌وه، چونکه قه‌ت
شمشیری له‌مه ترسناک‌ترم له‌قه‌لاکه‌مدا نه‌دیوه.

شمشیره‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه تووړی دا. بینیم چو‌ن
له‌هه‌وادا لوول و پیچی خوارد، ئه‌وه‌نده دل‌ته‌نگ بووم. هه‌زاران
هه‌زار سال شمشیرسازه‌که خه‌ریکی دروست‌کردنی شمشیرتکی‌وا
بوو که به‌رد له‌ت بکات. هه‌زاران هه‌زار سال خه‌لک چاوه‌ریتی ئه‌وه
بوون و به‌ئومید بوون من به‌سه‌ر سواره‌کاتق‌دا سه‌ر بکه‌وم. ئیسته
ئو شمشیره‌که‌ی فری دامه‌ زه‌ریاچه‌ی مردووه‌وه. ئیتر هرگیز
نایبینمه‌وه و هه‌موو شتیک ئاوه‌وئاو چوو.

سواره‌کاتق لی‌مان هاته‌ پ‌یشه‌وه و به‌رانبه‌رمان و‌ه‌ستا، ئه‌وه‌نده
نزیک بوو لی‌مانه‌وه، شه‌ر و به‌لاکه‌ی، هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر بری‌بووم.

سیخوره ره‌شیو‌شه‌کان ده‌وریان دابوین.

– ئیستە من چی لەم دوژمنانە بکەم، سوارەکاتۆ وتی. چی لەم دوژمنانەم بکەم، کە ئەو هەموو ڕێگە دوورەیان بڕیووە و شوولیان لێ هەلکێشاوە کە بێن من بکوژن. هەلەدەگرێ بیریکی لێ بکێتەووە. من دەتوانم بیانکەم بە بالەندە و لێیان بگەرێم بەسەر زەریاچی مردوووە، هەزاران هەزار سال بسوورپێنەووە و بقیزێنن.

کاتێ خەریکی بێرکردنەووە بوو، تیلە ی چاوە مارئاسا ترسناکەکی وا گرتبووینیوە.

ئەو وتی: ئا، من دەتوانم، بە شێوەی بالەندەیان لێ بکەم، یان هەروەها، ششت، یەكسەر سنگیان شەقار بکەم و دلێان دهریتنم و بەردیکی لە جێ دابنێم.

ویستم هاواری لێ بکەم و پێی بلێم بمکە بە بالەندەیهک، چونکە لام وابوو، هیچ شتێ لەو خراپتر نییه، کە مروق دلێکی بەردینی هەبێ، بەلام هاوارم نەکرد. چونکە زانیم ئەگەر بموتایە دەمەوێ ببمە بالەندە، ئەوا سوارەکاتۆ، بێ قرە و قالە، دلێ بەردینی دەدامی. سوارەکاتۆ، بە چاوە مارئاسا ترسناکەکانییەووە لە سەرتاپای دەروانین و وتی: یان فریێان بدەمە بورجی قەلاکەووە و لێگەرێم تا لەبرساندا دهمرن. من ئەوەندەم بالەندە هەن، ئەوەندە دەستوپێتوهند و خزمەتکارم هەن، پێم وایە، هەر سووچی بورجەکە چاریان دەکا و لێ دەگەرێم لەبرساندا بمرن.

ئەو رایەلە ی بوو لە ژوورەکەدا، هەنگاوێ دەچوووە پێشەووە و دەگەراییوە و بیری دەکردەووە. هەرچەندیش ئەو بیری دەکردەووە، هەواکە ی زیاتر قورس و پڕ نەهامەتی دەکرد.

– لەم قەلایەى مندا پیاو شەوێكى بەسە بۆ ئەوێ لەبرساندا بمرئ،
شەوانى قەلاکەى من هێندە درێژ و برسێیه تییەکەشى ئەوەندە زۆرە
کە پیاو بە تەنیا شەوێ دەمرئ.

بەرانبەر من وەستا و چنگە پۆلایینەکەى خستە سەر شانم: تۆ
چاک دەناسم، میرمێق، هەر کە نۆما سپییەکەتم دى، زانیم تۆ
هاتووى، لێرە دانیشتم و چاوەڕێم کردى. تۆش هاتى واتزانى ئەمە
شەوى پرودانى شەپەکەیه.

ئەو خۆى بەسەر مندا چەماندەو و چپاندی بە گوێمدا: – تۆ پێت
وابوو، کە شەوى شەپەکەیه، بەلام بە هەڵەدا چووى میرمێق.
ئەمشەو شەوى برسێیه تییە و کاتى شەو دەبرێتەو لە بورجى
قەلاکەمدا هەندێ ئێسقانى سێى دەمێنێتەو و هیچى تر. ئەو
تەنیا شتێکە کە لە میرمێق و هاوچەکەکەى بەجێ بمێنێ.

چنگە پۆلایینەکەى دا بەو مێزە گەورە بەردینەى ناو ژوورەکەدا و،
تاقمێكى تر سیخورى تازە هاتن.

– بیانخەنە بورجى قەلاکەو، ئەو وای وت و بە چرنووکی
پۆلایینەکەى ئاماژەى بۆ کردین. بیانخەنە ئەو بورجەى حەوت
قوفلى هەیه، حەوت نۆبەتچیش بۆ چاودێرى لەبەر دەرگاکی دا ئێن،
حەفتاو حەوت سیخور لە هەموو دالان و پتێپێلکانە و هەموو کون و
قوژبێتکدا و لە نێوان بورجەکە و ژوورەکەى مندا دا ئێن.

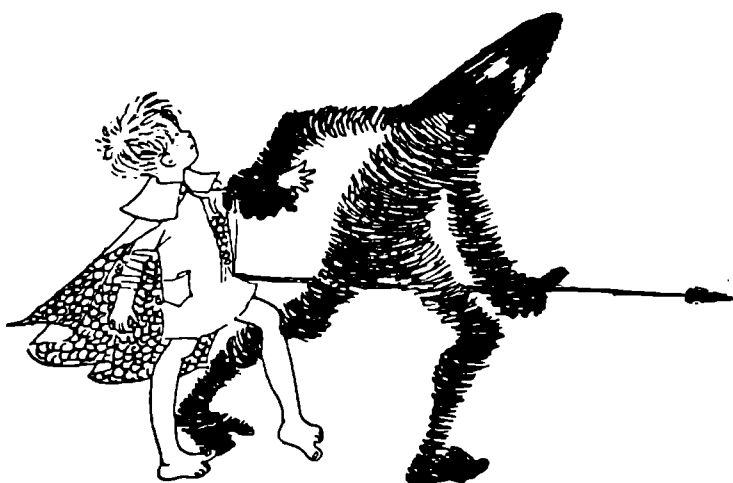
ئەو لەسەر مێزەکە دانیشتبوو و گوتى:

– من دەمەوێ بە ئارامى لێرە دانیشم و چیتەر بیری خۆم سەغڵەت

نه کهم و چیدیش تووشی گټره و کټشهی میرمیو نه‌بم. کاتئ شهو
کوټایی دئ ده‌چم و سه‌یریکي ئه‌و ئیسکه سپییانه‌ی ناو بورجه‌که
ده‌که‌م. خوات له‌گه‌ل میرمیو! به چاکی له زیندانی برسیکه‌رمدا
بنوو!

سیخوره‌کان، یوم-یوم و منیان به هه‌موو قه‌لاکه‌دا به‌ره‌و بورجه‌که
دا له‌به‌ر بق ئه‌وه‌ی له‌وئ بمین، له هه‌موو شوټنئ، له دا‌لان و
هۆله‌کاندا، ئه‌و سیخورانه وه‌ستابوون که ده‌بوایه ڕټگای نیوانی
زیندانه‌که و ژووره‌که‌ی سواره‌کاتو چاودټری بکه‌ن. سواره‌کاتو
ئه‌وه‌نده له من ده‌ترسئ که ئه‌و هه‌موو سیخوره‌ی پټویست بئ؟ ئه‌و
ئه‌وه‌نده له که‌سیکی بئ شمشټر ده‌ترسئ که حه‌وت قوفلئ له‌سه‌ر
داخا و حه‌وت سیخوریش له‌به‌رده‌میدا بق ئټشک‌گرتن دانئ؟

سیخوره‌کان، کاتئ به‌ره‌و بورجی قه‌لاکه‌ ڕاپټچیان ده‌کردین،
به‌توندی قۆلیان گرتبووین. به‌ناو قه‌لا ڕه‌شه‌که‌دا، ڕۆیشتین و هه‌ر
ڕۆیشتین، به‌لای په‌نجه‌ره‌یه‌کی به‌ شیشی ئاسن چنراودا ڕۆیشتین،
که ده‌یروانی به‌سه‌ر باخی قه‌لاکه‌دا. له ناوه‌راستی باخه‌که‌دا
ئه‌سپټک به دارمی‌خټیکه‌وه به‌سترا بووه. ئه‌سپټکی ڕه‌ش بوو،
نۆمایه‌کی ڕه‌شیشی له‌ته‌نیشته‌وه بوو. کاتئ ئه‌سپه‌که‌م دی، دلم
داخوړپا. چونکه میرامیسم که‌وته‌وه بیر و زانیم ئیتر
هه‌رگیزاوه‌رگیز نابینم و نه‌مه‌زانی چیان لی کردوه و ڕه‌نگه
مرد بئ. به‌لام سیخوره‌کان وا به‌توندی بق پټشه‌وه په‌لکټشیان
کردم، چټر ماوه‌یان نه‌دا بیر له میرامیس بکه‌مه‌وه.

ئىمە گەشتىنە بورجەكە، بۆ ئەوھى دواشەومان بەسەر بەرەين. دەرگا
پۆلايىنە قورسەكە كرايەوھە و ئىمەيان خستە ژوورەوھە. زرمەي دەرگا
هات و خپ لەسەرمان داخرا و گويمان لى بوو سيخوړەكان حەوت
جار كليليان بادا. من و يوم-يوم له زيندانه كه ماندا تەنيا بووين.

زيندانه كه مان بورجە ژوورتيكى خپ بوو، ديوارى بەردىنى ئەستوورى
هەبوو. دەلاقەيەكى بە شيشى ئاسن چنراوى هەبوو، لەو دەلاقەيەوھە
گويمان له قاوو قىزى بالەندە سىحر لىكراو هەكان دەبوو، بەسەر
دەرياچەي مردووهوھ.

لەسەر عەرزەكە دانىشتين، هەستمان كرد هيندە بچكو له و
ترساوين و، دەمانزانی كه له گەل برانەوھى شەودا ئىمەش دەمرين.

یوم-یوم وتی: ئەگەر مەرگ هێنده سهخت نه‌بووایه، ئەگەر مردن هێنده ناره‌حه‌ت و سهخت نه‌بووایه و ئێمه‌ش هێنده بچووک و ته‌نیا نه‌بووینایه.

کاتی یوم-یوم و من له‌سه‌ر ناو‌فه‌رشی به‌ردینی ساردوس‌ری، زیندانه‌که، دانیش‌ت‌بووین، ده‌ستی یه‌ک‌دی‌مان گرت‌بوو، توند توند ده‌مان‌گوشی. برسییه‌تی بالی به‌سه‌ردا داد‌ابووین، ئەم برسییه‌تییه‌ له‌ هیچ جۆره‌ برسییه‌تییه‌ک نه‌ده‌چوو. ئام‌بازمان ده‌بوو و له‌ته‌له‌تی ده‌کردین، هه‌رچی گوێ و تین و خوێن‌مان بوو له‌ بنی دێنا، به‌ شێوه‌یه‌ک وامان هه‌ست ده‌کرد، که‌ په‌هێڵ بین و چاو لێک بنێین و ئێتر هه‌رگیز بێ‌دار نه‌بینه‌وه. به‌لام ئێمه‌ توانای نووست‌نمان نه‌بوو، نه‌ه‌ هێشتا، ئێمه‌ وێست‌مان، تا ئه‌وه‌نده‌ی له‌ وزه‌ماندا هه‌یه، به‌ خه‌به‌ر بین. به‌ده‌م چاوه‌ڕوانیی مردنه‌وه، ده‌ست‌مان کرد به‌ یه‌ک‌تر دواندن و باسی ولاتی دوور کردن.

من باب‌ه‌شامم که‌وته‌وه یاد و فرمێسک به‌ چاومدا هاته‌ خواره‌وه. به‌لام برسییه‌تییه‌که‌ هه‌ر ئه‌و کاته‌ وا برستی له‌به‌ر بری‌بووم، که‌ فرمێسکه‌کانیش به‌هێواشی به‌روومدا ده‌هاته‌ن خوارێ. یوم-یومیش به‌ بێ‌ده‌نگی وه‌ک من ده‌گه‌ریا و چپاندی:

– ئەگەر هه‌ر نه‌بووایه، ولاتی دووریش هێنده دووره‌ده‌ست نه‌بووایه، ئەگەر دوورگه‌ی سه‌وزه‌مێرگان هێنده دوور نه‌بووایه و ئێمه‌ش ئه‌وه‌نده بچووک و ته‌نیا نه‌بووینایه.

بیرته، کاتی به‌سه‌ر گه‌رده‌گانی سه‌وزه‌مێرگاندا ده‌ڕۆش‌ستین و

شمشالمان دهژهند، یوم-یوم، نه وەت له بیره؟
 یوم-یوم وتی: ئا، به لام نه وه زۆر له میژه.
 وتم: ئیمه ههروهها شمشالمان لی دهدا، ئیمه دهبی نه و ئاوازه کۆنه
 لی بدهین، تا برسییهتی دامان دهگری و دهنوین.
 یوم-یوم چپاندی: ئا... با جارێکی دیش بیژهنین.
 شمشالمان دهههنا، دهستمان نه وهنده ماندوو بوو به حال
 دهیتوانی بیگری، به لام نه و ئاوازه مان لیدا. یوم-یوم له کاتی
 ژهندیدا زۆر گریا، کاتی شمشالی لی دهدا، فرمیسکه کانی ئارام

ئارام به سەر پوومه تیدا ده هاتنه خواره وه. پهنگه منیش هینده ی ئه و
 گریابم، نازانم، ئه و ئاوازه کوڤه هینده شیرین بوو، به لام ئه ویش
 هیند به لاوازی ده هاته دهره وه، وهکو ئه وه ی ئه ویش بزانی زۆر نابا
 دهمـری. ههـرچهـند بهـنزمـیش دهـمانـژهنـد، بهـلامـ بالـنده
 سـیـحرلـیکـراوهـکان گوـتیـان لـی بوو. ئهـوان گوـتیـان لهـو نهـغمهـ لاوازه
 بوو، پیکرا ههـموو فرین تا هاتنه بهـردهـم دهـلاقهـکهـمان. لهـ دهـلاقهـکهـوه
 چاوهـ پۆشنهـ خهـمناکهـکانیانم دهـدی، بهـلامـ دیسان ونـبوونهـوه،
 ئیمهـش چـیتر توانای شـمـشـالـلـیدانـمان نهـما.

– ئیتر ئیمهـ بۆ دوا جار ژهنـدـمان، من وتم و شـمـشـالـهـکهـم خـسـتهـوه
 گیرفانم. بهـلامـ شـتـیـکی دیش کهـوتهـ گیرفانم، دهـستمـ شوێـ کردـوه
 بزانی چیهـ. ئهـوهـ کهـوچکهـ بـچـکۆلهـکهـی جارانی خوشکهـکهـی یری
 بوو.

خۆزگهـم دهـخواست، کهـ بالـندهـ سـیـحرلـیکـراوهـکان بـگهـرینهـوه، تا من
 کهـوچکهـکهـیان نیشان بدهـم. پهـنگهـ خوشکهـکهـی یری بیناسـیتـهـوه.
 بهـلامـ بالـندهـ سـیـحرلـیکـراوهـکان چـیتر لهـ بهـردهـم دهـلاقهـکهـماندا
 نهـما بوون.

دهـستمـ ئهـوهـندهـ ماندوو و بـهـتهـیز بوو، کهـوچکهـکهـم لهـ دهـست کهـوته
 خوارهـوهـ بۆ سهـر زهـوییهـکهـ.

من وتم: یوم–یوم دهـبینی، ئیمه، کهـوچکـیکـمان ههـیهـ.

– پاستهـ ئیمهـ کهـوچکـیکـمان ههـیهـ، بهـلامـ کهـ خواردنمان نهـبی چی لهـ
 کهـوچک بکهـین، یوم–یوم وای وت و خۆی دا بهـ ئهـرزدا و چاوی

نوقاند، له توانايدا نه مابوو هيچى تر بلّى. منيش ههروهه ها شهكەت و ماندووېووم، نه وهندهم برسى بوو، ده مويسست شتّى بخۆم، هه رچييهك بى، به راستى هه رچييهك بى، به كه لكى خواردن بيت، زياد له هه موو شتيكيش تامه زړوى نانى سكي برسى تيركه رم ده كرد، به لام ده مزانى چيدى تامى ناكهم. تينووم بوو، هه زم. له ناوى نه و كاننیه ده كرد، كه تينويه تى ده شكينى، به لام ده شمزاني قهت جاريكى دى ده مى لى ته ر ناكهم، هه رگيز ئيتړ نه ده خۆم و نه ده خۆمه وه. ته نانه ت دلم بق لای نه و شورباى شيره چوو، كه به يانيان پوره ئيدا دهيدا پيم و هيچ هه زيشم لتي نه بوو. نه گه ر نه و شورباى شيره ش هه بووايه ده مخوارد و به خۆشم ده زانى. ئاى، پياو هه رچييهك بى ده ستى كه وړت و بيخوا ... هه رچييهك بى! چ هيزتكم تيدا مابوو كو مكرده وه و كه وچكه كه م خسته ده مم و ياريم پى ده كرد وه كو نه وهى پتي بخۆم.

نه وسا، شتيكى زړ خۆشم له ده ممدا هه ست پيكرد. كه وچكه كه شتيكى تيدا بوو به كه لكى خواردن ده هات. شتيك كه له نانى سكي برسى تيركه ر و ناوى كاننیه تينويه تيشكيتن ده چوو. نه و نان و ناوهى ناو كه وچكه كه به له زه تترين شت بوو من چه شت بېتم. به ته واوى ژياندمييه وه و برسيه تيبه كه م پوهييه وه. نه وهندهش سهير بوو كه وچكه كه قهت خالى نه ده بۆوه. هه ر شتى تازهى تى ده هات و ده مخوارد، تا نه وهى چيتړ پيم نه خورا.

يوم-يوم به چاوى نوقاوه وه له سهه ر نه رزه كه كه وتبوو، كه وچكه كه م

کرد به ده‌میدا، ئەو لەوێ دەچوو بە دەم خەوێ و شت بخوا، بە چاوی
نوقاوییه‌وه خەریکی خواردن بوو، که تێر بوو وتی:

– ئای، میو، خەوێکی چەند خۆشم بینی، خەوێکی وا که مرۆف
بە ئاسانی بتوانی بمری، من خەوم بە نانی سکی برسی تێرکه‌ره‌وه
بینی.

من وتم: ئەوێ خەو نەبوو.

یوم–یوم چاوی کردووه و هەستی کرد ژیاوێته‌وه و چیتەر برسی
نییه. ئێمه هەردوو کمان سەرمان سوورما بوو لەو نەهامه‌تییه‌شدا له
دڵخۆش ده‌چووین.

یوم–یوم وتی: بە لām ئەگەر ئێمه له‌برساندا نەمرین، سواره‌کاتێ
چیمان لای ده‌کا.

وتم: هەر دلی به‌ردینمان نه‌دات، تۆقیوم له‌وهی دلی به‌ردینم هه‌بی،
بێم وایه ده‌خزێ له‌ سنگ و دیشی.

یوم–یوم وتی: تا شه‌و نه‌بریته‌وه سواره‌کاتێ نایه‌ت، وه‌ره‌ با
دانیشین و باسی ولاتی دوور بکه‌ین، که ساته‌کان ده‌پۆن، با له‌پال
یه‌کدا دانیشین بۆ ئەوهی ئەوه‌نده سهر‌مامان نه‌بی.

زیندانه‌که ئەوه‌نده سارد بوو ته‌زیبووین، فه‌رنجییه‌که‌م له‌سه‌ر
لاچوو بوو که‌وتبووه سه‌ر ئەزه‌که، هه‌لمگرت و له‌خۆمه‌وه پێچا.
ئەوه ئەو فه‌رنجییه‌ بوو، که ژنه‌ جۆلاکه به‌ پێس و پارچه‌ی
ئەفسانه‌یی دووریبووێه.

له‌ هه‌مان کاتدا گویم له‌ قیزه‌ی یوم–یوم بوو.

– مېو! مېو! تۆ له كوئيت، هاواری كرد.

وتم: ليرهم، لای دهرگاگهم.

يوم-يوم بهو مؤمه بچكۆلهیهی دایانبوو پیمان، بۆ ئهوهی
دواشهومانى پى پۆشن بکهینهوه، دهوويشتى خۆی پرووناك
كردهوه. تيشكى مؤمهكهی دهكرته ههموو لایهك، زۆریش ترسابوو.

يوم-يوم وتى: – تۆ نابینم، خۆ كوئیریش نهبووم، چونكه دهرگا و
قوفله قورسهكه و ههموو شتهكانی زیندانهكه دهبینم.

ئوسا زانیم، كه ئهمه كارى فهرهنجی و پارچهقوماشه ریس
ئهفسانییهكهی ژنه جۆلاكهیه و، ئهوه بهرهی كهوتۆته پرووی دهرهوه.
فهرهنجیهكهه لهبهرم داكهند، بۆ ئهوهی به رێكى لهبهری بکهمهوه،
دیسانهوه يوم-يوم هاواری كرد.

– مهترسینه هیچ جارێكى دى، خۆت له كوئى شاردهتوه.

لیم پرسى: من دهبینى؟

يوم-يوم وتى: ئا، راستیهكهی تۆ دهبینم، له كوئى خۆت شاردهتوه.
وتم: له فهرنجیهكههدا، ژنه جۆلاكه كردوویهتى به فهرنجیهكى
سیحراوی نهبینراو. چهند جارێكمان تاقى كردهوه، ههر
بهراستیش ئهگهر بهو بهرهیدا لهبهرت كردایه، كه به پارچه
ئهفسانهیهكه دوورابوو، نهدهبینرا.

– با به ههموو هیزى خۆمان بقیرینین، رهنگه سیخورهكان بین،
بزانن ئیمه بۆچی هاوار دهكهن، تۆ ئهوه كاته دهتوانی به دزه
بهلایاندا برۆی. دهتوانی بهو فهرنجیه نهبینراوهوه له قهلاكهی

سوار هڪاٽو ڊهر چيٽ و خوت بگهه نيٽه وه ولاٽي دور.

من وتم: نهى تو يوم-يوم نه وساڪه.

يوم-يوم وتي: من دهبي بمينمه وه، دهنگي له رهى پي كه وتبوو،

چونكه تهنيا تو فهره نجبيه كي هستي پنه ڪراوت ههيه.

من وتم: - ههروهڪ تهنيا فهره نجبيه كي نه بينراوم ههيه، ناوه هاش

تهنيا هاوړتيه ڪم ههيه. نه گهر ريگاي رزگار يوونمان نه بي، دهبي لهو

حاله دا ههردوڪ پيڪه وه بمرين.

يوم-يوم باوه شي پيدا ڪردم وتي:

- هن ده ڪم تو برؤيت و سهري خوت دهركه يت و بگهه نيٽه وه ولاٽي

دور. له ڪه ل نه وه شدا ناتوانم دلم خوش نه بي، نه گهر لام بمينيه وه.

من ههول ددهم مانه وه تم پي خوش نه بي، به لام ناتوانم.

هر له وهخته دا نه مهى وت، شتيكي سهير روويدا. بالنده

سيحر ليڪراوه ڪان به شقهى بال هاتنه وه بهر ده لاقه ڪه مان، به

دهنو و ڪيانه وه شتيڪيان هه لگرتبوو. هه موو بالنده ڪان پيڪرا

گرتبوويان. شتيكي قورس بوو، شمشير ڪ بوو، نه وه شمشيره ڪه

من بوو ڪه به ردي لهت ده ڪرد.

يوم-يوم وتي: نا، ميؤ، بالنده سيحر ليڪراوه ڪان له قوولاى

زه رياچهى مردو وه وه شمشيره ڪه يان ده رهيتا ويته وه.

پام ڪرده لاي ده لاقه ڪه و دهسته تامه زرو ڪانم له ده لاقه ڪه وه دريژ

ڪرد و شمشيره ڪه ڪرت. وهڪ ناگر بلتسهى لي هه لدهستا و دلؤپ

دلؤپ ناويسي پيدا ده هاته خواره وه، دلؤپه ناوه ڪانيش وهڪ ناگر

ده بريس ڪانه وه.

من وتم: سوپاس، ئه‌ی بالنده میهره‌بانه‌کان!
به‌لام بالنده‌کان به‌چاوه‌ی رۆشنه‌ی خه‌مناکه‌ی بالنده‌یه‌کانیانوه‌ی تیتیان
پروانیم و به‌هاواری پر له‌ناله‌وه‌ی بۆ سه‌ر زه‌ریاچه‌ی مردوو فرینه‌وه‌ی.
ـ ئا، چه‌ند دلم‌خۆشه‌ی، که‌ ئیمه‌ شمشالمان ژهند، ئه‌گینا بالنده‌کان
قەت ریتگی زیندانه‌کیان نه‌ده‌دۆزییه‌وه‌ی.

به‌حال گویم لیتی ده‌بوو. له‌وێ به‌خۆم و شمشیره‌که‌ی ده‌ستمه‌وه‌ی
وه‌ستابووم. شمشیره‌ی بلێسه‌ی گێداره‌که‌م! پێشتر هه‌ستم و به‌
به‌هیزی خۆم نه‌کردبوو، له‌میشکمدا ده‌نگ و زایه‌له‌ ده‌هات.
بابه‌شامم به‌خه‌یالدا هات و زانیم، که‌ ئه‌و بیرری لای منه‌ی.
ـ ئێسته‌، ئیتر وه‌ختی شه‌ری سواره‌کاتۆ هاتوه‌ی.

یوم-یوم و زه‌رده‌هه‌لگه‌را، چاوه‌کانی وه‌ها سه‌یر ده‌بریسکانه‌وه‌ی.
ـ چۆن هه‌وت قوفله‌که‌ ده‌که‌یته‌وه‌ی، چۆن به‌لای ئه‌و هه‌فتاوحه‌وت
سیخوره‌دا پاده‌بووری؟

وتم: هه‌وت قوفله‌که‌ به‌ شمشیره‌که‌م ده‌که‌مه‌وه‌ی، فه‌ره‌نجییه‌که‌شم له‌و
هه‌فتاوحه‌وت سیخوره‌ ده‌شاریتته‌وه‌ی. فه‌ره‌نجییه‌که‌م دا به‌شانمدا،
پارچه‌ی دووراوه‌ی پێس ئه‌فسانه‌یه‌که‌ی له‌و تاریکییه‌دا بریسکه‌ی
ده‌هات، به‌ شێوه‌یه‌که‌ که‌ له‌وه‌بوو هه‌موو قه‌لاکه‌ی سواره‌کاتۆ
پروناک بکاته‌وه‌ی. به‌لام یوم-یوم وتی: ـ تۆ نابینم میق، هه‌رچه‌ند
ده‌شزانم له‌وتی، من چاوه‌رپێت ده‌که‌م تا دیتته‌وه‌ی.

ـ ئه‌ی ئه‌گه‌ر قەت سه‌رم نه‌هێنایه‌ دواوه‌ی، ئه‌مه‌م وت و دوايش
بێده‌نگ بووم. چونکه‌ نه‌مه‌ه‌زانی کێ له‌و دواشه‌ری سواره‌کاتۆیه‌دا
سه‌رده‌که‌وێ.

زیندانه که مان هینده بیدنگ بوو. ساتیکی دریژ هر به ته وای
کشومات بوو. دواپی یوم-یوم وتی:

– نه گهر نه شیه یته وه، میو، ده بی بیرمان لای یهک بی. ئیمه ده بی
چهند له تواناماندا بی بیرمان لای یهک بی.

من وتم: ئا، یوم-یوم، من ده بی له دواساندا تق و بابشه شامم هر له
بیر بی.

شمشیر که بهرز کرده وه، دهرگا پۆلایینه که ی وا بری وه کو نه وه ی
هیلکه یهک بی. بۆ شمشیرک بهرد له ت بکا، دهرگا پۆلایینه که وهک
هه ویر وابوو. ههروهک هه ویریش بیری ئاوه ها بوو له کاتی برینی
پۆلاکه دا دهنگی لیوه نه هات.

به دوو زهره یی به هیز و خیرا قوفله گهره که دووله ت کرد و فریدا.
ده وایی دهرگا که م کرده وه. جیره یه کی لیوه هات. حهوت
سیخوره که ی له بهرده م دهرگا که دا نۆبه تیان گرتبوو، کاتی گوئیان له
جیره ی دهرگا که بوو، هه موو ئاوریان به لایدا دایه وه، به ره و دهرگا که
و به ره و من. من له فهره نجیی پارچه ی ریتسه فسانه ییدا وه ستابووم
و پیم وابوو شه و قه که ی نه وهنده به هیزه، که هر دهمبین.

یه کیک له سیخوره کان وتی: گویم له جیره یهک بوو له م شه ودا.
یه کیک دییان وتی: ئا، شتیک جیره ی لیوه هات، له م شه ودا. له
هه موو لایه که وه که وتنه چاودیری و گهران، به لام منیان نه دی.
یه کیک تر له سیخوره کان وتی: نه وه بیرکی شه راوی سواره کانز
بوو که جیره ی هات و به لاماندا رۆی.
به لام من رۆر دوور که وتبوومه وه.

شمشیره کهم گرتبوو به دهستمه وه و خوّم له فهرهنجییه کهدا
 مه لاسدابوو، زۆر به خیرایی به رهو ژووره کهی سواره کاتۆ پۆشتم.
 له هه موو شویتنیک، له هه موو هۆل و قات و دالان و شویتنیکدا
 سیخوره کان خه ریکی نۆبه تگرتن بوون. ئه و قه لا ره شه گه و ره یه پر
 بوو له سیخوپی ره شپۆش. به لام منیان نه دی. گوئیان له من نه بوو.
 منیش به خیرایی به رهو ژووره کهی سواره کاتۆ هه لمه تم ده برد.
 من هیچ ترسیکم لا نه مابوو. قهت ئه وهنده بۆ ترس نه بوو بووم. چیتر
 ئه و میۆیه نه بووم، که له باخی گولانی دوور کهی سه و زه میترکاندا،
 خه ریکی کوخ و ماقله دروستکردن بوو. سواره یه که بووم پتگای
 جهنگم گرتبووه بهر. به ره و پیتش، به رهو ژووره کهی سواره کاتۆ
 ده پۆشتم.

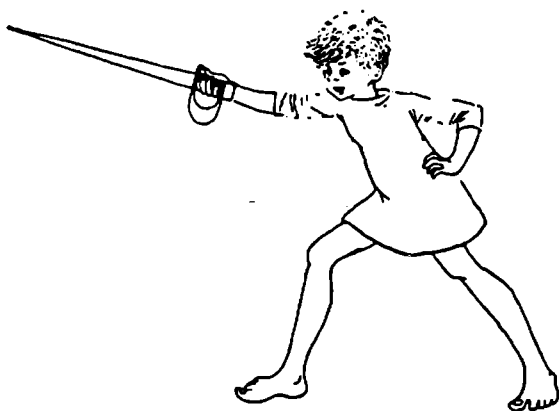
ئه وهنده به په له و خیرا به ره و پیتشه وه پۆشتم، فهرهنجییه
 ئه فسانیییه کهم له پشتمه وه کرایه وه و بریسک و هووپی خسته
 قه لاکه وه و ده شه کایه وه. به ره و پیتشه وه، بۆ ژووره کهی سواره کاتۆ
 پامده کرد.

شمشیره که له ده ستمدا، ئاگرئاسا ده سووتا و شه وق و پریشک و
 هووپی ده دایه وه. زۆر به توندی مشتۆکهیم گرتبوو، بۆ پیتشه وه به رهو
 ژووره کهی سواره کاتۆ به پاکردن چووم.

بیرم له بابشهام کرده وه، زانیشم ئه و بیر و هۆشی لای منه. هه
 ئه وهنده نابا، ها ئیستا تۆزیکێ تر، شه ره که ده قه ومی. ئه مه
 نهیده ترساندم، من سواره یه کی چاونه ترسی شمشیر به ده ست

بووم و، به پرتاویش به رهو ژووره که ی سواره کاتق ده پویشتم.
 له می شکمدا هازه هاژ و هه رایه ک بوو، ده تگوت تافگه ی تیدایه. من
 نهوا له بهردهم ده رگا که ی سواره کاتقدا وه ستاوم.
 ده رگا که م کرده وه. سواره کاتق له سه ر میزه به ردینه که ی دانیشنبوو،
 پشتی له من بوو. شه پ و به لای به هه ر چواره وریدا پریشکی
 ده هاویشت.

– وهرگه پئی، خۆت وهرگپه سواره کاتق، من وتم. دواشه پت ها تووه.
 خۆی وهرچه رخاند. فه رنجییه که م له بهرم دا که ند و به شمشیره که ی
 ده ستمه وه پووبه پووی وه ستام. پووخساره ترسناکه که ی بوژ و گرژ

بوو، چاوه ترسناکه‌کانی هر سام وړقیان تیدا بوو. خیرا به‌لاماری شمشیری سهر می‌زده‌ک‌ه‌ی ته‌نیشتی دا و ه‌لیگرت و، دواشه‌پی سواره‌کاتق ده‌ستی پټکرد.

شمشیرکی زور ناله‌بار و خه‌ته‌ری ه‌بوو، به‌لام باته‌قای نه‌وی منی ده‌کرد. شمشیره‌که‌م شه‌وقی ده‌دایه‌وه و بریسک و هووپی بوو، نه‌و گره به ه‌وادا و بی‌به‌زه‌بیانه ئامبازی شمشیره‌ک‌ه‌ی سواره‌کاتق بوو بوو.

نه‌و شه‌ره‌ی هزاران هزار سال بوو چاوه‌پتی ده‌کرا، سه‌عاتیکی خایاند. نه‌و شه‌ره بیده‌نگه، ترسناک و به‌سامه، که شمشیره‌که‌می وهک بل‌یسه‌ی ئاگر تیایدا ده‌چوو به ه‌وادا و ئامبازی شمشیره‌ک‌ه‌ی کاتق ده‌بوویه‌وه و له‌کو‌تاییشدا له ده‌ستی فری‌دا. سواره‌کاتق به‌ران‌به‌رم بی‌چه‌ک وه‌ستابوو و، زانی شه‌ره‌که ته‌واو بووه.

دوایی کورته‌که‌ک‌ه‌ی سهر سنگی دراند.

– ئاگادار به که یه‌کسه‌ر بده‌ی له دلم، هاواری کرد. یه‌کسه‌ر دله‌به‌ردینه‌که‌م له‌ت بکه‌ی. ماویه‌کی زوره له‌ناوه‌وه به ه‌لسوین نازاری داوم.

دیقه‌تی ناو چاویم دا. له چاوه‌کانیدا شتیکی سه‌یرم بده‌ی کرد. لام واپوو، سواره‌کاتق حه‌زی ده‌کرد، که نه‌و دله به‌ردینه‌ی له کو‌ل بیته‌وه. په‌نگه وابی، که‌س نه‌وه‌نده‌ی سواره‌کاتق خو‌ی پقی له خو‌ی نه‌بووی.

زۆر چاوه‌رېم نه‌کرد. شمشېره ئاگرينه‌که‌م به‌رزکرده‌وه و، ئه‌وه‌نده‌ی
توانيم دامه‌پنانه‌وه و تا قوولايی دله به‌ردينه‌که‌ی سواره‌کاتۆم
چه‌قاند.

له‌و چاوترووکانه‌ده‌دا سواره‌کاتۆ ونبوو. له‌ناو ژووره‌که‌يدا
کۆمه‌له‌به‌ردی مابۆوه. کۆمه‌له‌به‌ردیک و چنگيکی پۆلايين.
له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی سواره‌کاتۆدا، ته‌يریکی بۆری بچکۆله
هه‌لنېشتبوو، دهنوکی ده‌دا له‌ شووشه‌که. ده‌يويسه‌ت بېراوه‌ ده‌ره‌وه.
پېشته‌ر ئه‌و ته‌يره‌م نه‌ديبوو، نازانم له‌کویدا خۆی هه‌شار دا‌بوو.
به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ پۆيشتم و کردمه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ته‌يره‌که‌ بتوانی
بفری. له‌گه‌ڵ کردنه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌دا و خۆی هاويسته‌هه‌وا و دای
له‌ شه‌قه‌ی بال، جريواندی و زۆر شادمان بوو.
من لای په‌نجه‌ره‌که‌دا وه‌ستام و بينيم چۆن ته‌يره‌که‌ فری، بينيشم
که‌ شه‌و بېراوه‌ته‌وه و به‌يانی داوه.

میو، میوکهی من

بهیانی دابوو. ئاووهه واش ئه وهنده خوڤش بوو. هه تاو که وتبوو، کاتى لای په نجه ره که دا وهستا بووم، شنهى نهرم و نیانی هاوینه دههات و یاریى به قژم دهکرد. چوومه دهره وه سهیری زه ریاچه کهى خواره وهم کرد. بووبوو زه ریاچه یه کی بجکۆلهى شین و شاد، که پۆژ خوڤى تیدا دهبینى، بالنده سیحرلیکرا وهکانى لى نه مابوو.

پۆژیکى ئاوا خوڤش، هه به راستى پۆژى یاریکردنه.

سهیری ئاووه کهى خواره وهم کرد، چۆن خوڤى بۆ باى بهیانی پیچ دهدا. هه زه دهکرد شتیک فریئ بدهمه زه ریاچه که، پیاو له کاتى ئاوا بینیندا ئه مهى به خه یالدا دى. بیر بکه وه، ئاخۆ چ زرمه یه کی دهبی ئه گه ر پیاو له به رزاییه کی ئاوا وه شتئ فریئ بدا. هیچیشم پئ نه بوو، جگه له شمشیره کهم، که فریئ بدهم، واشم کرد که بکه ویتته خواره وه. که له هه وادا به ره و خوار ده بوویه وه ئه وهنده خوڤش بوو. که که وته ئاووه که وه کردى به شلپ و هوو. کاتى شمشیره که پۆچوو و ونبوو، سهه رپووی ئاووه که بووبوو ئه لقهى بلقى گه وه گه وه. ئه لقه کانی سهه ر ئاووه که تا دههات گه وره تر ده بوون و به سهه ره موو زه ریاچه که دا بلاو ده بوونه وه. شتیکى زۆر خوڤش بوو.

به لام من ومختى ئه وم نه بوو، ئه ومنده چاوه رپئ بکه م تا ئه لقه کان ده ره ویتنه وه و ون دهبن. من دهبی خیرا بکه م بۆ لای یوم-یوم، ده مزانی ئه و بئ ئارامه و چاوه رپم دهکات.

به هه مان ئەو پڕیگایەدا پێش سەعاتی گرتبووم، گەر پامەو. ئەو هۆلە
 گەورە و دالانە درێژانە چۆل و هۆل و کشومات بوون. تاقە
 سیخوڕێکی رەشپۆش چیبە لەوێ نەما بوو. هەموو ون بوویوون، لەو
 هۆلە خالیانەدا تیشکی پۆژ دەبریسکایەو. لە دەلاقەکووە تیشکی
 دەدا لە ماله جالجالۆکە ی شۆڕیووەوێ بنمیچی تاقەکان، پیاو
 دەیبینی چ قەلایەکی کۆن و پزێو.

لە هەموو لایەکووە هەر کشوماتی و بێدەنگی بوو، لە پێدا دلم
 داخوڕیا، بلی یوم-یومیش لەوێ نەما بێ. بەختیرایی پامکرد،
 بەرەوپێشەو پۆشتم. کاتی لە زیندانەکان نزیك کەوتەو، گویم لی
 بوو یوم-یوم شمشالی لی دەدا، دوایی ئارام و دلشاد بووم.

دەرگای زیندانەکانمان کردەو، یوم-یوم لە ئەرزهەیدا دانیشتبوو.
 کاتی چاوی بە من کەوت، چاوەکانی دەستیان بە درەوشانەو کرد،
 پامکرد و وتی: - ناچار بووم هەموو وەختەکان شمشال بژەنم،
 چونکە دلم زۆر لەمەرا قدا بوو.

من وتم: چیتەر پێویست ناکات بێ ئارام بێ.

من و یوم-یوم ئەوێندە دلخۆش بووین، هەر سەیری یەكترمان دەکرد
 و قاقای پێکەنینمان بوو.

- ئێستە لێرە دەرپۆین، من وتم. دەرپۆین و هەرگیز نایەینەو بۆی.
 دەستی یەكترمان گرت و بە پامکردن لە قەلاکە ی سوارەکا تو چووینە
 دەرەو. لە باخچە ی قەلاکەدا پامان دەکرد. کێ بە غار بەرەو پووم
 بێ باشە، جگە لە میرامیس، میرامیسە یالزێرینەکەم! نومایەکی
 بچکۆلەش بە غار لە گەلیدا دەهات.

میرامیس راست به ره و لام هات، باوه شم کرد به ملیدا و ماوه یه کی
زۆر سهرم نا به سهریه وه و چپاندم به گویتیدا:

– میرامیس، میرامیسه که ی خۆم!

میرامیس به چاوه به وه فاکانییه وه سهیری کردم، زانیم، که چهنده ی
من غه ربی و بیرى ئه وم کردووه، ئه ویش هینده.

له ناوه راستی باخه که دا میخ و زنجیریک هه بوو. دوایی بۆم
دهرکه وت، که سیحر له میرامیسیش کرابوو، ئه و ئه و ئه سپه ره شه
بوو، که له باخی قه لاکه دا به سترابۆوه. ئه و نۆمایه ش، هه ر ئه وه

بوو، که سواره کاتۆ له دارستانه تاریکه که وه فراند بووی. هەر بۆ ئەم
نۆما بچکۆله یەش بوو، سەد ئەسپه که فرمیسکی خۆتیان دەرژاند.
ئێتر پێویست ناکات بگرین، ئەوان هێنده نابا به نۆما که
شاد دهنه وه.

یوم-یوم وتی: به لām ئەی ئەوانه ی دی، که هەر سواره کاتۆ
فراند بوونی، ئەی بالنده سیحر لێکرا وه کان بۆ کوێ چوون؟
وتم: با به سواری بچینه خواره وه بۆ سەر زه ریاچه که و به دواياندا
بگه رێن.

ئێمه خۆمان هه لدايه سه رپشتی میرامیس و نۆما بچکۆله که ش
به دوا ماندا تا هێزی تیدا بوو، غاری دهدا. له دهر وازه ی قه لاکه
چوینه دهر وه.

له هه مان ساتدا شتیکی سه یر و ترسناکمان کوێ لێ بوو. گوتمان
له گرمه یه ک بوو له دوا مانه وه، که هه موو زه مینی هینا بووه
له ره وه لهرزه. ئەوه قه لاکه ی سواره کاتۆ بوو، که دارپا و ته نیا که له که
به ردیکی له پاش به جی ما، نه بورج و، نه هۆله خالییه کان و
په نجه ره شیش ئاسنه کان و قادرمه پێچیتچه کانی، هیچ هەر هیچی
نه ما، ئەوه ی لێ مایه وه، ته نیا که له که به ردیکی گه وره بوو.

یوم-یوم وتی: چیتر قه لاکه ی سواره کاتۆ وجودی نییه.

من وتم: نه، جگه له به رد هیچی لێ نه ما وه ته وه.

له تاشی لای قه لاکه وه، رێچکه یه ک به ره و زه ریاچه که شوڤ
ده بوویه وه. رێچکه یه کی خز و باریک و ترسناک. به لām میرامیس

هتند به پارێز و وریایی و جوانی دەرۆی، ههروهه‌هاش نۆما
 بچکۆله‌که، که ئێمه به ساغ و سه‌لامه‌تی گه‌یشتینه‌که‌ناره‌که.
 هه‌ر له دامی‌نی تاشی قه‌لاکه‌دا، له‌سه‌ر تاوێرێک ریزه‌ منداڵێک
 وه‌ستابوون. ئه‌وان چاوه‌رپێی ئێمه‌ بوون، به‌ره‌و پروومان هاتن و
 پروویان له‌ خۆشیدا ده‌گه‌شایه‌وه.
 ئا، ئه‌وه‌ براهه‌ی نوونوو، یوم-یوم وتی. ئه‌وه‌ خوشکه‌ بچکۆله‌که‌ی
 یری و هه‌موو ئه‌وانی دین. چیتربالنده‌ی سیه‌رلیکراو نه‌ماوه.
 ئێمه‌ له‌ میرامیس دابه‌زین. هه‌موو منداڵه‌کان به‌ره‌و پروومان هاتن،
 تۆزێ شه‌رمن دیار بوون، به‌لام هه‌موو ژیکه‌له‌ و ئیسکسووک و
 پروخۆش بوون. کورێک، یه‌کێک له‌ براهه‌ی نوونوو ده‌ستی گرت و
 به‌ ده‌نگێکی نزم، وه‌کو ئه‌وه‌ی نه‌یه‌وێ که‌س گوێی لێ بێ، وتی:
 – من زۆر کامه‌رانم که‌ فه‌رنجیه‌که‌ی منت له‌به‌ردایه‌ و زۆریش
 شادم که‌ چیتربالنده‌ی سیه‌رلیکراو نین.
 کچیکیش که‌ خوشکی یری بوو، هاته‌ پێشه‌وه‌، سه‌یری منی
 نه‌ده‌کرد، سه‌یری زه‌ریاچه‌که‌ی ده‌کرد، چونکه‌ زۆر شه‌رمن بوو،
 ئه‌ویش هه‌ر به‌ ده‌نگێکی نزم وتی:
 – من زۆرم پێ خۆشه‌، که‌ وچه‌که‌م که‌ وتۆته‌ لای تۆ. زۆریش
 خۆشالم که‌ ئیتر کاری سیه‌رمان له‌سه‌ر نه‌ماوه.
 براهه‌ی تری نوونوو ده‌ستی خسته‌ سه‌ر شانم و وتی:
 – زۆر دلخۆش بووم به‌وه‌ی توانیمان شمشیره‌که‌ له‌و قوولاییه‌وه
 به‌تیننه‌ ده‌ره‌وه‌. هه‌روه‌ها به‌وه‌ش که‌ چیتربالنده‌ی سیه‌رلیکراو نین.

منڊالہ کان بہرہو ڀوومان ھاتن، ڀوویان لہ خوشیدا دہگہ شایہ وہ.

من وتم: به لَام دیسانه وه، ئیسته شمشیره که له بنی زه ریاچه که دایه.
 ئه وهش زۆر باشه، چونکه چیتەر پتویستمان به شمشیر نابێ.
 - نه، ئیمهش ئیتەر ناتوانین ده ری به ئینینه وه، چونکه ئیتەر ئیمهش
 به سیحر به بالنده کراوه که ی جار ان نین.
 به ده وری خۆمدا سه یری هه موو مندا له کانم کرد - پرسیم:
 - کیتان کچه بچکۆله ی ژنه جۆلاکه یه؟
 کشوماتی بوو، کهس هیچی نه گوت.
 - کئ کچه بچکۆله ی ژنه جۆلاکه یه، جارتکی دی پرسیم، چونکه
 هه ز ده که م پتی بلیم که فهرنجییه که م به رتسی دوورا وه ته وه که هی
 دایکی ئه وه.

براكەى نوونوو وتى: مېلىمانى كچه بچكۆلەى ژنەجۆلاكه بوو.
پرسىم: ئەى لە كوۆتتە؟

براكەى نوونوو وتى: مېلىمانى لەوۆتتە. منداڵەكان كشانە دواوہ.
زۆر لە خواروہ، لە كەنارى ئاوەكەدا بەسەر تاوۆرتكەوہ پراكشابوو.
بەرەو لای پامكرد و لەبەردەمىدا ھاتم بە چۆكدا. بى جۆلە، بە
چاوى نوقاوەوہ پراكشابوو، مردبوو. سىماى ئەوھندە سىپى و بچكۆلە
بوو، لاشەى بەتەواوى سووتاوو.

براكەى نوونوو وتى: ئەو بەرەو رووى بلىسەى ئاگرەكە فرى.
خەم داىگرتم، چونكە مېلىمانى لە پىناوى مندا مردبوو، گيانى
بەخشىبوو. خەمەكەم ئەوھندە قورس بوو، ھىچ شتتى دلى خۆش
نەدەكردم. خەمى ئەوہى مېلىمانى لە پىناوى مندا خۆى دابوو بە
كوشت.

– دلگران مەبە، مېلىمانى خۆى ئەوہى وىست، براكەى نوونوو وتى.
خۆى وىستى بەرەو ئاگرەكە بفرى، ھەرچەندە دەشىزانى بالەكانى
گريان تى بەر دەبى.

– ئەو ئىتر ئىستە مردوہ، من وتم و ئەوھندە خەمباربووم.
براكەى نوونوو دەستە بچكۆلە سووتاوہكانى مېلىمانى خستە ناو
دەستى خۆى.

ئەو وتى: مېلىمانى، پتووستە لىترە تۆ بەجى بەتلىن، بەلام پىش
ئەوہى برۆين، دەبى گۆرانىيەكەمانت بۆ بلىين.

منداڵەكان ھەموو لەسەر تاوۆرتكە دەورىان لە مېلىمانى دا و

گۆرانبيان بۆ گوت، ئەو گۆرانىيەى خۆيان دايانابوو.

مىلىمانى، خوشكە بچكۆلەكەمان،

خوشكە بچكۆلەكەمان كە لە شەپۆلدا نوقم بوو،

بە بالە سووتاوهكانىيەوه، نوقمى شەپۆلەكان بوو،

مىلىمانى، هۆ، مىلىمانى.

بى جۈلە نووستوووه و ھەرگىز بىدار نابىتەوه،

چىتر و ھەرگىز مىلىمانى بە قىژەى خەمناكەوه،

بەسەر ئاوه پەشەكەدا نافرى.

يۈم-يۈم وتى: نە، چونكە چىتر ئاوى پەش نەماوه.

تەنيا شەپۆلى مېھرەبانى بچووك بچووك ھەن، كە گۆرانى بۆ

مىلىمانى دەلەن، كاتى ئەو لە كەنارەكەدا پاكشاوه و نووستوووه.

خوشكەكەى ىرى وتى: ھىچ نەبى، شتىكمان ھەبووايە لىمانەوه

بىپچايە، شتىكى نەرم بۆ ئەوھى لەسەر ئەو تاوژرە پەقە نەبى.

من وتم: فەرەنجىيەكەى منى لىتوھ دەپچىن، ئەو فەرەنجىيەى دايكى

بە پىسەكەى دوورىويەتەوه.

مىلىمانىم بەو فەرەنجىيەى بە پىسى ئەفسانەى دوورابۆوه

پىچايەوه، كە لە گولەستو نەرمتر و لە باى شەوانەى ناو گيا نيانتەر

و لە خويىنى سوورى دل كەرمتر بوو، بە دەستى دايكى خۆشى

دوورابوووه. زۆر بە پارىزەوه فەرەنجىيەكەم لەو مىلىمانىيە

كوناھەوه پىچا، بۆ ئەوھى تاوژرەكەى بۆ بىى بە نەرمايى.

ئەو كاتە شتىكى بەكجار خۆش پووى دا. مىلىمانى چاوهكانى

کردهوه و به منیدا روانی. لهپیشدا بئی جووله پراکشابوو، پتیدا دهروانیم. دوايي راستبوويهوه و به مندا لهکانیدا روانی، وا سهري سوورماوو. سهيري دهروپشتی خوی دهکرد و پروخساری زیاتر پامانی تیدا دهردهکهوت.

وتی: زهري اچه که چهند شينه.

تهنیا نهوندهی وت. دوايي فهرهنجییه که ی له خوی کردهوه و ههستایه سهري پئی، هیچ جتییه کی سووتاوی پتوه دیار نهبوو، ئیمهش زور پخوشحال بووین، که نهو زیندوو بوويهوه.

لهو دوورهوه به له میک دههات، که سیک بهتوندی سهولی لی دها. کاتی به له مه که نزیک بوويهوه، بینیم، که شمشیر سازه که به سهولتیدان دیت، ئینۆشی له گه ل خوی هینابوو. به له مه که یان یه کسه ر لای تاویره که دا له نگهري گرت و دابه زینه سهري زهوی.

شمشیر سازه که به دهنگیکی بهر زهاری کرد:

— چیم وت، ههري زوو دواشهري سواره کاتۆ پرووده دا.

ئینۆ به تاسه وه لیم هاته پیشه وه و وتی: من تهنیا دهمه وئ شتیکت نیشان بدهم، میرمیۆ.

دهسته چرچ و لۆچه کانی هینایه پیشه وه و نیشانی دا که چی تیدایه. که لایه کی سهوزی بچکۆله بوو. که لایه کی بچکۆله و جوان، تهنک و نهرم، سهوزیکی زور کال بوو، ره که باریکه کانی جوان دیار بوون. ئینۆ وتی:

— ئەمە لە دارستانی مردودا سەوزبوو. من ئەمەم تۆزى لەمەوبەر
لە دارستانی مردودا دۆزىيەوه.

زۆر بە كەيف و خۆشییەوه سەرى بادەدا، كەللە بچكۆلە بژە
بۆزەكەى لەقەلەقى بوو و وتى:

— من دەبى ئىتر ھەموو بەيانىيەك بچمە دارستانی مردوو، ببىنم
ئاخۆ كەلای زۆرتى كردوو. ئەمە با بۆ تۆ بى مىرمىۆ!
كە كەلاکەى خستە ناو دەستم، لای وابوو جوانترین شتى دنیا
دەبەخشى.

دوایی جارێكى دى، سەرى بادا و وتى: دانىشتم و نزام كرد، كە
خىر بێتە پىگات، مىرمىۆ! لە كوخەكەمدا لەو دورەوه دەست بە
دوعای خىرەوه دانىشتبووم، نزام دەكرد چاكە بێتە پىت.
شمشیرسازەكە وتى: چىم وت، زوو دواشەرى سوارەكاتق دى، من
وتم.

لە شمشیرسازەكەم پرسى: چۆن بەلەمەكەتت دەست كەوتەوه؟
شمشیرەسازەكە وتى: شەپۆلەكان بەسەر زەریاچەكەدا ھىنايانەوه.
بەسەر زەریاچەكەدا سەیری چىای شمشیرسازەكە و كوخەكەى
ئىنۆم كرد. ببىنم كە چەند بەلەمىك دەھاتن. چەند بەلەمىك لە
ئاوھەدا بوون، خەلكىيان تىدابوو، كە من نەمدەناسىن. كەسانىكى
رەنگزەرد و بچكۆلە و سەیری ھەتاو و زەریاچە شىنەكەيان دەكرد و
ئەوھەندە رووخۆش و شاگەشكەكردوو دیار بوون. رەنگە ئەوان
پىشتر قەت ھەتاویان نەدیبن، ھەتاویكى برىسكەدار، زەریاچەكەش

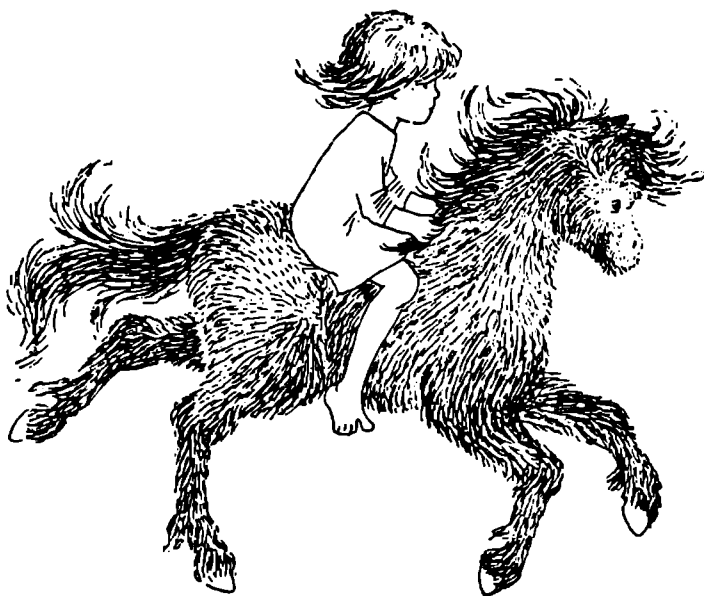
وہا پروون بوو بہ سہر تاشی چیاکان و دہوروبہردا، ئەو ناوہ
 ئەوہندہ شیرین و جوان بوو، نہبیتہوہ. تەنیا کەلەکە بەردہ
 کەرەکەیی کەژی قەلەکە جوان نہبوو. بەلام من بیرم بق ئەوہ چوو،
 کە ڕەنگە وەختی بی، گیای ڕەقەنی لەسەر کەلەکە بەردەکە ڕووی.
 جارێ، ڕۆژگارێ، دہکەوێتہ ژێر گیایەکی نہرمی سەوزوہ و قەلەکەیی
 سوارەکاتۆش لەژێردا دہشاردریتہوہ و کەس پیتی نازانی.

من جۆرہ گوئیکی پەمەیم دیوہ، کە چاک لەناو ئەو گیایەدا دەرپووی.
 لە زەنگی بچوووک دہچی و بە ڕیزی درێژ شین دہبی. ڕەنگە
 وەختانیک بیت ئەم جۆرہ گوڵە پەمەییانہ لەناو گیاکەیی سەر
 قەلەکەیی سوارەکاتۆدا ڕوین. ڕەنگە زۆر جوان بن.

ڕیگای کەرانیوہ بق مالەوہ دوور بوو، بەلام ڕینی ئاسان بوو.
 منداڵە بچکۆلەکان بە سواری میرامیس، ھەرہ بچکۆلەکانیش بە
 سواری نۆماکە ڕۆشتن. پتیاں خۆش بوو. تا دارستانہ تاریکەکە،
 ئیمہ، بە پێ ڕۆشتن.

شەو داھاتبوو، دارستانی تاریکیش وەک جاران مانگەشەوی لی
 ھەلھاتبوو. کاتی بەناو درەختەکاندا دەرپۆشتن، تەواو کشومات
 بوو. بەلام میرامیس بە شتوہیەکی وا بەرز دہیحیلاند کە سەد
 ئەسپە سپییەکە بە ھەمان شتوہ وەلامیان دہدایەوہ. بەغار بەرہو
 لای ئیمہ ھاتن، زرمەیی سمیان زەویہکەیی دہلەرزاند. نۆما
 بچکۆلەکەش دہستی کرد بە حیلاندن. ئەویش دہیویست ئەسپ
 ئاسا بەرز بحیلینێ، بەلام ھەر حیلەہکی نزم و نیخنی لیوہ دہھات

و به حال دهبیسترا. به هه حال، حیلە ی سەد ئە سپە سپیە که چاک
 دهبیسترا. ئەوان دلخۆش بوون به وهی که نوماکه گه پراوته وه بۆ
 ماله وه! هه موو به پاله په ستۆ، به ده وریدا، خرپوونه وه، ده یانویست
 لێی نزیک ببه وه و خۆیانی لێ بدن، بۆ ئە وهی دلتیا بن که خۆیه تی
 وا گه پراوته وه بۆ ماله وه. ئێمه سەد ئە سپمان هه بوو، پتویست
 نه بوو چیتەر که س پیاده بێ. هه ر منداله و ئە سپی خۆی ده ست
 که وت سواری بێ. من خۆم سواری میرامیس بووم، هه روه ک
 جارانیش یوم-یوم خسته پاشکۆم، چونکه ئەو جگه له میرامیس

نهیده‌ویست سواری هیچ نه‌سپینکی دی ببی. هه‌ره بچکۆله‌ترین
 کچیش سواری نۆماکه بوو.
 به‌سواری به‌ناو دارستانه‌که‌دا ده‌رۆشتین، سه‌د نه‌سپه سپیه‌که‌ش
 هیند له‌به‌ر مانگه‌شه‌وه‌که‌دا جوان بوون.
 من زوو له‌نیوانی دره‌خته‌کاندا پروناکییه‌کی سپیم دی. نه‌وه
 گۆله‌سیوی ده‌وری مالی ژنه‌جۆلاکه بوو. گۆلی سپی داری سیو
 ده‌وری ماله‌که‌ی داپۆشیبوو، هه‌ر له‌خانووی پازه نه‌فسانه‌یه‌کان
 ده‌چوو. گوێمان له‌ده‌نگیک بوو له‌ژووره‌وه ده‌هات، میلیمانی وتی:
 نه‌وه دایکمه جۆلایی ده‌کا.

له دەر وازه کهدا له ئهسپه که دابه زییه خواره وه، دهستی بۆ
راوه شانددین و وتی: زۆر دلم خوشه به وهی که پامه وه ماله وه،
دلشادم به وهی که پامه وه پیش نه وهی گوله کان بینه سیتو.

به پتچکهی بچکۆلهی نیتوان دارسیوه کاندایا کرد و له خانووه کهدا
له چاو ونبوو. ئیتر ژنه جۆلاکه دهستی له کاره کهی هه لگرت.

ئیمه پتگیه کی دورودریژی دورگی سه وه زمیترگانمان له پیش
بوو، من غریبی نه وی و بابه شامم ده کرد. میرامیسیش سه ره وهی
ئه وه سه ده ئهسپه سپیه بوو، دارستانه تاریکه که یان ده بری و به
شاخه کاندایا رووه و هه وراز و به رزی، به ناو هه وادا به ره وه دورگی
سه وه زمیترگان ده فرین.

به یانی بوو که گه یشتینه سه ره پردی تیشکی به یانیان. پاسه وانه کان
تازه پرده که یان دانا بوو، له تیشکی زتیرین و پرونا کیدا
ده دروه شایه وه، کاتی ئه وه سه ده ئهسپه به سه ریدا، به گه ردنی به رز و
به ره وه پیشه وه تاویان ده دا و یالیان له بادا ده شه کایه وه. پاسه وانه کان
حه په سابوون و هه ره له ئیمه یان ده پروانی. له پرا یه کتکیان
که په نایه کی ده ره ینا و فووی پیدا کرد، به سه ره دورگی
سه وه زمیترگاندا دهنگی ده دایه وه و زایه لهی ده هات. له هه موو
خانووه بچکۆله کان و کوخته کانه وه به را کردن هاتن، ئه وانه ی
خه مبار و تلاوهی ده ردی مندا له فرین راوه کانیان بوون. ئیسته ئه وان
به سواری ئهسپه سپیه کان به غار دینه وه و که سیکیشیان لی
نوقسان نییه. هه موویان، هه ره هه موویان که راونه ته وه بۆ ماله وه.

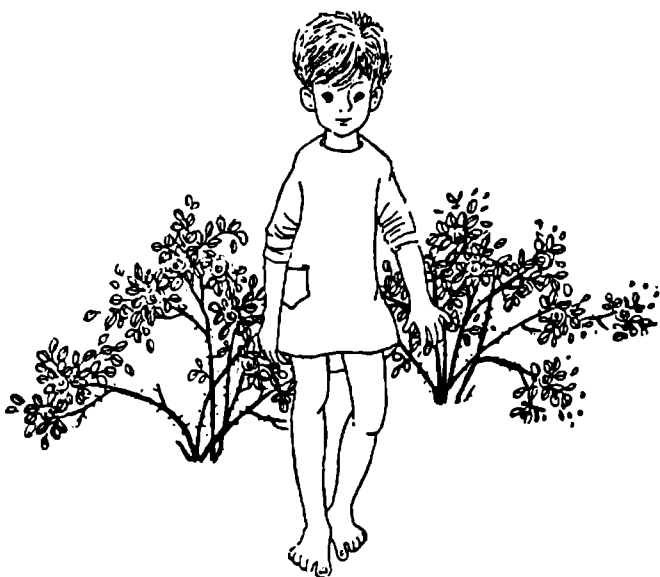
ئەو ئەسپە سىپىيانە بەتاۋ بەسەر مېرگەكاندا دەپۆشتىن، زۆرى
 نەبرد گەشتىنە باخى گولانى بابەشام. مندا لەكان ھەموو دابەزىن،
 دايك و باوكيان بەپراکردن ھاتن، ھەر لەو سەد ئەسپە سىپىيە
 دەچوون، كە كاتى نۆما بچكۆلەكەيان دى گەپراوئەتو ھە مالا ھە،
 نووننو و داپىرەى، ىرى و خوشك و براكانى، دايك و باوكى
 يوم-يوم و خەلكىكى زۆرى تىرش كە قەت نەمدىبوون، ئەوان
 دەگريان و پىدەكەنين و باوھشيان بەو مندا لانەدا دەكرد كە
 گەپرابوونە ھە بۆ مالا ھە و ماچيان دەكردن.

بەلام بابەشام لەوئى نەبوو.

سەد ئەسپەكەمان چىتر پىويست نەبوو، دوايى گەپرا ھە بۆ
 دارستانە تاريكەكە. من دىمن چۆن بەسەر مېرگەكاندا بەغار
 شەقاويان دەنا. لە پىش ھەمووشيانە ھە نۆما سىپىيە بچكۆلەكە بەتاۋ
 دەپۆشت.

يوم-يوم لە نووكە ھە چىمان بەسەرھاتبوو بۆ دايك و باوكى
 گىپرايە ھە، ئاگاي لى نەبوو من دەروازەى باخى گولانم خستە سەر
 پشت. كەس ھەستى پى نەكرد چۆن لە باخى گولاندا ونبووم، زۆر
 چاكىش بوو. چونكە دەمويست بەتەنيا بپۆم. بە ژىر دار
 سىپىچنارەكاندا پۆيشتم، ھەروەك جارەن لەرە و لەرزەيان بوو،
 گولەباخەكان وەك جارەن كرابوونە ھە، ھەموو شتە ھەر لە جىيى
 خۆى و وەك خۆى وابوو.

ئەوسا من بىنيم، بابەشامم دى. لە ھەمان شوێن ھەستابوو كە من
 بەجىمەتلا، كاتى بەرەو دارستانە تاريكەكە و بۆ ولاتەكەى نزيكمان

که و تمه ری. له وی وه ستابوو، باسکی بۆ والا کردمه وه، منیش خۆم
فریدایه باوهشی و توند توند باوهشم کرد به ملیدا، نهویش
گوشاردمی به خۆیه وه و چپاندی:

– میۆ، میۆ که ی من!

چونکه بابشهام منی زۆر خۆش دهوی و منیش نهو.
هه موو پۆژه کهم زۆر به خۆشی برده سهه. ئیمه له باخی گولاندا
یاریمان کرد، من و یوم-یوم، نوونوو و براکانی و یری و خوشک و
براکانی و هه موو مندا له کانی تریش. نهوان سهیری نهو کوخته یان

کرد، که من و یوم-یوم کردبوومان و زۆر لایان جوان بوو. غارمان به میرامیسیش کرد، ئەو به سەر گۆله‌باخه‌کاندا بازی دهدا، یاریمان به فەرهنجییه‌که‌شم کرد، چونکه براکه‌ی نوونوو دای پیم بق خۆم و نه‌یویسته‌وه، ئەو وتی: به‌هه‌رحال، بق تۆ دووراوه‌ته‌وه میق.

یاری چاوشارک‌یمان به فەرهنجییه‌که‌کرد. من به دیوی دوورینه‌وه‌که‌دا له‌بهرم ده‌کرد و به‌ناو ته‌لانی گۆله‌کاندا له‌و ناوه‌دا ده‌سوورامه‌وه و هاوارم ده‌کرد و که‌س نه‌یده‌دیم:

– که‌س ناتوانی بمگرێ، که‌س ناتوانی بمگرێ!

هه‌رچه‌نده‌هه‌ولیشیان دهدا، به‌لام بۆیان نه‌ده‌گیرام.

کاتی تاریک دادی، هه‌موو مندا له‌کان ده‌بی بچنه‌وه بق ماله‌وه.

دایک و باوکه‌کانیان نه‌یاندەویست، که ئەوان زۆر له‌ ده‌ره‌وه‌بن، چونکه ئەوه‌یه‌که‌م ئیواره‌ی گه‌رانه‌وه‌یان بوو بق ماله‌وه.

یوم-یوم و من له‌ کوخته‌که‌ماندا مابووینه‌وه. که تاریکی سەر باخی گولانی داگرت ئیمه شمشالمان لی دهدا.

– ده‌بی ئاگامان له شمشاله‌کانمان بی، یوم-یوم وتی. ئەگه‌ر

جاریک له‌ جاران له‌ یه‌کدی ون بووین، ده‌بی ئەو ئاوازه‌کۆنه‌ بژهنین.

هه‌ر ئەو حه‌له‌ بابه‌شام هات به‌دوامدا بمباته‌وه. من به‌ یوم-یوم و

شه‌وباش و ئەو پۆیشته‌وه بق مالی خۆیان. شه‌وباشیشم له‌

میرامیس کرد که له‌ گیای ته‌نیشت کوخته‌که‌دا ده‌له‌وه‌را. ده‌ستی

بابه‌شام گرت و به‌ناو باخی گولاندا به‌ره‌و ماله‌وه ده‌پۆیشتینه‌وه.

– میق، میۆکه‌م، تۆ ئەم ماوه‌یه‌ی که له‌ مال برابووی، گه‌وره‌ بووی،

من لام وایه، ئەم ئیواریه خەتێکی تازە لە دەرگای موبەقە که
دەگتشین.

به ژيتر دارچناره‌کاندا ده‌رؤيشتين، تاريخ و ليټلي ئيواره له دووکه‌ليکي ته‌نکي شين ده‌چوو به‌سه‌ر باخي گولانه‌وه. بالنده سپيه‌کان خويان له هيلانه‌کانياندا کرکر دبوو. به چله‌پۆيه‌ي به‌رزترين چناره‌وه، بالنده‌ي خه‌م هه‌لنيشتبوو و تاق و ته‌نيا ده‌يخويند. نه‌مزانى ئيسته به بالاي کيدا ده‌خويني، که هه‌موو مندا له فرينراوه‌کان که‌راونه‌ته‌وه ماله‌وه، به‌لام بيريشم کرده‌وه، که بالنده‌ي خه‌م هه‌ميشه شتيکي هه‌يه بۆي بخويني.

له میترکه دووره کاند ا شوانه کان دهستیان کرد به ناگرکردنه وه. یه ک له دوای یه ک، بلیتسه یان به رزده بوویه وه، نه وهنده جوان له و تاریک و لیلهدا ده گران. گویم لی بوو له و دووره وه شوانه کان شمشالیان ده ژهند، ناوازه کوڼه که یان له ده دا.

من و بابەشام قۆلمان کردبوو بە قۆلی یەکدا و دەستی یەکدیمان
گرتبوو و دەروێشتین. بابەشام پێیدا پوانیم و نەرمە پێکەنینیکی بۆ
کرد و منیش لێم پوانی و زۆر دڵم خۆش بوو.
بابەشام وتی: میو، میوکهی من.
حیتریش نا.

– ميق، ميۆكهم، كاتى لهو دهمهدهمى ئىواريهدا بهرو مال
دېويينهوه، دوايى ئىواره بوو، شهو داهاات.
راستىيهكهى ئهوه ماويهكهى زۆره من لهم ولاتى دوورهم. كهه پير

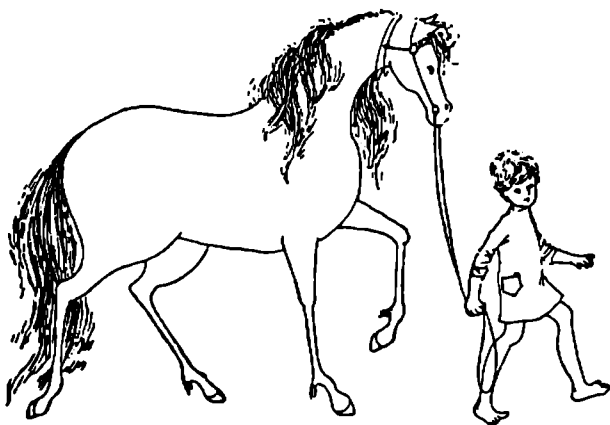

لهو کاتانه دهکه مه وه، که له ئویلاندسگاتان دهژیام. جاروبار بینکام
 دئی به بیردا، چونکه ئهو زۆر له یوم-یوم دهچئی، هیوادارم که
 بینکاش زۆر بیرى من نه کات. له بهر ئه وهی کهس وهک من نازانی
 بیرکردن چهند سهخته. به ههرحال، بینکا باوک و دایکی ههیه و
 ئومیدمه چاکترین هاوڕێشی پهیدا کردبئی.

جاری واش ههیه، که بیر له پووره ئیدلا و مام سیکستن دهکه مه وه.
 ئیسته هیچ رقم لێیان نابێته وه، بهس مه بهستمه بزانم، دهبئی چییان
 وتبئی که من ونبووم، هیچ به دهر بهستی منه وه هاتبن، یان هه
 به خه یالیشیاندا نه هاتبئی و ههستیان نه کردبئی، که من ونبووم.
 پووره ئیدلا، پهنگه لای وابئی، ئه گهر بجێته تیگنیرلوند و چاوی
 بگێڕی، له سههر کورسییهک بمدۆزێته وه. پهنگه پیتی وابئی، له سههر
 کورسییه که له ژێر گلۆپێکدا دانیشتووم و خه ریکی سێخواردنم و
 یاری به شووشه یهکی به تال، یان به شتیکی فرێدراو دهکه م. پهنگه
 پیتی وابئی، دانیشتووم و سهیری خانووهکانی سه ره وه دهکه م، که
 پهنجه رهکانی روشن و مندا لان له گه ل دایک و باوکیاندا نانی
 نیوه رۆ دهخۆن. یان پهنگه پووره ئیدلا لای وابئی و له وه تووره بووبی
 که من هه رگیز نایه مه وه بۆ مال و چۆره که که ی بۆ نا هینمه وه.

به لام پووره ئیدلا به هه له دا چووه. نا، ئهو له چیدا هه له یه! چونکه چ
 بووسه یه که له تیگنیرلوند له سههر کورسییه که دانه نیشتوو. چونکه
 ئهو له ولاتی دووره. ئهو له ولاتی دووره من ده لیم. ئهو له شوێنه یه
 که که لای چناره کان له ره و له رزه یانه ... له وی که ناگر ده گری و

شەوان گەرم دەکاتەو. لەوێ کە نانی سکی برسی تێرکەر ھەیە...
لەوێ کە ئەو بابەشای ھەیە و زۆر یەکتریان خوش دەوێ.
نا، ئە ئاوايە. بو فیلەیلەم ئولسۆن لە ولاتی دوورە و ئەو مەندە
خوشییەتی، لای بابەپاشای.

ئەستىرىد لىندىگرىن

سالى ۱۹۰۷ لە داىك بووه. يەكئىكە لە نووسەرە ھەرە ديارەكانى
سوید. زۆربەى خەلك ئاشناى بەرھەمەكانىن و ھەرىشگىر پەراونەتە
سەر نەزىكەى شەست زمان. سالى ۱۹۴۵، چىروكى (پىپى
كۆرەویدرېژ) ى نووسى، ھەرچەندە ھەندى كەس لەسەرەتادا لاىان
پەسەند نەبوو، دەنگى داىەو و ناوبانگى پى پەيدا كرد. گەلى لە
منداڵانى دنيا، پالەوانەكانى ئەستىرىد: كالىسون، پىپى، مىو، رۆنىا
و... تاد دەناسن و خوشيان دەوین.

ئەستىرىد، بىرەو ھەرىكەكانى خۆى و چۆنەتتى ژيانى باوك و داىك و
منداڵى خۆى لە سمولاند (زىدى نووسەرە) بە كىتەپك نووسىوھ.
ئەم نووسەرە ناودارە، چەندىن خەلاتى ئەدەبى ھەرگرتووھ و گەلى
پروژەى يارمەتتى منداڵانى ھەيە و لەو نووسەرەنەشە، كە داکووى
لە منداڵانى كورد دەكا.

ھەندى لە بەرھەمەكانى كراون بە كوردى.

كەسنى ھەيى رۇژى پانزەي ئۇكتۇبەرى
سانى پار گوئى لە رادىو بووبى؟ كەسنى
گوئى ئى بوو، ھەوالى كورپىكى ونبوويان دەپرسى؟
ئەئاوايان دەگووت: پۇلىسى ستۇكھۇلم
بەدواي كورپىكى نۇسالانە،
بەدواي (بو ئىلھىلم ئولسۇن) دا دەگەپى،
كەئىوارەي رۇژى رابردولەسەعات شەشى ئىوارەو
لەمالەكەي خۇي لە ئوپلاندسنگاتان، ژمارە ۳،
چۇتە دەرەو وئىتر نەگەراوۋەتەو.
بو ئىلھىلم ئولسۇن قۇزى كالە و چاوى شىنە،
لەكاتى ونبوونىدا پانتۇلىكى كورتى قاوۋى لەپىداو
بلووسىكى خۇلەمىشى چنراوى لەبەردا و
كلتەيەكى سورى بچكۇلەشى لەسەردا بوو.
ھەركەس ھەوالىكى دەربارەي ونبو لەلايە،
دەتوانى بىگەينىتە بەشى ھەوال و سۇراخى پۇلىس.
بەلى، ئاوايان وت، بەلام ھىچ سۇراخىكى بو ئىلھىلم ئولسۇن نەبوو.
لەمال چوو بوو دەرەو و كەسىش قەت ئەيزانى بەرەو كوي رىگاي گرتۇتە بەر..
چىرۇكى (مىو، مىۋكەي من) ئاوا دەست پى دەكات.

لەبلا و كراو ەكانى وەزارەتى رۇشنىبىر بەرئوۋەرىتىس گشتىس چاپ و بلا و كراو ە

نوخس (۵) دىنارە